

HRVATSKI SABOR

KLASA: 022-02/22-01/114

URBROJ: 65-22-02

Zagreb, 29. kolovoza 2022.

Hs**NP*022-02/22-01/114*65-22-02**Hs

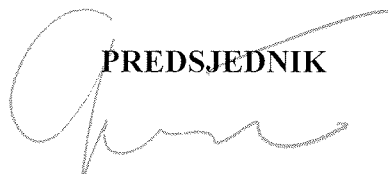
P.Z. br. 363

**ZASTUPNICAMA I ZASTUPNICIMA
HRVATSKOGA SABORA**

**PREDSJEDNICAMA I PREDSJEDNICIMA
RADNIH TIJELA**

Na temelju članaka 178. i 192. Poslovnika Hrvatskoga sabora u prilogu upućujem ***Prijedlog zakona o izmjenama Ovršnog zakona, s Konačnim prijedlogom zakona*** koji je predsjedniku Hrvatskoga sabora podnijela Vlada Republike Hrvatske, aktom od 24. kolovoza 2022. godine uz prijedlog da se sukladno članku 204. Poslovnika Hrvatskoga sabora predloženi Zakon donese po hitnom postupku.

Za svoje predstavnike, koji će u njezino ime sudjelovati u radu Hrvatskoga sabora i njegovih radnih tijela, Vlada je odredila ministra financija dr. sc. Marka Primorca, ministra pravosuđa i uprave dr. sc. Ivana Malenicu i državne tajnike Zdravka Zrnušića, Stipu Župana, Stjepana Čuraja, mr. sc. Josipa Salapića, Juru Martinovića i Sanjina Rukavinu.

PREDSJEDNIK
Gordan Jandroković

VLADA REPUBLIKE HRVATSKE

KLASA: 022-03/22-01/77
URBROJ: 50301-21/32-22-3

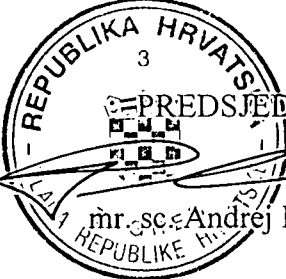
Zagreb, 24. kolovoza 2022.

PREDSJEDNIKU HRVATSKOGA SABORA

PREDMET: Prijedlog zakona o izmjenama Ovršnog zakona, s Konačnim prijedlogom zakona

Na temelju članka 85. Ustava Republike Hrvatske („Narodne novine“, br. 85/10. - pročišćeni tekst i 5/14. - Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske) i članaka 172. i 204. Poslovnika Hrvatskoga sabora („Narodne novine“, br. 81/13., 113/16., 69/17., 29/18., 53/20., 119/20. - Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske i 123/20.), Vlada Republike Hrvatske podnosi Prijedlog zakona o izmjenama Ovršnog zakona, s Konačnim prijedlogom zakona za hitni postupak.

Za svoje predstavnike, koji će u njezino ime sudjelovati u radu Hrvatskoga sabora i njegovih radnih tijela, Vlada je odredila ministra financija dr. sc. Marka Primorca, ministra pravosuđa i uprave dr. sc. Ivana Malenicu i državne tajnike Zdravka Zrinušića, Stipu Župana, Stjepana Čuraja, mr. sc. Josipa Salapića, Juru Martinovića i Sanjina Rukavinu.

3
PREDSJEDNIK
mr. sc. Andrej Plenković

VLADA REPUBLIKE HRVATSKE

**PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA OVRŠNOG ZAKONA,
S KONAČNIM PRIJEDLOGOM ZAKONA**

Zagreb, kolovoz 2022.

PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA OVRŠNOG ZAKONA

I. USTAVNA OSNOVA ZA DONOŠENJE ZAKONA

Ustavna osnova za donošenje Zakona o izmjenama Ovršnog zakona sadržana je u članku 2. stavku 4. podstavku 1. Ustava Republike Hrvatske („Narodne novine“, br. 85/10. - pročišćeni tekst i 5/14. - Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske).

II. OCJENA STANJA I OSNOVNA PITANJA KOJA SE TREBAJU UREDITI ZAKONOM TE POSLJEDICE DONOŠENJA ZAKONA

Republika Hrvatska potpisivanjem Ugovora o pristupanju Republike Hrvatske Europskoj uniji postala je stranka Ugovora o Europskoj uniji, kao i Ugovora o funkcioniranju Europske unije i Ugovora o osnivanju Europske zajednice za atomsku energiju te je time preuzela obvezu uvođenja eura nakon što ispuni propisane uvjete kao i druge odredbe koje se odnose na države članice koje rabe zajedničku valutu.

Upotreba eura kao jedinstvene valute u Ekonomskoj i monetarnoj uniji regulirana je trima uredbama Vijeća EU-a. To su Uredba Vijeća (EZ) br. 1103/97 od 17. lipnja 1997. o određenim odredbama koje se odnose na uvođenje eura, Uredba Vijeća (EZ) br. 974/98 od 3. svibnja 1998. o uvođenju eura i Uredba Vijeća (EZ) br. 2866/98 od 31. prosinca 1998. o stopama konverzije između eura i valuta država članica koje usvajaju euro. Ove se uredbe izravno primjenjuju u svim državama sudionicama monetarne unije od dana uvođenja eura, pri čemu se posljednje dvije revidiraju svaki put kad neka država članica uvede euro. Konkretno, Uredba Vijeća (EZ) br. 974/98 mijenja se na način da se nova država članica uvrštava u popis država europodručja, dok se Uredba Vijeća (EZ) br. 2866/98 mijenja na način da se dopunjuje utvrđivanjem stope konverzije između eura i valute države članice koja uvodi euro.

U listopadu 2017. Vlada Republike Hrvatske (u daljnjem tekstu: Vlada) i Hrvatska narodna banka predstavile su Strategiju za uvođenje eura kao službene valute u Republici Hrvatskoj, kojom je utvrđeno da Republika Hrvatska ispunjava sve formalne kriterije za uvođenje eura, osim kriterija koji se tiče dvogodišnjeg sudjelovanja u Europskom tečajnom mehanizmu (u daljnjem tekstu: ERM II).

Nakon toga, u srpnju 2020., Republika Hrvatska je ušla u ERM II, a Vlada je na sjednici održanoj 23. prosinca 2020. donijela Nacionalni plan zamjene hrvatske kune eurom („Narodne novine“, broj 146/20.) u kojem je sadržan pregled svih važnijih aktivnosti koje će sudionici priprema za uvođenje eura, iz privatnog i javnog sektora, provoditi u okviru priprema za uvođenje eura. U tom su dokumentu pojašnjena temeljna načela za provedbu postupka uvođenja eura, kao i sam tijek zamjene valuta. Istim dokumentom dan je pregled pravnog okvira na razini Europske unije koji uređuje pitanje upotrebe eura kao zajedničke valute te je opisana potrebna prilagodba nacionalnog zakonodavstva za uvođenje eura.

Osim donošenja zakona kojim se uređuju najvažnija pitanja vezana uz uvođenje eura kao službene valute u Republici Hrvatskoj, za potrebe pune prilagodbe hrvatskog zakonodavstva uvođenju eura kao službene valute potrebno je izmijeniti niz drugih zakona i podzakonskih propisa koji sadržavaju odredbe povezane s kunom.

Stoga se predmetnim izmjenama prilagođava dio odredbi koje se odnose na pozivanje na kunu te se sve utvrđene vrijednosti i vrijednosni pragovi iskazuju u euru.

Sukladno navedenom, sve utvrđene vrijednosti i vrijednosni pragovi bit će iskazani u euru nakon ulaska Republike Hrvatske u Ekonomsku i monetarnu uniju.

III. OCJENA I IZVORI POTREBNIH SREDSTAVA ZA PROVOĐENJE ZAKONA

Za provedbu Zakona o izmjenama Ovršnog zakona sredstva su osigurana u državnom proračunu Republike Hrvatske za razdoblje 2022.-2024., u okviru redovne djelatnosti razdjela 109 – Ministarstvo pravosuđa i uprave.

IV. PRIJEDLOG ZA DONOŠENJE ZAKONA PO HITNOM POSTUPKU

Donošenje ovoga Zakona predlaže se po hitnom postupku sukladno članku 204. stavku 1. Poslovnika Hrvatskog sabora („Narodne novine“, broj 81/13., 113/16., 69/17., 29/18., 53/20., 119/20. – Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske i 123/20.), prema kojem se po hitnom postupku donose zakoni kada to zahtijevaju osobito opravdani razlozi.

S obzirom na to da je Vlada Republike Hrvatske donijela Nacionalni plan zamjene hrvatske kune eurom, zakone koji sadrže odredbe koje je potrebno izmijeniti radi prilagodbe hrvatskog zakonodavstva uvođenju eura, donošenje ovoga Zakona predlaže se po hitnom postupku jer je se njime osigurava prilagodba hrvatskog zakonodavstva uvođenju eura kao službene valute Republike Hrvatske.

KONAČNI PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA OVRŠNOG ZAKONA

Članak 1.

U Ovršnom zakonu („Narodne novine“, br. 112/12., 25/13., 93/14., 55/16. - Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske, 73/17. i 131/20.) u članku 16. stavku 1. riječi: „1.000,00 do 30.000,00 kuna“ zamjenjuju se riječima: „130,00 do 3.980,00 eura“ te se riječi: „10.000,00 do 100.000,00 kuna“ zamjenjuju riječima: „1.320,00 do 13.270,00 eura“.

U stavku 8. riječi: „5.000,00 kuna“ i „20.000,00 kuna“ zamjenjuju se riječima: „660,00 eura“ i „2.650,00 eura“.

Članak 2.

U članku 62. stavku 3. riječi: „400,00 kuna“ zamjenjuju se riječima: „50,00 eura“.

Članak 3.

U članku 80.b stavku 1. riječi: „40.000,00 kuna“ zamjenjuju se riječima: „5.300,00 eura“.

U stavku 2. riječi: „40.000,00 kuna“ zamjenjuju se riječima: „5.300,00 eura“.

Članak 4.

U članku 169. stavku 1. riječi: „50.000,00 kuna“ zamjenjuju se riječima: „6.630,00 eura“.

Članak 5.

U članku 244. stavku 1. riječi: „kunskoj vrijednosti deviznih sredstava koja ona ima na deviznom računu“ zamjenjuju se riječima: „deviznim sredstvima koja ona ima na deviznom računu u protuvrijednosti u eurima“.

U stavku 2. riječi: „kunskoj vrijednosti deviznih sredstava“ zamjenjuju se riječima: „vrijednosti deviznih sredstava u eurima“.

Članak 6.

U članku 290. stavku 3. riječi: „40.000,00 kuna“ zamjenjuju se riječima: „5.300,00 eura“.

Članak 7.

U članku 301. stavku 3. riječi: „kunskoj protuvrijednosti“ zamjenjuju se riječima: „protuvrijednosti u eurima“.

Članak 8.

U članku 365. stavku 1. riječi: „10.000,00 do 50.000,00 kuna“ zamjenjuju se riječima: „1.320,00 do 6.630,00 eura“.

U stavku 2. riječi: „2.000,00 do 10.000,00 kuna“ zamjenjuju se riječima: „260,00 do 1.320,00 eura“.

Članak 9.

U članku 366. stavku 1. riječi: „10.000,00 do 50.000,00 kuna“ zamjenjuju se riječima: „1.320,00 do 6.630,00 eura“.

U stavku 2. riječi: „2.000,00 do 10.000,00 kuna“ zamjenjuju se riječima: „260,00 do 1.320,00 eura“.

U stavku 3. riječi: „2.000,00 do 10.000,00 kuna“ zamjenjuju se riječima: „260,00 do 1.320,00 eura“.

Članak 10.

U članku 367. stavku 1. riječi: „10.000,00 do 50.000,00 kuna“ zamjenjuju se riječima: „1.320,00 do 6.630,00 eura“.

U stavku 2. riječi: „2.000,00 do 10.000,00 kuna“ zamjenjuju se riječima: „260,00 do 1.320,00 eura“.

U stavku 3. riječi: „2.000,00 do 10.000,00 kuna“ zamjenjuju se riječima: „260,00 do 1.320,00 eura“.

Članak 11.

Ovaj Zakon objavit će se u „Narodnim novinama“, a stupa na snagu na dan uvođenja eura kao službene valute u Republici Hrvatskoj.

O B R A Z L O Ž E N J E

Uz članak 1.

Odredbom se vrši usklađenje novčane kazne s uvođenjem eura kao službene valute u Republici Hrvatskoj sukladno članku 69. stavku 3. Zakona o uvođenju eura kao službene valute u Republici Hrvatskoj („Narodne novine“, broj 57/22., dalje: Zakon o uvođenju eura).

Uz članak 2.

Odredbom se vrši usklađenje novčane obveze s uvođenjem eura kao službene valute u Republici Hrvatskoj sukladno članku 69. stavku 3. Zakona o uvođenju eura kao službene valute u Republici Hrvatskoj („Narodne novine“, broj 57/22., dalje: Zakon o uvođenju eura).

Uz članak 3.

Odredbom se vrši usklađenje s uvođenjem eura kao službene valute u Republici Hrvatskoj. Navedenom odredbom određuje se iznos tražbine ispod kojeg se ne može podnijeti prijedlog za ovrhu na nekretnini uz propisane iznimke.

Uz članak 4.

Odredbom se vrši usklađenje novčane kazne s uvođenjem eura kao službene valute u Republici Hrvatskoj. Navedenom odredbom određuje se iznos vrijednosti pokretnina koje se upisuju u Očevidnik koji vodi Financijska agencija.

Uz članak 5.

Odredbom se vrši usklađenje s uvođenjem eura kao službene valute u Republici Hrvatskoj.

Uz članak 6.

Odredbom se vrši usklađenje s uvođenjem eura kao službene valute u Republici Hrvatskoj. Navedenom odredbom određuje se iznos tražbine ispod kojeg se ne može provesti ovrha na nekretnini.

Uz članak 7.

Odredbom se vrši usklađenje s uvođenjem eura kao službene valute u Republici Hrvatskoj.

Uz članak 8.

Odredbom se vrši usklađenje novčane kazne s uvođenjem eura kao službene valute u Republici Hrvatskoj sukladno članku 69. stavku 3. Zakona o uvođenju eura kao službene valute u Republici Hrvatskoj („Narodne novine“, broj 57/22., dalje: Zakon o uvođenju eura).

Uz članak 9.

Odredbom se vrši usklađenje novčane kazne s uvođenjem eura kao službene valute u Republici Hrvatskoj sukladno članku 69. stavku 3. Zakona o uvođenju eura kao službene valute u Republici Hrvatskoj („Narodne novine“, broj 57/22., dalje: Zakon o uvođenju eura).

Uz članak 10.

Odredbom se vrši usklađenje novčane kazne s uvođenjem eura kao službene valute u Republici Hrvatskoj sukladno članku 69. stavku 3. Zakona o uvođenju eura kao službene valute u Republici Hrvatskoj („Narodne novine“, broj 57/22., dalje: Zakon o uvođenju eura).

Uz članak 11.

Predmetnom odredbom određuje se stupanje na snagu ovoga Zakona.

TEKST ODREDBI VAŽEĆEG ZAKONA KOJE SE MIJENJAJU

Novčana kazna i kazna zatvora Članak 16.

(1) Kad je ovim Zakonom novčana kazna predviđena kao sredstvo ovrhe ili osiguranja, ta se kazna može izreći fizičkim osobama u iznosu od 1.000,00 do 30.000,00 kuna, a pravnim osobama u iznosu od 10.000,00 do 100.000,00 kuna. Zatvorska kazna predviđena ovim Zakonom izriče se od petnaest dana do tri mjeseca. Sud tijekom postupka može istoj osobi izreći više zatvorskih kazni za različita kažnjiva djela, a zbroj kazni u jednom postupku ovrhe ili osiguranja ne može prijeći šest mjeseci.

(2) Ako se novčana kazna izriče pravnoj osobi, sud će izreći novčanu kaznu i odgovornim osobama u pravnoj osobi ako utvrdi da su te osobe činom ili propustom prouzročile kažnjivo djelo pravne osobe.

(3) Ako se osoba kojoj je sud, u skladu s ovim Zakonom, zaprijetio novčanom kaznom ne pokori nalogu suda, sud će joj izreći tu kaznu i, u slučaju potrebe, zaprijetiti joj takvim novim kaznama te ih izricati sve dok ta osoba ne postupi po nalogu suda.

(4) Ako fizička osoba kojoj je izrečena novčana kazna ne plati tu kaznu u roku koji je određen odlukom suda, ta će se kazna zamijeniti zatvorskom kaznom po pravilima kaznenoga prava o zamjeni novčane kazne zatvorskom kaznom. Ukupan zbroj zatvorskih kazni kojima su nekoj osobi zamijenjene izrečene novčane kazne ne može u istom postupku prijeći šest mjeseci, ako ovim Zakonom nije drukčije određeno.

(5) Kad je ovim Zakonom predviđeno da se zatvorska kazna može izreći kao sredstvo ovrhe ili osiguranja, ta se kazna može pojedinačno izreći u trajanju do tri mjeseca, s time da ukupni zbroj pojedinačno izrečenih zatvorskih kazni u istome ovršnom postupku ne može prijeći šest mjeseci, ako ovim Zakonom nije drukčije određeno.

(6) Sud može zaprijetiti novčanom kaznom pravnim osobama, a odgovornim osobama u pravnoj osobi i drugim fizičkim osobama novčanom kaznom ili zatvorskom kaznom, ili kazniti novčanom kaznom pravnu osobu, odnosno kazniti novčanom kaznom ili zatvorskom kaznom odgovorne osobe u pravnoj osobi i druge fizičke osobe:

1. ako protivno nalogu ili zabrani suda poduzmu određene radnje s ciljem skrivanja, oštećenja ili uništenja imovine ovršenika ili protivnika osiguranja,
2. ako poduzmu čine nasilja ili čine kojima mogu teško oštetiti ili ugroziti prava, sigurnost i dostojanstvo ovrhovoditelja i predlagatelja osiguranja ili drugih osoba koje sudjeluju u postupku ovrhe ili osiguranja,
3. ako protivno nalogu ili zabrani suda poduzmu radnje koje mogu dovesti do nenadoknadive ili teško nadoknadive štete za ovrhovoditelja ili predlagatelja osiguranja,
4. ako poduzmu radnje kojima se sud, sudski ovršitelj ili druge ovlaštene osobe ometaju u provedbi ovršnih radnji ili radnji osiguranja,
5. te u drugim slučajevima predviđenim zakonom.

(7) Zatvor iz stavka 6. ovoga članka može, na temelju jedne odluke kojom je određen, trajati najduže trideset dana. Tijekom istoga postupka može se, u slučaju potrebe, protiv iste osobe ponovno odrediti zatvor. Ukupno trajanje zatvora određenoga protiv neke osobe tijekom istoga postupka ne može biti duže od šest mjeseci.

(8) Sud će kazniti novčanom kaznom do 5.000,00 kuna fizičku osobu, odnosno do 20.000,00 kuna pravnu osobu koja u podnesku vrijeđa sud, stranku ili drugoga sudionika u postupku. Novčana kazna može se izreći i zastupniku stranke ako je on odgovoran za vrijeđanje suda. Na tu novčanu kaznu na odgovarajući se način primjenjuju odredbe stavka 1. do 5. ovoga članka.

(9) Zatvorska kazna izrečena prema odredbama ovoga Zakona izvršava se na način propisan za izvršenje zatvorske kazne izrečene u kaznenom postupku.

(10) Izrečenu novčanu kaznu i zatvorsku kaznu sud će izvršiti po službenoj dužnosti, a troškovi izvršenja padaju na teret državnoga proračuna.

(11) Novčana kazna i zatvorska kazna u smislu odredaba ovoga članka bez utjecaja su na kaznenu odgovornost osoba koje su u ovršnom postupku ili postupku osiguranja kažnjene novčanom kaznom ili zatvorskom kaznom, ali će se kazna izrečena prema odredbama ovoga Zakona uračunati u kaznu izrečenu u kaznenom postupku.

(12) Sud može zaprijetiti novčanom kaznom ili zatvorskom kaznom osobama iz stavka 6. ovoga članka i u slučaju ako postoji osnovana bojazan da bi pravna ili fizička osoba mogla počinuti kažnjivu radnju iz stavka 6. točke 1. do 5. ovoga članka, pri čemu može tim osobama naložiti ili zabraniti poduzimanje određenih radnji.

(13) Sud će pri odabiru kazne ili prijetnji kaznom, odnosno odabiru vrste kazne, primijeniti blažu kaznu ako se njome može ostvariti ista svrha.

(14) O kažnjavanju novčanom kaznom i zatvorskom kaznom odlučuje sud rješenjem. Na rješenje o kažnjavanju dopuštena je žalba u roku od tri dana. O žalbi na rješenje o kažnjavanju odlučuje sud drugoga stupnja u roku od tri dana.

(15) Žalba iz stavka 14. ovoga članka odgađa ovršnost rješenja.

Razlozi za protuovrhu Članak 62.

(1) Nakon što je ovrha već provedena, ovršenik može u istom ovršnom postupku zatražiti od suda da naloži ovrhovoditelju da mu vrati ono što je ovrhom dobio:

1. ako je ovršna isprava pravomoćno ukinuta, preinačena, poništena, stavljena izvan snage ili je na drugi način utvrđeno da je bez učinka,
2. ako je tijekom ovrhe namirio ovrhovoditelju novčanu tražbinu izvan ovrhe tako da je ovrhovoditelj dvostruko namiren,
3. ako je rješenje o ovrsi pravomoćno ukinuto i prijedlog za ovrhu odbačen ili odbijen, odnosno ako je rješenje o ovrsi pravomoćno preinačeno,
4. ako je ovrha koja je provedena na određenom predmetu ovrhe pravomoćno proglašena nedopuštenom.

(2) Prijedlog iz stavka 1. ovoga članka sud neće prihvatiti ako se u pogledu onoga što je ovrhovoditelj dobio ovrhom nastupile takve stvarne ili pravne promjene da vraćanje više nije moguće, a u slučaju iz stavka 1. točke 2. ovoga članka i ako ovršenik javnom ili javno ovjеровljenom ispravom ne dokaže da je ovrhovoditeljevu tražbinu namirio izvan ovrhe, odnosno ako ta činjenica nije općepoznata ili se njezino postojanje ne može utvrditi primjenom pravila o zakonskim predmnjevama.

(3) Ako je ovrhovoditelj ovrhom naplatio određeni novčani iznos, ovršenik u prijedlogu za protuovrhu može tražiti plaćanje zakonskih zatezних kamata od dana naplate toga iznosa, a u slučaju iz stavka 1. točke 2. ovoga članka i posebnu naknadu u visini od 400,00 kuna ako je pozvao ovrhovoditelja da mu iznos plaćen izvan ovrhe vrati u roku od osam dana od poziva na povrat, a ovrhovoditelj to nije učinio.

(4) Prava na naknadu štete iz razloga iz stavka 1. ovoga članka ovršenik može ostvarivati u posebnoj parnici.

(5) Prijedlog za protuovrhu iz stavka 1. ovoga članka može se podnijeti u roku od tri mjeseca od dana kad je ovršenik saznao za razlog za protuovrhu, a najkasnije u roku od jedne godine od dana provedbe ovrhe.

(6) Ovršenik ne može prije proteka roka iz stavka 5. ovoga članka svoju tražbinu ostvarivati u parničnom postupku, osim u slučaju iz stavka 2. ovoga članka.

(7) Ako je ovršni postupak pokrenut po službenoj dužnosti, protuovrha nije dopuštena, već ovršenik svoja moguća prava može ostvarivati u posebnoj parnici.

(8) Ako je ovrha provedena bez sudjelovanja suda, prijedlog iz stavka 1. ovoga članka ovršenik može podnijeti sudu koji bi bio nadležan za odlučivanje o prijedlogu za ovrhu na novčanoj tražbini i za provedbu te ovrhe protiv ovršenika.

Posebni uvjeti za određivanje ovrhe na nekretnini Članak 80.b

(1) Sud će prijedlog za ovrhu na nekretnini odbiti ako glavnica tražbine radi čijeg se namirenja ovrha traži ne prelazi iznos od 40.000,00 kuna, osim ako je prijedlog podnesen radi prisilnog ostvarenja tražbine radi zakonskoga uzdržavanja ili tražbine radi naknade štete uzrokovane kaznenim djelom.

(2) Ako glavnica tražbine radi čijeg se namirenja ovrha traži prelazi iznos od 40.000,00 kuna, sud može odbiti prijedlog za ovrhu na nekretnini ako ocijeni da bi prodaja nekretnine narušila pravičnu ravnotežu između interesa ovršenika i interesa ovrhovoditelja.

(3) Pri ocjeni je li narušena pravična ravnoteža iz stavka 2. ovoga članka, sud će uzeti u obzir okolnosti slučaja, a osobito:

- je li vrijednost tražbine koja se namiruje nerazmjerno manja od vrijednosti nekretnine na kojoj se predlaže provesti ovrhu,
- je li ovrhovoditelj učinio vjerojatnim da je ovrha na drugim predmetima ovrhe bila bezuspješna, odnosno da nema drugih prikladnih mogućnosti da se tražbina u cijelosti ili u pretežnom dijelu namiri,
- služi li nekretnina za stanovanje i zadovoljavanje osnovnih životnih potreba ovršenika te ima li ovršenik drugih nekretnina ili drugih mogućnosti da svoje potrebe zadovolji,
- ima li ovrhovoditelj osobito opravdan interes za hitnim namirenjem tražbine radi ostvarenja vlastitoga uzdržavanja ili drugih važnih razloga,
- je li se ovršenik izjavom sadržanom u javnoj ispravi ili ovjerovljenoj privatnoj ispravi izričito suglasio s time da ovrhovoditelj radi namirenja određene tražbine zatraži namirenje prodajom određene nekretnine.

Vođenje očevidnika Članak 169.

(1) Agencija vodi očevidnik nekretnina i pokretnina koje se prodaju u ovršnom postupku. Očevidnik se vodi o svim nekretninama koje se prodaju u ovršnom postupku, a o pokretninama ako je njihova procijenjena vrijednost veća od 50.000,00 kuna.

(2) Očevidnik o nekretninama iz stavka 1. ovoga članka sadrži podatke o strankama, katastarskoj čestici, katastarskoj općini, površini i adresi nekretnine, što u naravi predstavlja, koje su veličine pojedini njezini dijelovi, procijenjenoj vrijednosti nekretnine i drugim uvjetima prodaje.

(3) Očevidnik o pokretninama iz stavka 1. ovoga članka sadrži podatke o strankama, podatke kojima se ona može identificirati ako se radi o pojedinačno određenoj stvari, odnosno o njezinoj vrsti, količini i kvaliteti ako se radi o stvarima određenima po rodu i količini prema podacima iz zapisnika o pljenidbi, o procijenjenoj vrijednosti pokretne stvari, drugim uvjetima prodaje i ročištu za dražbu.

(4) U očevidniku će se naznačiti i gdje se, kada i kako stvar može razgledati.

(5) Očevidnik je javan. Dostupnost podataka upisanih u očevidnik osigurat će se preko interneta.

(6) Pravilnik o sadržaju, načinu vođenja očevidnika iz stavaka 2. i 3. ovoga članka, način i rokove dostave podataka, obrasce za dostavu podataka te način zaštite identiteta stranke propisat će ministar nadležan za poslove pravosuđa.

Opseg ovrhe na novčanim sredstvima na računu pravne osobe
Članak 244.

- (1) Ovrha radi ostvarenja novčane tražbine prema pravnoj osobi može se provesti na svim sredstvima na njezinim računima kod banke, a i na kunskoj vrijednosti deviznih sredstava koja ona ima na deviznom računu.
- (2) Ovrha na novčanim sredstvima na računu države, jedinica lokalne i područne (regionalne) samouprave kod banaka te na kunskoj vrijednosti deviznih sredstava koje te osobe imaju na deviznom računu, ne može se odrediti ako su ta sredstva nužna za obavljanje osnovnih zadaća tih pravnih osoba.
- (3) Odredba stavka 2. ovoga članka primjenjuje se i na pravne osobe tih tijela iz navedene odredbe.
- (4) Sud će, na prigovor pravne osobe, odnosno tijela iz stavaka 2. i 3. ovoga članka, saslušati stranke, a po potrebi provesti i druge dokaze o okolnostima od kojih zavisi primjena odredaba stavaka 2. i 3. ovoga članka.
- (5) Nakon provjera iz stavka 4. ovoga članka sud će rješenjem odrediti iznose do kojih se u određenim razmacima može provoditi ovrha radi naplate tražbine ovrhovoditelja.
- (6) Žalba protiv rješenja iz stavka 5. ovoga članka ne odgađa njegovu provedbu.

Primjena odredaba o ovrsi
Članak 290.

- (1) Na osiguranje tražbine prema ovom dijelu Zakona na odgovarajući se način primjenjuju odredbe ovoga Zakona o ovrsi radi ostvarenja tražbine.
- (2) Na osiguranje tražbine ne primjenjuju se odredbe ovoga Zakona o nedopuštenosti ovrhe na nekretnini iz članka 80.b ovoga Zakona.
- (3) Sud će prijedlog za ovrhu na nekretnini odbiti ako se ovrha traži radi namirenja osigurane tražbine koja ne prelazi iznos glavnice od 40.000,00 kn, bez obzira na zabilježbu ovršivosti tražbine u zemljišnim knjigama i drugim javnim očevidnicima.

Ročište u povodu prijedloga i sporazum stranaka
Članak 301.

- (1) Na prijedlog jedne ili obiju stranaka sud će odrediti ročište, na kojem će u zapisnik utvrditi sporazum stranaka o postojanju tražbine predlagatelja osiguranja i vrijeme njezina dospijeca te njihovu suglasnost da se radnjama osiguranja iz članka 300. ovoga Zakona, u ovisnosti o predmetu osiguranja, osigura ta novčana tražbina zasnivanjem založnoga prava. U sporazumu stranke mogu utvrditi i vrijednost predmeta osiguranja koja će u ovršnom postupku biti osnova za utvrđivanje vrijednosti predmeta osiguranja radi njegova unovčenja.
- (2) Potpisani zapisnik o sporazumu stranaka iz stavka 1. ovoga članka ima snagu sudske nagodbe.
- (3) Novčana tražbina iz stavka 1. ovoga članka može biti izražena i u kunskoj protuvrijednosti određenoga iznosa utvrđenoga u stranoj valuti.
- (4) Stranke mogu osigurati i nenovčanu tražbinu predlagatelja osiguranja tako da u sporazumu iz stavka 1. ovoga članka utvrde njegovu novčanu protuvrijednost. Osiguranje će se odrediti i provesti radi osiguranja novčane protuvrijednosti nenovčane tražbine. Ako stranke u sporazumu iz stavka 1. ovoga članka drukčije ne odrede, nenovčana tražbina ne prestaje sklapanjem toga sporazuma.

(5) Nakon dospjeća nenovčane tražbine iz stavka 4. ovoga članka predlagatelj osiguranja može, po svom izboru, tražiti ovrhu radi ostvarenja nenovčane tražbine ili ovrhu radi naplate njegove nenovčane protuvrijednosti. Ako se u postupku ovrhe radi naplate novčane protuvrijednosti nenovčane tražbine predlagatelj osiguranja makar i djelomice namiri, prestaje u cijelosti njegova nenovčana tražbina i smatrat će se da predlagatelj osiguranja ima prema protivniku samo novčanu tražbinu koja odgovara nenamirenom dijelu novčane protuvrijednosti nenovčane tražbine.

Prekršaji
Članak 365.

- (1) Novčanom kaznom od 10.000,00 do 50.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj pravna osoba ako postupi protivno odredbi članka 212. stavka 3. ovoga Zakona.
- (2) Novčanom kaznom od 2.000,00 do 10.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj iz stavka 1. ovoga članka i odgovorna osoba u pravnoj osobi.

Prekršaji osoba i tijela koje su dužne davati podatke o dužniku
Članak 366.

- (1) Novčanom kaznom od 10.000,00 do 50.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj pravna osoba ako u roku od osam dana ne dostavi podatke iz članka 18. stavka 1. i 3. ovoga Zakona.
- (2) Novčanom kaznom od 2.000,00 do 10.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj iz stavka 1. ovoga članka i odgovorna osoba u tijelu ili u pravnoj osobi.
- (3) Novčanom kaznom od 2.000,00 do 10.000,00 kuna kaznit će se fizička osoba za prekršaj iz stavka 1. ovoga članka.

Prekršaji ovršenikova dužnika, odnosno osobe kod koje se nalazi ovršenikova imovina
Članak 367.

- (1) Novčanom kaznom od 10.000,00 do 50.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj pravna osoba ako se na zahtjev suda u roku od osam dana ne izjasni o činjenicama iz članka 18. stavka 2. ovoga Zakona.
- (2) Novčanom kaznom od 2.000,00 do 10.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj iz stavka 1. ovoga članka odgovorna osoba u pravnoj osobi iz stavka 1. ovoga članka.
- (3) Novčanom kaznom od 2.000,00 do 10.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj fizička osoba ako se na zahtjev suda u roku od osam dana ne izjasni o činjenicama iz članka 18. stavka 2. ovoga Zakona.

PRILOG - Izvješće o provedenom savjetovanju sa zainteresiranom javnošću

OBRAZAC IZVJEŠĆA O PROVEDENOM SAVJETOVANJU SA ZAINTERESIRANOM JAVNOŠĆU	
Naslov dokumenta	Izvešće o provedenom savjetovanju sa zainteresiranom javnošću o Nacrtu Prijedlogu zakona o izmjenama i dopunama Ovršnog zakona.
Stvaratelj dokumenta, tijelo koje provodi savjetovanje	Ministarstvo pravosuđa i uprave
Svrha dokumenta	Izveštavanje o provedenom savjetovanju sa zainteresiranom javnošću o Nacrtu prijedlogu izmjenama i dopunama Ovršnog zakona.
Datum dokumenta	02.06.2022.
Verzija dokumenta	Prva
Vrsta dokumenta	Prijedlog zakona o izmjenama i dopunama zakona.
Naziv nacrtu zakona, drugog propisa ili akta	Prijedlog zakona o izmjenama i dopunama Ovršnog zakona.
Jedinstvena oznaka iz Plana donošenja zakona, drugih propisa i akata objavljenog na internetskim stranicama Vlade	98. Zakon o izmjenama i dopunama Ovršnog zakona (RM)
Naziv tijela nadležnog za izradu nacrtu	Ministarstvo pravosuđa i uprave
Koji su predstavnici zainteresirane javnosti bili uključeni u postupak izrade odnosno u rad stručne radne skupine za izradu nacrtu?	Predstavnici Pravnog fakulteta Sveučilišta u Zagrebu, Predstavnici sudova, predstavnici Hrvatske odvjetničke komore, predstavnici Hrvatske javnobilježničke komore, Predstavnici Financijske agencije
Je li nacrt bio objavljen na internetskim stranicama ili na drugi odgovarajući način? Ako jest, kada je nacrt objavljen, na kojoj internetskoj stranici i koliko je vremena ostavljeno za savjetovanje? Ako nije, zašto?	Da, Nacrt prijedloga zakona o izmjenama i dopunama Ovršnog zakona objavljen je na mrežnim stranicama portala e-Savjetovanje u razdoblju od 3. 6. do 3. 7. 2022.
Koji su predstavnici zainteresirane javnosti dostavili svoja očitovanja?	Dostupno u dokumentu Analiza dostavljenih primjedbi.

<p>ANALIZA DOSTAVLJENIH PRIMJEDBI</p> <p>Primjedbe koje su prihvaćene</p> <p>Primjedbe koje nisu prihvaćene i obrazloženje razloga za neprihvatanje</p>	<p>Dostupno u dokumentu Analiza dostavljenih primjedbi.</p>
<p>Troškovi provedenog savjetovanja</p>	<p>Za predmetno savjetovanje nije bilo dodatnih troškova.</p>

Izvešće o provedenom savjetovanju - Savjetovanje o Nacrtu prijedloga zakona o izmjenama i dopunama Ovršnog zakona

Redni broj	Korisnik/Sekcija/Komentar	Odgovor
1	<p>Ivan Knežević NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA OVRŠNOG ZAKONA I. Izmjenama zakona omogućava se zadiranje ovrhovoditelja odnosno suda u zaštićeni dio primanja. Predložena izmjena zakona, kojom sud na prijedlog ovrhovoditelja odlučuje o načinu isplate zaštićenog dijela primanja, podložna je ocjeni suglasnosti zakona pred Ustavnim sudom. Ni ovrhovoditelj ni sud, nemaju pravo raspolagati zakonom propisanim iznosom primanja koji je člankom 173. ovršnog zakona izuzet od ovrhe. Odluka kojom ovrhovoditelj, odnosno sud nalaže isplatu zaštićenog dijela mirovine na bankovni račun protivna je zakonu: U Zakonu o mirovinskom osiguranju NN 157/2013 Člankom 96. u stavku 1. i stavku 2. jasno stoji; (1) Mirovine i druga primanja iz mirovinskog osiguranja koja su ostvarena i isplaćivana do 31. prosinca 2013. isplaćuju se u Republici Hrvatskoj ili u inozemstvo putem banaka, odnosno putem pošte na adresu korisnika u Republici Hrvatskoj. (2) Za mirovine i druga primanja iz mirovinskog osiguranja koja su ostvarena i isplaćivana do 31. prosinca 2013. putem pošte na adresu korisnika u Republici Hrvatskoj i nakon 1. siječnja 2014., troškovi isplate terete sredstva državnog proračuna. II. Izmjene zakona protivne su članku 173. ovršnog zakona. Izmjenama je propisano da se zaštićeni iznos mirovine (po nalogu suda) isplaćuje na nezaštićeni bankovni račun. III. Osim što je izmjenama omogućena isplata zaštićenih primanja na nezaštićeni račun, možda najšokantija je činjenica da će slabo pokretnim umirovljenicima, radi ovrhe, mirovine biti isplaćene na nezaštićeni račun banke koja možda uopće nema poslovnicu u mjestu prebivališta umirovljenika. (a što umirovljenicima ionako neće puno značiti, jer nakon što zaštićeni dio primanja sjedne na nezaštićeni račun u banci, umirovljenici više neće imati ni osnovna sredstva za "život") Vlada godina pokušava zakinuti umirovljenike koji imaju zakonom zajamčeno pravo na isplatu mirovine putem pošte, a čini se da će nakon ovakve izmjene ovršnog zakona, zaštitu svojih prava morati tražiti i pred Ustavnim sudom. Možda već slijedećom izmjenom zakona Vlada propiše da se sva primanja zaposlenika u privatnom sektoru moraju isplaćivati isključivo na nezaštićeni račun u banci po odabiru ovrhovoditelja.</p>	<p>Primljeno na znanje Primljeno na znanje</p>

<p>2 HOK NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA OVRŠNOG ZAKONA Hrvatska obrtnička komora podržava izmjene Ovršnog zakona kojima je cilj pojednostavniti postupanje i obveze obrtnika kao poslodavaca u provedbi ovrhe prilikom isplate plaća radnicima. Međutim, novi način postupanja bilo bi potrebno propisati i za ovrhe koje se već provode kako bi se i ti postupci u određenom kraćem roku prenijeli na Agenciju. Jedino na taj način rasteretilo bi se poduzetnike od obavljanja poslova ovrhe jer dio ovrha koje su već u tijeku mogu trajati još dulji niz godina. Dvojnost načina postupanja u postupcima poput ovrhe značit će dugotrajno veliku pravnu nesigurnost za ovrhovoditelje odnosno vjerovnike.</p>	<p>Primljeno na znanje Primljeno na znanje</p>
<p>3 HOK NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA OVRŠNOG ZAKONA Nadalje, ukazujemo na probleme koji već niz godina obrtnike u području ovrhe stavljaju u neravnopravan položaj. Ponovno predlažemo da se izmjenama i dopunama Ovršnog zakona dosljedno poštuje posebnost statusa obrtnika kao fizičke osobe koja obavlja samostalnu djelatnost. Posebice je potrebno propisati mogućnost otvaranja zaštićenog računa kako bi se od ovrhe zaštitila primanja obrtnika za koja je izuzetak od ovrhe omogućen i ostalim fizičkim osobama koje ne obavljaju samostalnu djelatnost u obrtu.</p>	<p>Nije prihvaćen Predmetna materija nije regulirana Ovršnim zakonom već Zakonom o obrtu.</p>
<p>4 HOK NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA OVRŠNOG ZAKONA Ovršni zakon propisuje zaštitu dijela radnikove plaće od ovrhe i to najmanje 1/4, 1/2 ili 3/4 neto plaće ako je plaća manja od prosječne neto plaće u RH, odnosno u visini 1/4, 1/2 ili 2/3 prosječne neto plaće radnika u RH za plaće veće od prosjeka. Svrha je radniku osigurati sredstva nužna za egzistenciju. Obrtnik svojim radom u obrtu ostvaruje dohodak koji je osnova njegove egzistencije i uzdržavanja njegove obitelji. Međutim, Ovršni zakon ne predviđa na jednak način zaštitu dohotka obrtnika. Razlikovanje statusa građana u radnom odnosu i obrtnika koji ostvaruju dohodak od samostalnog rada, dovodi do nejednakog položaja obrtnika. Radi zaštite dijela ostvarenog dohotka od ovrhe, predlažemo da se Ovršnim zakonom propiše da su od ovrhe izuzeti primici od samostalne djelatnosti obrta, najmanje u iznosu za koji se predviđa zaštita osoba s najnižim plaćama, odnosno do visine 2/3 prosječne netoplaće u RH. Takvom izmjenom Ovršnog zakona prava obrtnika u pogledu zaštite dohotka od ovrhe izjednačila bi se s pravima ostalih građana koji dohodak ostvaruju temeljem radnog odnosa.</p>	<p>Nije prihvaćen Predmetna materija nije regulirana Ovršnim zakonom već Zakonom o obrtu.</p>

<p>5 HOK NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA OVRŠNOG ZAKONA Drugi je problem i postojeća regulativa koja omogućava ovrhu na svim računima obrtnika. Time se obrtnika stavlja u nepovoljan položaj prema pravnim osobama kojima ovrhom ne može biti ugroženo poslovanje na isti način. Naime, ovrhom na poslovnim računima za privatne obveze obrtnika ugrožava se nastavak poslovanja obrta, podmirenje obveza prema dobavljačima, a osobito isplata plaća radnicima zaposlenim u obrtu što može dovesti do zatvaranja obrta. S ciljem zaštite poslovnog računa i poslovanja obrtnika, predlažemo da se ovrha koja se odnosi na obveze koje ne proizlaze iz poslovanja obrtnika provodi isključivo na osobnom računu ili računima, kako bi se sredstva namijenjena poslovanju zaštitila od ovrha koje se provode zbog osobnih dugova. Također, tražimo da ovrha koja se odnosi na poslovanje obrta ne smije ugrožavati osobne račune obrtnika (vlasnika obrta i/ili ortaka). Ukazujemo na to da sam Ovršni zakon u nekoliko zakonskih odredbi prepoznaje različitost položaja obrtnika u odnosu na fizičke osobe koje ne obavljaju samostalnu djelatnost i sukladno tome propisuje različito postupanje. Stoga nema razloga takvo razlikovanje ne primijeniti kod ovrhe na sredstvima obrtnika.</p>	<p>Nije prihvaćen Predmetna materija nije regulirana Ovršnim zakonom već Zakonom o obrtu.</p>
<p>6 BANKA KOVANICA d.d. NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA OVRŠNOG ZAKONA U Nacrtu je obrazloženo da će predložene izmjene i dopune pridonijeti uravnoteženju postojećeg sustava ovrhe, njegovom dodatnom unaprjeđenju uz uvažavanje potrebe da se ovršni postupak provodi brzo, učinkovito i ekonomično te zaštititi dostojanstva ovršenika i osiguranju da provedba ovrhe bude što manje nepovoljna. Uvidom u Nacrt vidljivo je da je člankom 23. predloženo brisanje 4. odjeljka „Posebne odredbe o ovrsi na plaći i drugim stalnim novčanim primanjima“ uključujući sve pripadajuće članke, od članka 196. do 203., a nastavno na koje brisanje propisuju se prijelazne i završne odredbe u članku 41. Nacrta prema kojima: „(1) Ovrha na plaći, odnosno drugim stalnim novčanim primanjima na temelju rješenja o ovrsi odnosno privatne izjave kojom je dužnik dao suglasnost da se radi naplate tražbine vjerovnika zaplijeni njegova plaća ili drugo stalnom novčano primanje, koje je poslodavac ili isplatitelj stalnog novčanog primanja zaprimio dovršit će se prema odredbama zakona koji je bio na snazi u vrijeme kad ih je poslodavac zaprimio. (2) Kad ovršeniku prestane rad, rješenje o ovrsi odnosno privatna izjava kojom je dužnik dao suglasnost da se radi naplate tražbine vjerovnika zaplijeni njegova plaća ne djeluju prema drugom poslodavcu s kojim ovršenik sklopi ugovor o radu ili službi, a prijašnji poslodavac nije dužan preporučenom pošiljkom s povratnicom dostaviti rješenje o ovrsi odnosno privatnu izjavu kojom je dužnik dao suglasnost da se radi naplate tražbine vjerovnika zaplijeni njegova plaća novom poslodavcu. (3) U slučaju iz stavka 2. ovoga članka prijašnji poslodavac će rješenje o ovrsi odnosno privatnu izjavu kojom je dužnik dao</p>	<p>Primljeno na znanje Primljeno na znanje</p>

suglasnost da se radi naplate tražbine vjerovnika zaplijeni njegova plaća vratiti sudu odnosno ovrhovoditelju. (4) Isplatiatelj plaće, odnosno drugog stalnog novčanog primanja nastavit će plijeniti i isplaćivati plaću, odnosno drugo stalno primanje na temelju privatne izjave kojom je dužnik dao suglasnost da se radi naplate tražbine vjerovnika zaplijeni njegova plaća, odnosno drugo stalno novčano primanje, a koju je zaprimio do dana stupanja na snagu ovoga Zakona. Danom stupanja na snagu ovoga Zakona privatne izjave kojom je dužnik dao suglasnost da se radi naplate tražbine vjerovnika zaplijeni njegova plaća, odnosno drugo stalno novčano primanje vjerovnik može dostaviti Agenciji na izravnu naplatu prema odredbi članka 209. ovoga Zakona, koja će po njima postupati kao po zadužnici.“ U obrazloženju se navodi da su navedenim predloženim promjenama administrativno rasterećeni poslodavci uz uvažavanje zaštite dostojanstva ovršenika na način da će nakon stupanja na snagu predmetnih izmjena i dopuna poslodavci i drugi isplatielji novčanih primanja nastaviti provoditi ovrhu samo na temelju isprava po kojima već provode ovrhu, dok nove ovršne isprave neće zaprimati. U skladu s navedenim poslodavci i Hrvatski zavod za mirovinsko osiguranje (dalje u tekstu: HZMO) oslobađaju se dužnosti provedbe ovrhe na plaći i mirovini te u trenutku kad se iscrpe prava po već zaprimljenim ovršnim ispravama, prestaju biti tijela u postupku koja provode ovrhu. Također, navodi se da postoje različita tumačenja o prednosnom redu kad se provodi izvansudska ovrha na novčanim sredstvima kod Financijske agencije (dalje u tekstu: FINA) te na plaći kod poslodavca i mirovini kod HZMO-a te da nije moguće formirati jedinstveni redoslijed za provedbu ovršnih isprava u izvansudskoj ovrshi, pa da je, slijedom toga, brisanje odjeljka s posebnim odredbama o ovrshi na plaći i drugim stalnim novčanim primanjima, rješenje da se ubuduće sve ovrhe provode prema jedinstvenom prednosnom redu na novčanim sredstvima, kod FINA-e. II. Izmjene i dopune Ovršnog zakona predložene u ovom Nacrtu slične su već pokušanim izmjenama Ovršnog zakona 2019. godine (Klasa: 022-03/19-01/11, Ur.broj: 65-19-02 od 11.07.2019. godine), a koje izmjene nisu nikad usvojene. Između ostaloga, navedenim pokušajem predloženo je ukidanje izjave o zapljeni po pristanku dužnika iz članka 202. Ovršnog zakona (NN 112/12, 25/13, 93/14, 55/16, 73/17), a čemu su se protivili brojni vjerovnici i provoditelji prisilne naplate, uključujući i Hrvatsku javnobilježničku komoru (dalje u tekstu: HJK). (Izvor: https://www.sabor.hr/sites/default/files/uploads/sabor/2019-07-12/162806/PZE_676.pdf) Banka Kovanica d.d. (dalje u tekstu: Banka), kao Banka specijalizirana za potrošačke kredite, ovim putem podnosi komentare na predmetni Nacrt u danom roku, obzirom da isti, protivno svojem cilju i svrsi, ozbiljno i negativno utječe na dostojanstvo, prava i mogućnosti potrošača te uvodi pravnu nesigurnost kako za potrošače, tako i za kreditore, a u konačnici i za poslodavce i HZMO, kao isplatielje novčanih primanja, a sve uz neuvažavanje europske regulative i uz upitno ustavnopravno utemeljenje. II.A.

EUROPSKA REGULATIVA Člankom 123. Uredbe (EU) br. 575/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 26.06.2013. o bonitetnim zahtjevima za kreditne institucije i o izmjeni Uredbe (EU) 648/2012 (Tekst značajan za EGP) (dalje u tekstu: Uredba 575/2013) (Pročišćeni tekst: <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/HR/TXT/HTML/?uri=CELEX:02013R0575-20220410&from=EN>) koji je izmijenjen Uredbom (EU) 2019/876 Europskog parlamenta i Vijeća od 20.05.2019. godine o izmjeni Uredbe (EU) br. 575/2013 u pogledu omjera financijske poluge, omjera neto stabilnih izvora financiranja, zahtjeva za regulatorni kapital i prihvatljive obveze, kreditnog rizika druge ugovorne strane, tržišnog rizika, izloženosti prema središnjim drugim ugovornim stranama, izloženosti prema subjektima za zajednička ulaganja, velikih izloženosti, zahtjeva za izvješćivanje i objavu, i Uredbe (EU) br. 648/2012 (dalje u tekstu Uredba 2019/876) (<https://eur-lex.europa.eu/legal-content/HR/TXT/?uri=celex%3A32019R0876>) i Uredbom (EU) 2020/873 Europskog parlamenta i Vijeća od 24.06.2020. o izmjeni uredbi (EU) br. 575/2013 i (EU) 2019/876 u pogledu određenih prilagodbi kao odgovora na pandemiju bolesti COVID-19 (dalje u tekstu: Uredba 2020/873) (<https://eur-lex.europa.eu/legal-content/HR/TXT/?uri=celex%3A32020R0873>) propisano je da „izloženostima zbog kredita koje je kreditna institucija odobrila umirovljenicima ili zaposlenima na neodređeno vrijeme uz bezuvjetan prijenos dijela mirovine ili plaće dužnika toj kreditnoj instituciji dodjeljuje se ponder rizika od 35 % pod uvjetom da su ispunjeni svi sljedeći uvjeti: (a) kako bi otplatio kredit, dužnik bezuvjetno ovlašćuje mirovinski fond ili poslodavca da provodi izravna plaćanja kreditnoj instituciji oduzimanjem iznosa mjesečnih plaćanja za kredit od dužnikove mjesečne mirovine ili plaće; (b) rizici od smrti, radne nesposobnosti, nezaposlenosti ili smanjenja neto mjesečne mirovine ili plaće dužnika primjereno su pokriveni policom osiguranja koju je dužnik sklopio u korist kreditne institucije; (c) mjesečna plaćanja koja dužnik mora provesti za sve kredite koji ispunjavaju uvjete iz točaka (a) i (b) zajedno ne prelaze 20 % dužnikove neto mjesečne mirovine ili plaće; (d) najdulji izvorni rok dospijeca kredita jednak je ili kraći od deset godina.“ (Isto i <https://www.reuters.com/article/eurozone-banks-italy-idUSL8N1PC5XQ>). Navedenom odredbom bankama je omogućen povoljniji tretman izloženosti za kredite koje plasiraju uz smanjene rizike zbog ispunjenja pobrojanih uvjeta od (a) do (d), odnosno takvim izloženostima dodjeljuje se smanjeni ponder rizika za kapitalne zahtjeve, što jasno poboljšava uvjete kreditiranja (točnije interne smjernice banaka ili kriterije za odobravanje kredita), na način da se krediti učine povoljnijima korisnicima kredita i dostupniji širem krugu i većem broju potrošača. Tako i Europska komisija obrazlaže cilj i svrhu predmetne regulative: „The banking reform package proposed by the Commission in November 2016 represents an important step towards the completion of the European post-crisis regulatory reforms. These risk-reduction measures will allow further progress in completing the Banking Union and the Capital

Markets Union, as called for by the Euro Summit, most recently in December 2018. The package is also a response to the June 2016 ECOFIN Council conclusions, which invited the Commission to put forward proposals to further reduce risks in the financial sector no later than by the end of 2016. These reforms also comply with the standards agreed with international partners at the G20 and to capitalise on the lessons learnt from the financial crisis. In particular, the banking package, as agreed today by the European Parliament, implements some outstanding elements that are essential to make the financial system more resilient and stable, which have been finalised by global standard setters (i.e. the Basel Committee on Banking Supervision (BCBS) and the Financial Stability Board (FSB).“ (Izvor:

https://ec.europa.eu/commission/presscorner/detail/hr/MEMO_19_2129) Navedena mogućnost bila je uvedena prvotno Uredbom br. 2019/876 uz primjenu od 28.06.2021. godine, no zbog COVID-19 pandemije Europska komisija ubrzala je proces da bi kreditne institucije što prije mogle povećati i olakšati kreditiranje zaposlenika i umirovljenika, a radi čega je rok početka primjene skraćen na 27.06.2020. godine Uredbom br. 2020/873, te vezano Europska komisija objašnjava: „The last revision of the CRR introduced a more favourable prudential treatment of loans to pensioners or employees with a permanent contract that are backed by the borrower's pension or salary. This revision was due to become applicable on 28 June 2021. The application of this treatment in the context of the coronavirus pandemic would incentivise banks to extend lending to employees and pensioners. To allow banks to benefit from the more favourable treatment already during the coronavirus pandemic, it is proposed to advance the date of application of the specific treatment.“ (Izvor:

https://ec.europa.eu/commission/presscorner/detail/en/qanda_20_757) . Iz gore citirane odredbe vidljivo je da je za ispunjenje uvjeta primjene povoljnijeg tretmana izloženosti nužno da dužnik, radi otplate kredita, bezuvjetno ovlasti mirovinski fond, odnosno svog poslodavca da u korist banke provodi izravna plaćanja, odnosno provodi mjesečne ustege s njegove mjesečne plaće ili mirovine u korist banke. Uzevši u obzir u nacrtu naglašenu namjeru zakonodavca da administrativno rastereti poslodavce i HZMO, predloženim brisanjem zakonskih odredbi o ovrsi na plaći ili drugim stalnim novčanim primanjima, došlo bi do pravne praznine i pravne nesigurnosti. Pravna nesigurnost nastat će prije svega u smislu reguliranja mogućnosti bezuvjetnog prijenosa plaće ili mirovine dužnika kreditnoj instituciji na način definiran Uredbom 575/2013. Navedenu pravnu prazninu u prvom redu htjeti će iskoristiti poslodavci neopravdano odbijajući provoditi izravna terećenja plaće svojih zaposlenika, korisnika kredita, u korist banke kreditora, a pod izlikom da njihova obveza u tom pogledu nije nigdje propisana. S druge strane, radi nemogućnosti ispunjenja zahtjeva iz Uredbe 575/2013, a koja je, paradoksalno, direktno obvezujuća u čitavoj Europskoj uniji i ima snagu zakonskog akta, možemo očekivati pooštavanje

kreditnih standarda, što će zauzvrat učiniti kredite teže dostupnima osobama kojima je jedina imovina njihova plaća, a što je posljedično u totalnoj suprotnosti s namjerom zakonodavca i svrhom citiranog članka 123. Uredbe 575/2013.

Naglašavamo da bezuvjetan prijenos dijela mirovine ili plaće dužnika, korisnika kredita, u korist banke, na ime otplate kredita sukladno članku 123. Uredbe 575/2013, koja se izravno primjenjuje u svim zemljama članicama, predstavlja standard unutar Europske unije, dok je u nekim zemljama i ranije donesen i samostalni zakon za zajmove umirovljenicima i zaposlenima na neodređeno (na primjer: u Italiji predsjedničkim dekretom br. 180/1950 i izmijenjenom zakonima br. 311/2005 i 80/2005). Brisanje odredbi o ovrsi na plaći i drugim stalnim novčanim primanjima, ne samo da dovodi do pravne nesigurnosti na razini hrvatskog zakonodavstva, već generira i visoki rizik neusklađenosti sa zakonodavnim okvirom Europske unije, a što posljedično uzrokuje neravnotežu u pravima i mogućnostima potrošača kojima je jedina imovina vlastito primanje (plaća ili mirovina) na način da im se ograničava samostalno raspolaganje tom imovinom i ograničava pristup kreditu, u odnosu na potrošače boljeg imovinskog stanje te u odnosu na potrošače iste kategorije, ali drugih zemalja Europske unije. Zbog zakonskih promjena koje bi trebale štiti dostojanstvo ovršenika, događa se upravo suprotno i u većem razmjeru- narušava se dostojanstvo potrošača.

II.B. DOSTOJANSTVO POTROŠAČA S pokušajima izmjena i realiziranim izmjenama Ovršnog zakona još od 2019. godine kontinuirano se ide u smjeru unaprjeđenja zaštite dostojanstva ovršenika i smanjenja troškova postupka za ovršenike, a predmetnim izmjenama i dopunama uključuje se i administrativno rasterećenje za isplatiatelje stalnih novčanih primanja, no s druge strane zanemaruje se osnovna svrha ovršnog zakona- reguliranje prisilnog ostvarenja tražbina na temelju ovršnih i vjerodostojnih isprava od dužnika u korist vjerovnika. Iz trenutnog Nacrta nikako ne proizlazi da bi zakonodavac predmetnim brisanjem odredbi o ovrsi na plaći i drugim stalnim novčanim primanjima „poboljšao“ zakon u svrhu zaštite dostojanstva, smanjenja troškova za ovršenika i administrativnog rasterećenja poslodavaca.

Razmatranjem situacija koje dovode do potrebe za primjenom Ovršnog zakona, odnosno situacija koje dovode do zakašnjenja s plaćanjem obveza, dospjelih dugovanja i prisilnog namirenja istih, jasno je da je potrebno najprije urediti potrošačku kulturu i zaštititi dostojanstvo potrošača. Nije svaki potrošač ovršenik, ali je svaki ovršenik (koji je fizička osoba) potrošač. Dakle, iako Nacrt ide za time da se ovršenika stavi u bolji položaj u pogledu ukidanja ovrhe na plaći ili mirovini, Nacrt ugrožava startnu poziciju potrošača još prilikom traženja kredita. Zbog potencijalne nemogućnosti primjene gore opisane EU regulative, potrošači, kojima je jedina imovina kojom slobodno raspolažu i koja je temelj njihove kreditne sposobnosti, plaća ili mirovina, stavljaju se u nepovoljniji položaj od potrošača boljeg imovnog stanja, što dovodi do toga da oni siromašniji, ekonomski ugroženiji postaju kreditno manje

sposobni i manje poželjni klijenti (zbog povećanja rizika), a što posljedično dovodi do skupljih kredita. Iz navedenog proizlazi da, će pristup kreditu biti ograničen, a cijene kreditiranja manje povoljne, posebno u nadolazećem kritičnom razdoblju, kada se očekuje da će, u sljedećih nekoliko tromjesečja, kamatne stope dostići vrhunac (vidi odluke Europske središnje banke o monetarnoj politici od lipnja 2022. godine: „...the Governing Council intends to raise the key ECB interest rates by 25 basis points at its July monetary policy meeting... Looking further ahead, the Governing Council expects to raise the key ECB interest rates again in September. The calibration of this rate increase will depend on the updated medium-term inflation outlook. If the medium-term inflation outlook persists or deteriorates, a larger increment will be appropriate at the September meeting“). (Izvor:

<https://www.ecb.europa.eu/press/pr/date/2022/html/ecb.mp220609~122666c272.en.html>) Nadalje, kao što i HJK potvrđuje u svojim komentarima na pokušaj donošenja novog Ovršnog zakona 2019. godine, ukidanjem izjave o zapljeni po pristanku dužnika iz članka 202. Ovršnog zakona, banke će, prije svega, od potrošača tražiti druga, dodatna sredstva osiguranja- zadužnice: „Iz dosadašnje dugogodišnje prakse postojanje istovremenih instrumenata osiguranja i Izjave i Zadužnice pokazalo se svrsishodnim i praktičnim u situacijama neredovitog plaćanja rata bez otkaza kredita npr. jedno neredovito plaćanje kredita, a u kojem slučaju je aktivirana Izjava pa nije bilo potrebe za blokadom računa, i građani su slobodno raspolagali svojim sredstvima na računu i nisu imali dodatnih troškova pljenidbe sredstava. Pretpostavljamo da je doista takvih slučajeva bilo mnogo, jer svakome se može dogoditi da jednu ratu iz bilo kojeg razloga zanemari platiti. Nadalje, ukoliko bi ostala samo zadužnica, u takvim situacijama (za slučaj neredovitog plaćanja rata bez otkaza kredita), jednom upotrijebljena zadužnica predana FINI na naplatu, neće se vraćati, pa će financijske institucije svoja potraživanja osiguravati sa većim brojem zadužnica ili će se tražiti dodatna sredstva osiguranja (npr. založno pravo na nekretninama) što će za građane znatno poskupiti cijeli postupak kreditiranja.“ (Izvor:

https://www.sabor.hr/sites/default/files/uploads/sabor/2019-07-12/162806/PZE_676.pdf) Primjerice, sukladno Pravilniku o naknadi i nagradi javnih bilježnika u ovršnom postupku (NN 9/21, 18/22) javnom bilježniku za potvrdu izjave o suglasnosti dužnika po pristanku dužnika radi naplate tražbine vjerovnika na plaći odnosno drugim novčanim primanjima (članak 202. OZ-a), izjave o suglasnosti dužnika radi naplate tražbine određenog vjerovnika zapljenom svih računa kod banaka (zadužnica - članak 214. OZ-a) i izjave o suglasnosti radi naplate tražbine čiji će iznos biti naknadno upisan u ispravi zapljene svih njegovih računa kod banaka (bjanko zadužnica - članak 215. OZ-a), pripada javnobilježnička nagrada u jedinstvenom iznosu od 100,00 do 500,00 kn ovisno o visini osiguranog iznosa. Provedbom ovrhe na plaći ili mirovini ovršenika temeljem izjave o zapljeni po pristanku dužnika, banke uredno, bez poteškoća i dodatnih

troškova namiruju dospjele rate kredita, bez potrebe za njegovim otkazivanjem u cijelosti, bez potrebe za blokiranjem dužnika kod FINA-e. Takav dužnik mogao je i dalje slobodno raspolagati ostatkom svojih primanja i smatrao se kreditno sposobnim. Ukidanjem mogućnosti ovrhe na plaći ili mirovini, kao što je već gore istaknuto od strane HJK, krediti će se otkazivati u cijelosti već nakon zakašnjenja s podmirenjem jednog dospjelog anuiteta, odnosno rate kredita te će dužnici biti blokirani kod FINA-e za cijeli iznos dospjelog nepodmirenog kredita. Za razliku od provedbe ovrhe na plaći temeljem izjave o zapljeni po pristanku dužnika, blokada na FINA-i ponovno predstavlja trošak za ovršenika. Trošak provedbe osnove za plaćanje kod FINA-e prema Cjeniku FINA-e od 01.05.2022. godine iznosi ovisno o dugovanom iznosu navedenom u osnovi za plaćanje između 50,00 kn i 5.000,00 kn (Izvor: <https://www.fina.hr/gradani/ovrha-na-novcanim-sredstvima>). Posljedično, zbog toga što će se sva dugovanja naplaćivati putem Financijske agencije, može se očekivati da će se broj blokiranih građana povećati, dok će se broj kreditno sposobnih će se obrnuto proporcionalno smanjiti. Prema podacima koje objavljuje Financijska agencija u Očevidniku redoslijeda osnova za plaćanje, zbog neizvršenih osnova za plaćanje 31. svibnja 2022. godine, evidentiran je 236.361 potrošač, što je za 0,7% manje nego u prethodnom mjesecu, a 0,3% manje nego prije godinu dana. (Izvor: <https://www.fina.hr/-/podaci-o-broju-ovrha-na-novcanim-sredstvima-poslovnih-subjekata-i-potrosaca-na-dan-31.-svibnja-2022.-godine>) Broj blokiranih građana se još od 2017. godine, kada ih je bilo 327.176 konstantno smanjuje (Izvor: <https://www.fina.hr/-/nastavlja-se-pad-broja-blokiranih-gra-ana>). Navedenim ne samo da se krši i promašuje smisao gore opisane EU regulative, već se omalovažava dostojanstvo potrošača, uključujući i ovršenike, i postavlja se pitanje vjerodostojnosti socijalne politike ove Vlade koja sustavno radi na poboljšanju standarda i kvalitete života građana, a time i na smanjenju blokiranih građana. Druga strana socijalne komponente ovoga Nacrta odnosi se na administrativno rasterećenje poslodavaca i HZMO, koje se pokušava uvesti još od 2019. godine, pod obrazloženjem da su poslodavci u "nedoumicama kod tumačenja zakonskih odredbi te traže savjet za konkretne situacije, svjesni svoje odgovornosti za moguću štetu i ovrhovoditelju i svojem zaposleniku kao ovršeniku. S druge strane, ovršenici se boje za svoje radno mjesto, jer poslodavac ne želi biti odgovoran njihovim vjerovnicima i, za razliku od FINA-e, bez naknade obavljati i poslove provedbe ovrhe. Dodatni razlog je i zaštita interesa ovrhovoditelja, uspostavljanjem jedinstvenog prvenstvenog reda naplate koji sada može biti poremećen, jer se ovrha može provoditi i putem FINA-e i kod isplatitelja stalnog novčanog primanja." (Izvor: <https://www.ombudsman.hr/hr/umjesto-jos-jednih-izmjena-i-dopuna-potrebno-donijeti-cjeloviti-ovrsni-zakon/>). U tom pogledu za napomenuti je da uopće neće biti administrativnog rasterećenja isplatitelja stalnih novčanih primanja zbog eventualnog brisanja

odjeljka Ovršnog zakona o ovrsi na plaći i mirovni , već će samo doći do „nazadovanja“ u zaštiti potrošača, obzirom da će poslodavci i dalje biti dužni, minimalno, izračunati koliko iznosi dio plaće koji je zaštićen od ovrhe te ga uplatiti na zaštićeni račun, a koliko iznosi ostatak te ga uplatiti na redovni nezaštićeni račun. Najčešće se zbog provođenja ovrhe na plaći cjelokupni iznos plaće koji nije izuzet od ovrhe isplaćuje na račun vjerovnika, a ostatak plaće koji je izuzet od ovrhe na zaštićeni račun, čime zapravo nema nikakve razlike u pogledu broja radnji poslodavca te u tom pogledu nema govora o administrativnom rasterećenju. Argumentacija poslodavca da ne žele snositi odgovornost za provođenje ovrhe bez naknade može biti opravdana i Banka je suglasna s takvim prijedlogom poslodavaca, a pogotovo jer banke s HZMO za provođenje izravnih terećenja na mirovini imaju dugoročno sklopljen ugovor kojim je ujedno regulirana i naknada za isto. Dakle, ukoliko određenoj kategoriji adresata Ovršnog zakona pojedine odredbe nisu jasne, iste bi trebalo ili adekvatno protumačiti od strane zakonodavca ili zakonski regulirati na razumljiv način; odnosno ukoliko zakonske odredbe za određenu kategoriju adresata donose neravnotežu u pravima i obvezama, kao što je odgovornost za provođenje ovrhe bez ikakve naknade, potrebno je razmotriti zakonsku regulaciju takve naknade. U svakom slučaju nije rješenje, a svakako ne kvalitetno rješenje, da se jednostavno briše cijeli odjeljak zakona koji sadržava posebne odredbe o ovrsi na plaći i mirovini zbog činjenice što postoje nejasnoće i neravnoteža u pravima i obvezama na strani poslodavaca. Na kraju, proizlazi da zbog navodnog administrativnog rasterećenja poslodavaca, ne samo da u stvarnosti do istog ne dolazi, već se ugrožava dostojanstvo potrošača i ponovno dolazimo do pitanja pravne nesigurnosti i vezano uopće svrsishodnosti ovih zakonskih izmjena zbog potencijalnog preopterećenja sudova. Naime, gledano strogo formalno, činom brisanja odjeljka 4. Posebne odredbe o ovrsi na plaći i drugim stalnim novčanim primanjima, odnosno brisanjem članaka 196. do 203. Ovršnog zakona, zapravo ne možemo doći do zaključka da je ovrha na plaći, mirovini ili bilo kojem drugom stalnom novčanom primanju zabranjena. Zakon i dalje sadrži opće odredbe o ovrsi na novčanoj tražbini ovršenika, a plaća, odnosno mirovina jest upravo novčana tražbina dužnika prema poslodavcu, odnosno HZMO-u kao njegovom dužniku, a u članku 172. koji definira primanja izuzeta od ovrhe ne definira plaću ili mirovinu kao takvu. Slijedom toga, vjerovnici će i dalje moći temeljem osnovnih odredbi Ovršnog zakona pred sudom pokrenuti ovrhu na novčanoj tražbini dužnika dostavom ovršenikovu dužniku (poslodavcu, HZMO) rješenja o ovrsi kojim se ovršenikovu dužniku zabranjuje da ovršeniku ispuni novčanu tražbinu, a ovršeniku se zabranjuje da tu tražbinu naplati ili da inače raspolaže njome i zalogom koji je dan za njezino osiguranje, a čime će se dodatno povećati opterećenje sudova, a svakako očito neće i dalje biti nikakvog administrativnog rasterećenja poslodavaca ili HZMO. Kao što i HJK obrazlaže: „Zakonsko

postojanje Izjave o zapljeni po pristanku dužnika doprinijelo je smanjenju angažiranosti suda u donošenju rješenja o ovrsi na plaći te je u pravnom prometu omogućilo, da bez velikih i nepotrebnih troškova, dužnik i vjerovnik slobodnom voljom ugovore još jedno sredstvo osiguranja tražbine.“(Izvor: https://www.sabor.hr/sites/default/files/uploads/sabor/2019-07-12/162806/PZE_676.pdf). II.C. PITANJE USTAVNOSTI I NAKNADA ŠTETE Zapljena po pristanku dužnika kao način provođenja ovrhe postoji u hrvatskom zakonodavstvu i primjenjuje se u pravnom prometu sa snagom rješenja o ovrsi još od Ovršnog zakona iz 1996. godine, te već 26 godina služi vjerovnicima, odnosno bankama kao sredstvo osiguranja kredita. Prema članku 41. Nacrta prijelaznim i završnim odredbama definirano je u stavku 1. da će se ovrha na plaći, odnosno drugim stalnim novčanim primanjima na temelju rješenja o ovrsi odnosno privatne izjave koje je poslodavac ili isplatitelj stalnog novčanog primanja zaprimio dovršiti prema odredbama zakona koji je bio na snazi u vrijeme kad ih je poslodavac zaprimio, a u slučaju prestanka rada, sukladno stavku 2. i 3. poslodavac osnovu neće dostavljati novome poslodavcu već će se ista vratiti sudu odnosno ovrhovoditelju, slijedom čega sukladno stavku 4. vjerovnik može postojeću privatnu izjavu kojom je dužnik dao suglasnost da se radi naplate tražbine vjerovnika zaplijeni njegova plaća, odnosno drugo stalno novčano primanje dostaviti FINA-i na izravnu naplatu prema odredbi članka 209. Ovršnog zakona, jednako kao i one privatne isprave koje još nisu bile aktivirane kod poslodavca ili HZMO-a. Kreditni uvjeti za nenamjenske kredite potrošača, a koji su definirani sukladno postojećem zakonodavnom okviru i stanju na tržištu, obično uključuju obavezu da je tražitelj kredita zaposlen na neodređeno vrijeme, odnosno da ima stalno primanje bilo u vidu plaće ili mirovine te obvezu potrošača da svoje stalno primanje, u cilju otplate kredita, bezuvjetno ustupi u korist kreditora. Podloga za tako postavljene kreditne uvjete je, između ostaloga, postojanje izjave o zapljeni po pristanku dužnika iz članka 202. Ovršnog zakona. Na taj način banka kreditor osigurava manje rizičnu naplatu kredita i povećava dostupnost kredita potrošačima bez ikakve druge imovine, osim stalnih novčanih primanja, te omogućava kredite po povoljnijoj kamatnoj stopi. Predmetnim prijelaznim i završnim odredbama zakonodavac zadire u sve aktivne dospjele i nedospjele kredite plasirane u prošlosti pod opisanim kreditnim uvjetima. Dakle, ukidanjem izjave o zapljeni po pristanku dužnika zakonodavac zadire retroaktivno u višegodišnje poslovanje banaka i vjerovnika općenito. Pod uvjetom da se doista naprasito ukine ovrha na plaći i mirovini – unatoč prijetećim vrlo ozbiljnim i negativnim posljedicama ovdje opisanima, prijelaznim i završnim odredbama trebalo bi minimalno urediti da se danom stupanja na snagu zakona iz Nacrta više ne mogu izdavati izjave o zapljeni po pristanku dužnika, a da su isplatitelji plaća, odnosno drugog stalnog novčanog primanja dužni nastaviti plijeniti i isplaćivati plaću, odnosno drugo stalno primanje na temelju privatne izjave

kojom je dužnik dao suglasnost da se radi naplate tražbine vjerovnika zapljene njegova plaća, odnosno drugo stalno novčano primanje, sve do konačne naplate kreditnog zaduženja sukladno Ovršnom zakonu koji bio na snazi do predmetnih izmjena i dopuna. U protivnom, stupanjem na snagu zakona iz Nacrta, brisanjem posebnih odredbi o ovrsi na plaći ili mirovini i retroaktivnim oduzimanjem postojeće pravne snage izjavama o zapljene po pristanku dužnika, ne samo da se ugrožava poslovanje vjerovnika te nanosi nepopravljiva financijska šteta zbog promjene „pravila igre“ na temelju okolnosti koje sada zakon ukida, već se vrijeđaju i Ustavom zajamčena prava i načela vjerovnika i potrošača. Sukladno članku 3. Ustava Republike Hrvatske (NN 56/1990, 135/1997, 113/2000, 28/2001, 76/2010, 5/2014 (dalje u tekstu: Ustav) ... jednakost, ... socijalna pravda, poštivanje prava čovjeka, nepovredivost vlasništva..., vladavina prava ... najviše su vrednote ustavnog poretka Republike Hrvatske i temelj za tumačenje Ustava. Člankom 16. Ustava propisano je da se slobode i prava mogu se ograničiti samo zakonom da bi se zaštitila sloboda i prava drugih ljudi te pravni poredak, javni moral i zdravlje. Svako ograničenje slobode ili prava mora biti razmjerno naravi potrebe za ograničenjem u svakom pojedinom slučaju. Člankom 48. Ustava jamči se pravo vlasništva. Vlasništvo obvezuje. Nositelji vlasničkog prava dužni su pridonositi općem dobru. Članak 50. Ustava propisuje da je zakonom je moguće u interesu Republike Hrvatske ograničiti vlasništvo, uz naknadu tržišne vrijednosti. Slijedom navedenoga za zaključiti je da je Nacrt zakona u svom trenutnom obliku, u dijelu u kojem ukida dosadašnju pravnu snagu izjave o zapljene po pristanku dužnika, protivan odredbi članka 90.st.4. i 5. Ustava prema kojoj zakoni i drugi propisi državnih tijela i tijela koja imaju javne ovlasti ne mogu imati povratno djelovanje, a iz posebno opravdanih razloga samo pojedine odredbe zakona mogu imati povratno djelovanje. Smisao ustavnog načela zabrane povratnog djelovanja propisa je osiguravanje pravne sigurnosti kao jednog od temeljnih aspekata vladavine prava. Kod retroaktivnosti valja razlikovati radi li se o okončanim situacijama ili o pravnim situacijama koje su u tijeku. Jasno je da je samim sklapanjem pravnog posla ugovora o kreditu, okončana pravna situacija koja se odnosi na procjenu kreditne sposobnosti, utvrđivanje kreditnih uvjeta i odobravanje kredita potrošaču uz konkretne gore opisane uvjete, postojeće u vrijeme odobrenja kredita, te se slijedom navedenoga predloženi propis odnosi na okončane pravne situacije, a u kojem slučaju dolazi do prave retroaktivnosti koja je beziznimno zabranjena. No, ukoliko bi se prema drugom shvaćanju zaključilo da se predmetni propis odnosi na pravne situacije koje su u tijeku i primjenjuje se na zatečene odnose koji se nastavljaju u budućnosti, odnosno da se radi o kvazi-retroaktivnosti kod koje se novo pravno pravilo primjenjuje na odnose kreirane pravnim aktima ili poslovima nastalima prije njegova stupanja na snagu, ali su ti odnosi još uvijek pravno egzistentni odnosno u tijeku svoje realizacije, potrebno je provesti test razmjernosti. U tom kontekstu Ustavni

sud u Odluci U-I/4455/2015 od 04.04.2017. godine tumači da „za razliku od prave retroaktivnosti (u smislu gore izloženog konteksta) koja je beziznimno zabranjena, interpretativni pristup Suda EU-a na bazi teleološkog tumačenja iznimno dopušta kvazi-povratni učinak novoga pravnog pravila na zatečene pravne odnose pod bitnim uvjetom da se cilj mjere - zbog čije realizacije je "novo" pravo i usvojeno - ne bi ni mogao postići na drugi način. Spomenuta iznimka, prema kojoj mjera može djelovati retroaktivno samo ako legitiman cilj nije moguće na drugi način ostvariti, limitirana je primjenom načela razmjernosti koje u ovom kontekstu traži da je takvo povratno djelovanje nove zakonske mjere na slučajeve nastale prije njegova stupanja na snagu neophodno za postizanje željenoga cilja. Iako članak 90. stavak 5. Ustava dopušta odstupanje od načelne zabrane povratnog djelovanja zakona, Ustavni sud smatra da je to odstupanje uvjetovano određenim kriterijima koji su predviđeni u samom Ustavu. Prema stajalištu Ustavnog suda to znači da propisivanje povratnog djelovanja zakona mora biti izuzetno i opravdano s gledišta određenog ustavnog načela. Kao takvo ustavno načelo može se uzeti javni interes za izmjenu nekog zakonskog režima odredbama povratnog značaja. Javni interes, shvaćen kao značajan društveni interes koji opravdava odnosno zahtijeva propisivanje povratnog djelovanja zakona, predstavlja Ustavom danu granicu ovlaštenja zakonodavca iz članka 90. stavka 5. Ustava. Prema tome, zakonska odredba kojoj je dano povratno djelovanje suglasna je s Ustavom, ako je takvo djelovanje propisa u javnom interesu odnosno ako se takvim djelovanjem propisa ostvaruju ciljevi koji imaju veći društveni značaj od pravne sigurnosti na koju su subjekti određenog pravnog odnosa računali. Posebno je to pitanje bitno kod intervencije zakonodavca u ugovorne odnose. Naime, iz načela vladavine prava iz članka 3. Ustava vezano uz zaštitu vlasničkih prava iz članka 48. stavka 1. Ustava, koje za stranke proizlaze iz valjano sklopljenih ugovora, zakonodavac nije ovlašten intervenirati u završene ugovorne odnose. Dakle, zakonodavac nije ovlašten ukinuti ranije stvorene pravne situacije zasnovane na ugovoru između zainteresiranih osoba.“ Cjelokupnom analizom i izlaganjem nedostataka predmetnog Nacrta zakona u točkama II.A. i II.B. u pogledu prava i mogućnosti potrošača za zaključiti je da je predloženo retroaktivno djelovanje predloženih izmjena i dopuna daleko od javnog interesa (baš suprotno, javni interes bio bi ugrožen na štetu potrošača), odnosno da se takvim djelovanjem propisa ne ostvaruju ciljevi koji imaju veći društveni značaj od pravne sigurnosti na koju su korisnici kredita i vjerovnici računali, a da se ne spominjemo da predložene zakonske izmjene i dopune dovode do povrede ustavom zajamčenog dostojanstva potrošača (članak 35. Ustava), prava vlasništva (članak 48. Ustava), poduzetničkih i tržišnih sloboda (članak 49. Ustava) te prava na zaradu (članak 55. Ustava). III. ZAKLJUČAK Nakon iznesene analize predloženog Nacrta prijedloga izmjena i dopuna Ovršnog zakona lako je za zaključiti da je obrazloženje za donošenje takvih izmjena i dopuna izneseno u preambuli Nacrta nema

pravnog niti stvarnog utemeljenja, čak štoviše postavlja se uopće pitanje svrsishodnosti njegovog donošenja. Prije svega, jasno proizlazi da je Nacrt protivan EU regulativi, odnosno Uredbi 575/2013, koja se kao zakonodavni akt mora u cijelosti primjenjivati u čitavoj Europskoj uniji, a slijedom čega dolazimo do neustavnosti istog i to na više razina: a) obzirom da je člankom 141.c Ustava propisano da je ostvarivanje prava koja proizlaze iz pravne stečevine Europske unije izjednačeno s ostvarivanjem prava koja su zajamčena hrvatskim pravnim poretom, te b) obzirom da Nacrt dovodi do neravnopravnog položaja građana Republike Hrvatske u odnosu na građane ostalih zemalja članica Europske unije u pogledu dostupnosti, cijene i kvalitete potrošačkih kredita te neravnopravnosti građana kojima je jedina imovina plaća ili mirovina u odnosu na građane boljeg imovinskog statusa, čime se vrijeđaju najviše vrednote ustavnog poretka RH- jednakost, socijalna pravda, poštivanje prava čovjeka i nepovredivost vlasništva. Nadalje, predloženim nacrtom, protivno načelu zaštite dostojanstva ovršenika, koje je zajamčeno kako Ovršnim zakonom, tako i općenito Ustavom RH, zakonodavac stavlja interese poslodavaca i njihovo navodno administrativno rasterećenje iznad interesa ovršenika i općenito potrošača. Ne samo da bi moglo doći do financijskog isključenja gore opisane kategorije potrošača, neravnoteže u njihovim pravima i mogućnostima, ograničenju prava vlasništvu- mogućnošću slobodnog i samostalnog raspolaganja novčanim primanjem kojega su stekli svojim radom, već i do kršenja socijalne politike Vlade RH- broj blokiranih građana bi se mogao povećati obzirom da će i građani kojima se ovrha provodila na plaći i mirovini sada biti blokirani putem Financijske agencije. Da li je zakonodavac proveo detaljnu analizu u tom smislu? Da li je zakonodavac spreman žrtvovati svoju socijalnu politiku i glavni „marketinški“ adut u korist nepostojećeg administrativnog rasterećenja poslodavaca? Umjesto očekivanog efekta izmjena i dopuna nekog zakona u smislu razjašnjenja i povećanja pravne sigurnosti, daljnji nedostatak ovoga Nacrta jest pravna nesigurnost koja se generira predloženim izmjenama i dopunama. Postavlja se pitanje koji je cilj brisanja posebnih odredbi o ovrsi na plaći i drugim stalnim novčanim primanjima (koja zapravo spadaju u kategoriju novčanih tražbina), ako i dalje postoji poglavlje zakona koje dozvoljava i regulira ovrhu na novčanim tražbinama? Jedina posljedica koja iz toga proizlazi jest ponovno opterećenje sudova, zbog nepostojanja izjave o zapljeni po pristanku dužnika, dugotrajni i skupi proces naplate i daljnje administrativno opterećenje poslodavaca. Na kraju se ponovno vraćamo na pitanje neustavnosti predloženih izmjena i dopuna i to glede prijelaznih i završnih odredbi koje propisuju retroaktivno ukidanje pravne snage izjave o zapljeni po pristanku dužnika, odnosno ukidanje njezinog svojstva kao ovršne isprave za ovrhu na plaći te izjednačavanje sa zadužnicama, a kojom se retroaktivnošću, čak i ukoliko ne bi bila beziznimno zabranjena, ne ostvaruju se ciljevi koji imaju veći društveni značaj od pravne sigurnosti koju zakon trenutno pruža, čak štoviše predložene zakonske

izmjene i dopune dovode do povrede ustavom zajamčenog dostojanstva potrošača, prava vlasništva, poduzetničkih i tržišnih sloboda te prava na zaradu. U konačnici, predmetni predloženi Nacrt ne samo da je protivan Ustavu RH i pravu Europske unije, već i brojnim dužnicima i vjerovnicima nanosi štetu, a naknadu koje su isti ovlašteni potraživati sve do zadnje instance Suda Europske unije. Slijedom svega navedenoga, predlaže se da se izneseni komentari usvoje, predloženi neoportuni i neustavni nacrt adekvatno izmijeni u dijelu ovrhe na novčanim tražbinama dužnika, u skladu s regulativom Europske unije, i kvalitetno pripremi zakonska podloga za postizanje željene svrhe u smislu uravnoteženja prava i odgovornosti provoditelja ovrhe u tom procesu.

7 GRAD ZAGREB

NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA OVRŠNOG ZAKONA

Odredbe čl.14 st.11. su nejasne. Naime, čl.14.st.11 propisano je „(11) Ovrhovoditelj je dužan po pozivu javnog bilježnika predumiti troškove postupka u roku koji odredi javni bilježnik. Javni bilježnik će rješenjem odbaciti prijedlog za ovrhu ako troškovi postupka ne budu predumljeni u roku“ Ovdje se ne navodi od kada počinje teći navedeni rok, od slanja poziva na plaćanje ili od zaprimanja navedenog poziva od strane ovrhovoditelja. Nadalje, davanje ovlasti javnom bilježniku da sam odredi rok za plaćanje dovesti će do nejednakog postupanja u ovršnim postupcima s obzirom da će neki javni bilježnici ovrhovoditeljima davati rok od tri a neki rok od trideset dana za uplatu predumja. Također, ovako propisanom odredbom javnim bilježnicima daje se mogućnost da rok određuju različito u odnosu na pojedinog ovrhovoditelja, tako da isti javni bilježnik može jednom ovrhovoditelju dati kraći a drugom duži rok za postupanje. Nadalje, čl.280 st.1. propisano je: „(1) Ako javni bilježnik ocijeni da je prijedlog za ovrhu dopušten i uredan, otpremit će prijedlog za ovrhu ovršeniku u roku od tri dana od primitka prijedloga za ovrhu te ga obavijestiti da može u roku od 15 dana ispuniti svoju obvezu prema ovrhovoditelju.“ Ovdje se postavlja logično pitanje – hoće li javni bilježnik otpremiti prijedlog ovršeniku pa zatim čekati dostavu dokaza o uplati predumja za provođenje troškova postupka i u nedostatku dostave dokaza – odbaciti prijedlog koji je već poslao ovršeniku? Ili se očekuje da u roku od tri dana od zaprimanja prijedloga za ovrhu od strane javnog bilježnika, javni bilježnik zatraži plaćanje predumja, ovrhovoditelj zaprimi poziv na plaćanje, uplati predumja te dostavi dokaz o uplati javnom bilježniku kako bi javni bilježnik mogao poslati obavijest ovršeniku? Grad Zagreb kao veliki ovrhovoditelj i jedinstveno tijelo jedinica lokalne i regionalne samouprave ima složeni mehanizam zaprimanja i obrade dokumentacije kao i dinamike plaćanja po pozivu fizičkih i pravnih osoba, te je rok od tri dana da uplatu predumja pod prijetnjom odbačaja prijedloga gotovo neprovediv. Stoga bi valjalo urediti početak tjeka roka za uplatu predumja kao i vremenski okvir u kojem je javni bilježnik ovlašten zatražiti plaćanje predumja za poduzimanje radnje te isto uskladiti s odredbama čl.280 OZ.

Nije prihvaćen

Nacrtom prijedloga zakona o izmjenama i dopunama Ovršnog zakona predlaže se da javni bilježnik odredi rok u kojem je ovrhovoditelj dužan uplatiti predumja vodeći računa o iznosu predumja i da je ovršni postupak hitan postupak

8 **GRAD ZAGREB**
NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O IZMJENAMA I
DOPUNAMA OVRŠNOG ZAKONA

Vezano za primjenu čl.72.st.3 OZ, Grad Zagreb ukazuje na apsurdnost primjene navedene odredbe, s obzirom da se u praksi pokazalo da se pojedini podnesci nebitni za provedbu same ovrhe (dostava dokaza o uplati pristojbe) uzimaju od strane suda kao poduzeta ovršna radnja. Na taj način ovrhovoditelj bi doslovno jednom godišnje mogao sud obavijestiti kako nije mijenjao sjedište, a kako bi slanjem podneska spriječio obustavu ovrhe. Ovrha na novčanim sredstvima nakon dostave Financijskoj agenciji ide svojim tijekom, odnosno, Agencija postupa sa zaprimljenim osnovama za plaćanje temeljem Ovršnog zakona i Zakona o provedbi ovrhe na novčanim sredstvima. Ukoliko su ispunjeni uvjeti za provedbu ovrhe, Agencija mjesečno usteže određeni iznos do potpunog namirenja ovrhovoditelja te nema potrebe za ikakvom dodatnom intervencijom ovrhovoditelja. Veliki ovrhovoditelji koji vode po desetak tisuća ovršnih predmeta pred raznim sudovima u Republici Hrvatskoj prisiljeni su za svaki pojedini predmet jednom godišnje dostaviti sudu podnesak koji ne mijenja tijek ovrhe već opterećuje već ionako preopterećeni sud. Svakako valja brisati ovu odredbu zbog pogrešne i proizvoljne primjene od strane sudova kao i činjenice kako poduzimanje radnje od strane ovrhovoditelja jednom godišnje ne doprinosi bržem niti efikasnijem provođenju ovrhe.

Nije prihvaćen

Postojećim zakonskim rješenjem učinila se distinkcija između postupaka u kojima ovrhovoditelji imaju interes provesti ovrhu od onih u kojima ovrhovoditelji samo formalno iskazuju svoju želju za nastavkom postupka bez predlaganja konkretnih ovršnih radnji. U smislu navedenog se ukazuje da je dio ovršnih postupaka temeljem navedene zakonske odredbe obustavljen slijedom čega će se sudovi u konačnici moći maksimalno posvetiti onim ovršnim predmetima u kojima ovrhovoditelj ima interes da se ovrha zaista i provede. Navedeni rok od godinu dana u cijelosti je primjeren pa čak i za ovrhovoditelje s većim brojem postupaka.

9 **GRAD ZAGREB**

NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA OVRŠNOG ZAKONA

Člankom 5. st.3 Ovršnog zakona propisano je da ako se pravomoćno rješenje o ovrsi određenim sredstvom ili na određenom predmetu ne može provesti, ovrhovoditelj može radi namirenja iste tražbine predložiti novo sredstvo ili predmet ovrhe, dok je stavkom 4. istog članka propisano da ako ovrhovoditelj u roku od dva mjeseca od obavijesti suda o nemogućnosti provedbe ovrhe ne podnese prijedlog iz stavka 3. navedenoga članka, ovrha će se obustaviti. U praksi se redovito događa da Financijska agencija obavijesti sud kako je prestala izvršavati osnovu za plaćanje sukladno čl. 12 ZPONS, a koju obavijest Financijske agencije sud uzima kao razlog nemogućnosti provedbe ovrhe na novčanim sredstvima ovršenika. Nadalje, Vrhovni sud RH zauzeo je stajalište na sjednici građanskog odjela u studenom 2019. kako osnovu za plaćanje koju je Financijska agencija prestala izvršavati, ovrhovoditelj ne može ponovno uvrstiti u redosljed osnova. Ovakvo stajalište sudova je pogrešno. Prije svega, činjenica da je Financijska agencija prestala izvršavati osnovu za plaćanje ne implicira apsolutnu nemogućnost provedbe ovrhe na novčanim sredstvima, već samo upućuje da u određenom periodu tražbina ovrhovoditelja nije namirena što ne znači da se u budućnosti ista neće moći namiriti. Ako dva ovrhovoditelja uzastopce zatraže provedbu ovrhe na novčanim sredstvima ovršenika pa Agencija za prvog od njih usteže mjesečno iznos u periodu od tri godine, to bi značilo da će se istekom tri godine (i dva mjeseca) obustaviti ovrha za drugog ovrhovoditelja ukoliko isti ne predloži drugi predmet ovrhe, kojeg u pravilu nema ili je pravo na promjenu predmeta ovrhe ograničeno primjenom čl.80 b OZ – i to bez obzira na činjenicu što je drugi ovrhovoditelj upravo u tom periodu stekao uvjete za provedbu osnove za plaćanje. Ovdje upozoravamo kako je st.5 navedenog članka izričito propisano da će se smatrati kako se ovrha ne može provesti ako na računima ovršenika nema novčanih sredstava potrebnih za naplatu tražbine ovrhovoditelja određene pravomoćnim rješenjem o ovrsi na novčanoj tražbini po računu. Unatoč tome, sudovi prestanak postupanja Agencije redovito uzimaju kao nemogućnost provedbe ovrhe, iako na računu ovršenika ima sredstava koja se doznaju ovrhovoditelju prvom u redosljedu naplate. Na taj način drugi ovrhovoditelj gubi pravo na namirenje, a pogotovo imajući u vidu sudsku praksu iz koje proizlazi kako tijekom zastare ovisi o procesnim dispozicijama ovrhovoditelja prilikom obustave postupka. Stoga bi valjalo izmijeniti odredbu čl.5.st.3 na način da se definira nemogućnost provedbe ovrhe (ovršenik nema otvorenih računa) kao i zatražiti reviziju stajališta VSRH vezano za ponovno uvrštavanje osnove za plaćanje u redosljed osnova pri Financijskoj agenciji.

Nije prihvaćen

Postojeće rješenje omogućava promjenu sredstva i predmeta ovrhe u slučaju kada je naplata preko Financijske agencije postala nemoguća. Također, omogućeno je podnošenje prijedloga za ovrhu istovremeno na više predmeta i sredstava ovrhe. Dodatno se ukazuje da je izmjenama Ovršnog zakona iz 2020. uvedena mogućnost zasnivanja prisilnog osiguranja tražbine na nekretninama ovršenika čak i za tražbine s glavnicom manjom od 40.000 kn, čime su manji iznosi glavnica adekvatno zaštićeni.

10	<p>Ured pučke pravobraniteljice NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA OVRŠNOG ZAKONA</p> <p>Predstavljajući Hrvatskom saboru Prijedlog zakona o izmjenama i dopunama Ovršnog zakona, s Konačnim prijedlogom zakona, koji je donesen u hitnom postupku, objavljen u NN 131/20 i koji je stupio na snagu u studenom 2020. godine te obrazlažući tada potrebu njegova donošenja posebnim okolnostima zbog epidemije bolesti COVID-19, Ministarstvo pravosuđa i uprave istaknulo je kako taj prijedlog predstavlja prvi korak uređenja ovršnih postupaka, a cilj je da se novi Ovršni zakon donese do kraja 2021. godine. Međutim, umjesto novog Ovršnog zakona, za kojeg nemamo informaciju radi li se na njegovu donošenju, u ovom javnom savjetovanju predlažu se njegove nove izmjene i dopune. Obzirom na do sada usvojene i novo predložene izmjene i dopune Ovršnog zakona, smatramo da njihov prekomjeran broj dodatno otežava snalaženje u ovršnom postupku, čak i pravnim stručnjacima, te može voditi u pravnu nesigurnost. Naime, iz pritužbi koje zaprimamo, kao i iz iskustva pružatelja besplatne pravne pomoći, proizlazi da se ovršenici teško snalaze u ovršnim postupcima, a često ne znaju na koji način zaštititi prava ni kome se obratiti, zbog čega ponekad propuštaju pravovremeno koristiti pravne lijekove. Osim njihovih čestih izmjena, tome pridonosi i primjena većeg broja propisa u ovršnom postupku, budući je, osim Ovršnog zakona, potrebno poznavati i Zakon o parničnom postupku, zakone kojima se uređuju stvarna prava te obvezni odnosi, kao i Zakon o provedbi ovrhe na novčanim sredstvima te više podzakonskih propisa. Stoga, iako pozdravljamo prepoznavanje potrebe rješavanja problema uočenih u izvansudskoj ovrši koju provode poslodavci i HZMO, kao i potrebe usklađivanja ovršnih propisa sa zahtjevom djelotvorne zaštite potrošača od nepoštenih ugovornih odredbi, ukazujemo na nužnost prekida prakse parcijalnih intervencija u propise ovršnog prava te i dalje potičemo temeljito i sveobuhvatno preispitivanje ovršnog sustava, potrebu da se pojedini njegovi instituti preoblikuju ili napuste, a kako bi se na osnovu takve analize donio novi, cjeloviti Ovršni zakon, kao što smo naveli i u Izvješću za 2021. godinu.</p>	<p>Primljeno na znanje Primljeno na znanje</p>
----	--	--

11	<p>Američka gospodarska komora u Hrvatskoj NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA OVRŠNOG ZAKONA</p> <p>Željeli bismo skrenuti pažnju na odredbu čl.114. st. 4 OZ koja se odnosi na namirenje tražbine kamata iz kupovnine za nekretninu. Navedenom odredbom propisano je kako se kamate namiruju po istom redoslijedu kao i glavna tražbina, ali samo u iznosu koji obuhvaća razdoblje posljednje tri godine do donošenja rješenja o dosudi nekretnine kupcu. Preostale kamate se namiruju tek po namirenju ostalih založnih vjerovnika i njihovih tražbina sukladno prednosnom redu. U praksi se često susreće s „fiktivnim“ založnim pravima koja se uknjižuju nakon uknjižbe ovrhovoditeljeve hipoteke, a čije postojanje onemogućuje potpuno namirenje ovrhovoditelja. Nameće se sumnja kako takva „fiktivna“ založna prava služe upravo tome da se onemogući ovrhovoditelja u namirenju svoje tražbine u cijelosti, a dužniku osigurava da preuzme dio kupovnine „preko treće osobe“ koja je upisana kao založni vjerovnik iza ovrhovoditelja. Izravnom zakonskom intervencijom je potrebno ukinuti restrikciju po kojoj se kamate namiruju samo u iznosu koji obuhvaća razdoblje posljednje tri godine do donošenja rješenja o dosudi, tj. potrebno je omogućiti namirenje tražbine u cijelosti.</p>	<p>Primljeno na znanje Primljeno na znanje</p>
12	<p>Američka gospodarska komora u Hrvatskoj NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA OVRŠNOG ZAKONA</p> <p>Željeli bismo se osvrnuti na problematiku prodaje nekretnine u javnoj dražbi. U hrvatskom ovršnom postupku se dražba svodi na skupljanje inicijalnih ponuda i odabir najviše ponude. U praksi se primjećuje dolazi do zloupotrebe sustava: u dražbi često sudjeluju „fiktivni“ ponuditelji koji ponude najviše cijenu, a potom odustanu i ne plate kupovninu pa se nekretnina dosuđuje sljedećem najboljem ponuditelju. Postoji opravdana bojazan u praksi (vrlo razvidno statističkom obradom podataka o provedenim nadmetanjima) da se mogu pojaviti dva fiktivna ponuditelja koji svojim nadmetanjem povisuju cijenu kupovnine, kako bi naposljetku odustali i time omogućili da nekretnina pripadne ponuditelju koji je dao treću najvišu cijenu a koji je znao da će fiktivni ponuditelji odustati. Svojim fiktivnim nadmetanjem demotivirani su svi ostali ponuditelji te je svrha nadmetanja dovedena u pitanje. Pri tome, drugi ponuditelji nisu imali ikakvu mogućnost ponuditi veću cijenu nego svi ostaju pri inicijalno skupljenim ponudama. Praktičnije rješenje bi bilo da se ponuditeljima omogući nadmetanje tako da na kraju ne bude odabrana inicijalna najviša ponuda (kako je sada slučaj), nego zaista postignuta najviša ponuda.</p>	<p>Primljeno na znanje Primljeno na znanje</p>

<p>13 Američka gospodarska komora u Hrvatskoj NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA OVRŠNOG ZAKONA</p> <p>Željeli bismo istaknuti kako u praksi se često događa da su ovršni postupci neaktivni upravo iz razloga koji su na strani suda, što opravdanih, što neopravdanih. Međutim, kod ovrhovoditelja postoji bojazan od obustave ovrhe, temeljem članka 72. st. 3. OZ, u situacijama kada je zapravo predmet neaktivan jer u razdoblju od godine dana sud nije poduzeo radnju koju je ovrhovoditelj predložio. Stoga, predlažemo da se predmetna odredba (članak 72. st. 3. OZ-a) u potpunosti izbriše jer je u interesu ovrhovoditelja da provede ovrhu do kraja. Alternativno predlažemo dopuniti i pojasniti odredbu na način da se ista neće primjenjivati u slučajevima kada na strani suda postoji obveza poduzimanja radnje, primjerice dostava spisa vještaku kako bi isti mogao pripremiti nalaz i mišljenje ili određivanje ročišta za utvrđenje vrijednosti nekretnine. Nadalje, u slučajevima kada je ovršna isprava zadužnica, tada je potrebno pokrenuti izvansudsku ovrhu kako bi se utvrdilo da provedba ovrhe nije moguća da bi se mogla pokrenuti sudska ovrha. No, kako je u praksi sudova zauzet stav (uz pojedine iznimke kao npr. kod Trgovačkog suda u Splitu) da je zadužnica vrijednosni papir i da može kao takva u prometu biti samo u jednom primjerku, u praksi ne dopušta sudska ovrha temeljem ovjerene preslike. Navedeno za vjerovnika znači neravnopravan položaj u odnosu na druge vjerovnike (vjerovnici koji imaju potraživanja temeljem isprava koje nisu zadužnica nego npr. ovršna presuda, ovršno rješenje javnog bilježnika itd.) jer se kod FINA-e mora zatražiti povrat zadužnice čime vjerovnik gubi redosljed naplate kod FINA-e i uopće mogućnost da istovremeno vodi izvansudska i sudska ovrha. U tom smislu, predlažemo da se Ovršnim zakonom propiše kako se sudska ovrha može voditi i temeljem ovjerene preslike zadužnice koju će izdati FINA i potvrditi da odgovara preslika izvorniku, te uz potvrdu da je izvornik zadužnice na FINA-i.</p>	<p>Nije prihvaćen</p> <p>Postojećim zakonskim rješenjem se učinila distinkcija između postupaka u kojima ovrhovoditelji imaju interes provesti ovrhu od onih u kojima ovrhovoditelji samo formalno iskazuju svoju želju za nastavkom postupka bez predlaganja konkretnih ovršnih radnji. U smislu navedenog se ukazuje da je dio ovršnih postupaka temeljem navedene zakonske odredbe obustavljen slijedom čega će se sudovi u konačnici moći maksimalno posvetiti onim ovršnim predmetima u kojima ovrhovoditelj ima interes da se ovrha zaista i provede. Navedeni rok od godinu dana u cijelosti je primjeren pa čak i za ovrhovoditelje s većim brojem postupaka.</p>
<p>14 Američka gospodarska komora u Hrvatskoj NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA OVRŠNOG ZAKONA</p> <p>Ističemo kako ovršenik može zbog razloga iz članka 50. st. 1. toč. 7. i toč. 9. - 11. OZ podnijeti žalbu protiv rješenja o ovrsi i nakon njegove pravomoćnosti, ukoliko taj razlog nije mogao iz opravdanih razloga istaknuti već u roku za žalbu protiv toga rješenja. Opravdanost nemogućnosti ranijeg isticanja žalbenih razloga se u praksi uopće ne preispituje, a pravnom lijeku se suprotno odredbi čl. 53. st. 5. OZ pridaje suspenzivan učinak zbog čega dolazi do prolongiranja ovršnog postupka. Zbog navedenog, ovaj institut je u praksi predmet zlouporabe zbog čega dolazi do odugovlačenja samog postupka. S obzirom na postojanje instituta protuovrhe u okviru kojeg će ovršenik biti obeštećen za eventualno nastalu štetu, po uzoru na rješenja prezentirana u ranije okviru toč. 1., određivanje primjerenog roka u kojeg će prvostupanjski sud nastaviti s ovršnim postupkom. Nadalje, a u odnosu na odredbu OZ-a kojom se propisuje kako prigovor</p>	<p>Nije prihvaćen</p> <p>Ovršnim zakonom je propisano da žalba protiv rješenja donesenoga u prvom stupnju ne odgađa provedbu rješenja, ako Ovršnim zakonom nije drukčije određeno. Nadalje, propisano je da će sud neobrazloženi prigovor odbaciti kao nepotpun, ne pozivajući ovršenika da ga dopuni ili ispravi. Ističe se da ovrhovoditelj ima pravo žalbe na rješenje kojim se stavlja izvan snage rješenje o ovrsi u dijelu kojim je određena ovrha i ukidaju provedene radnje, a postupak se nastavlja kao u povodu prigovora protiv platnoga naloga.</p>

protiv rješenja o ovrsci na temelju vjerodostojne isprave mora biti obrazložen, jer će u protivnom biti odbačen, ukazujemo kako u praksi sudovi ne odbacuju potpuno neobrazložene prigovore, nego se postupak nastavlja kao parnica u povodu prigovora protiv platnog naloga. Primjerice ovršenik bez priloženih dokaza navede kako je tražbina zastarjela te se u povodu takvog prigovora u praksi rješenje o ovrsci ukida i postupak se nastavlja kao parnični. U tom smislu je razvijena bogata sudska praksa prema kojoj bilo kakvo očitovanje o rješenju o ovrsci sudovi tumače kao obrazloženi prigovor. Jedan od primjera je i sentenca Županijskog suda u Bjelovaru od 27. kolovoza 2015., posl. br. Gž Ovr-179/15-3, prema kojoj „Kada u prigovoru nisu navedeni konkretni razlozi osporavanja ovršne tražbine ali iz njegovog sadržaja (obrazloženja) izvjesno proizlazi da ovršenik njime osporava njenu osnovu ili visinu, tada nema mjesta odbacivanju prigovora kao neobrazloženog.“ Nedvojbeno je da se ovakvim postupanjem otežava i usporava ovršni postupak. S obzirom na to da Ovršnim zakonom nije propisano što se smatra obrazloženim prigovorom, u praksi gotovo da niti jedan prigovor nije ocijenjen kao neobrazložen. Stoga predlažemo da se Ovršnim zakonom propišu elementi koje mora sadržavati svaki obrazloženi prigovor te slučajave kada se odbacuje prigovor koji ne udovoljava tim elementima. Slijedom navedenog predlažemo dopunu članka 53. stavka 3. OZ tako da isti glasi: „Podnošenje žalbe iz stavka 1. ovoga članka ne sprječava provedbu ovrhe i ostvarenje ovrhovoditeljeve tražbine, osim ako ovim Zakonom nije drukčije određeno. U slučajevima kada je podnesena žalba iz stavka 1. ovog članka, a nisu ispunjeni uvjeti za odgodu provedbe ovrhe, sud prvog stupnja će u roku od 15 dana od zaprimanja žalbe nastaviti s ovršnim postupkom poduzimanjem sljedeće ovršne radnje“ Također predlažemo dopunu članka 58. stavka 1. OZ, tako da isti glasi: „Ovršenik je dužan u prigovoru protiv rješenja o ovrsci na temelju vjerodostojne isprave odrediti u kojem dijelu pobija to rješenje. Da bi prigovor protiv rješenja o ovrsci na temelju vjerodostojne isprave bio valjan, prigovor mora sadržavati oznaku rješenja o ovrsci koje se pobija, razloge pobijanja koji dovede u pitanje zakonitost i pravilnost rješenja o ovrsci, dokaze kojima potkrijepljuju svoje navode, te potpis ovršenika. Prigovor koji ne sadrži minimalne elemente propisane ovih člankom smatrat će se neobrazloženim, te će takav prigovor sud odbaciti kao nepotpun, ne pozivajući ovršenika da ga dopuni ili ispravi.“

15 **Američka gospodarska komora u Hrvatskoj
NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O IZMJENAMA I
DOPUNAMA OVRŠNOG ZAKONA**

Odredbama Ovršnog zakona propisana je formalna nespuzpenzivnost određenih pravnih lijekova, primjerice žalbe protiv rješenja o ovrsci na temelju ovršne isprave. S druge strane, kod određenih pravnih lijekova nije propisana njihova nespuzpenzivnost, ali u praksi izjavljivanje takvih pravnih lijekova uvijek ima suspenzivan učinak, primjerice zahtjev za ukidanjem potvrde ovršnosti te žalba protiv rješenja o dosudi nekretnine. Iako

Nije prihvaćen

Ovršnim zakonom je propisano da žalba protiv rješenja donesenoga u prvom stupnju ne odgađa provedbu rješenja, ako Ovršnim zakonom nije drukčije određeno. Dakle, samo iznimo je u ovršnom postupku propisano da žalba nema odgovodni učinak. U povodu žalbe protiv rješenja o ovrsci sud prvog stupnja može žalbu prihvatiti ako ocijeni da je osnovana, no ako ocijeni da žalba nije osnovana uputit će predmet sudu nadležnom za odlučivanje u drugom stupnju. Ovršni sud će uputiti stranku u parnicu kada rješenje o žalbi ovisi o utvrđenju neke sporne činjenice. Ako rješenje o

odredbama Ovršnog zakona nije propisan njihov suspenzivni karakter, u praksi izjavljivanje upravo navedenih pravnih lijekova dovodi do odgode ovrhe i produljenja trajanja ovršnog postupka. Dakle, u praksi im se priznaje suspenzivni učinak kojega takvi pravni lijekovi nemaju. Žalbe se izrazito rijetko usvajaju u ovršnim postupcima, s obzirom na to da su podnesene uglavnom s ciljem prolongiranja samog postupka. Zbog navedenog, ovršni postupak koji je po svojoj prirodi hitan i provedbeni postupak, u praksi postaje dugotrajan i iscrpan postupak. U tom kontekstu, ukazujemo i na problematiku članka 50. Ovršnog zakona (dalje u tekstu: OZ). Naime, nije jasno iz kojih razloga o pojedinim žalbenim razlozima odlučuje viši ovršni sud, a pojedinima parnični sud. Primjerice u slučaju podnošenja žalbe protiv rješenja o ovrsi na temelju razloga navedenih u članku 50. st. 1. toč. 1.-6.,8. OZ, žalba se u praksi uvijek upućuje na viši sud, što dovodi do odgode ovršnog postupka. Stoga je odredba čl. 51. OZ koja predviđa kako prvostupanjski sud odlučuje o žalbi koja je osnovana, a viši sud o žalbi za koju prvostupanjski sud smatra kako nije osnovana, u praksi neprimjenjiva. Istovrsni problem javlja se i u slučaju podnošenja žalbe iz razloga navedenih u članku 50. st. 1. toč. 7., 9.-11. OZ. U tim slučajevima, ovršenik se upućuje u parnični postupak, što u praksi uvijek dovodi do odgode ovršnog postupka. Rubricirani parnični postupci su jednostavni, najčešće neosnovani, te se pokreću samo u svrhu odugovlačenja postupka. Odredba čl. 52. st. 4. OZ koja ovlašćuje prvostupanjski sud da sam odluči o žalbi u praksi uopće ne dolazi do primjene, što zbog nepostojanja takvih dokaza, što zbog bojazni sudaca prvog stupnja. Suprotno odredbama čl. 50. st. 7. OZ i čl. 52. st. 6. OZ, ovim žalbama sudovi pridaju suspenzivan karakter te se ovrha odgađa do pravomoćne odluke u parničnom postupku. Slična problematika javlja se i kod ukidanja potvrde o ovršnosti koju je za svoju ispravu izdao javni bilježnik (čl. 36. st. 6. OZ). Naime, ovršenici su ovlašteni u posebnom izvanparničnom postupku osporavati potvrdu o ovršnosti koju je za svoju ovršnu ispravu izdao javni bilježnik. O takvom zahtjevu trenutačno odlučuju općinski sudovi u posebnom izvanparničnom postupku. Vrlo često se ovaj zahtjev upotrebljava s ciljem prolongiranja ovršnog postupka s obzirom da u praksi podnošenje ovog zahtjeva ima suspenzivan karakter iako nije predviđen kao razlog za odgodu ovrhe u smislu čl. 65. OZ. Slijedom navedenog, predlažemo dopunu članka 50. stavka 7. OZ tako da isti glasi: "Žalba ovršenika protiv rješenja o ovrsi ne odgađa provedbu ovrhe, ako ovim Zakonom nije drukčije određeno. U slučajevima kada je podnesena žalba, a nisu ispunjeni uvjeti za odgodu provedbe ovrhe, sud prvog stupnja će u roku od 15 dana od zaprimanja žalbe nastaviti s ovršnim postupkom poduzimanjem sljedeće ovršne radnje." Isto tako predlažemo dopunu članka 36. stavka 6. OZ tako da isti glasi: „O zahtjevu za ukidanje potvrde o ovršnosti koju je dao javni bilježnik na svojoj ispravi ili odluci, podnesenom izvan ovršnog postupka, odlučuje u izvanparničnom postupku općinski sud na čijem je području sjedište javnog bilježnika. Zahtjev za ukidanje potvrde o ovršnosti ne odgađa provedbu

žalbi ovisi o utvrđenju spornih činjenica čije postojanje ovršenik dokaže javnom ili javno ovjerovljenom ispravom, odnosno ako su one općepoznate ili se njihovo postojanje može utvrditi primjenom pravila o zakonskim predmnjevama, sud će o osnovanosti žalbe odlučiti u ovršnom postupku. Odredba čl. 36. stavka 6. Ovršnog zakona propisuje postupak ukidanja klauzule pravomoćnosti i ovršnosti povodom zahtjeva podnesenog izvan ovršnog postupka te stoga nije moguće propisati da će sud prvog stupnja bez odgađanja nastaviti s ovršnim postupkom poduzimanjem daljnjih ovršnih radnji jer se pred sudom ne vodi ovršni postupak.

	<p>rješenja o ovrsi, te je sud prvog stupnja koji provodi ovršni postupak dužan bez odgađanja nastaviti s ovršnim postupkom poduzimanjem daljnjih ovršnih radnji.“</p>
<p>16 OWENS, HOUŠKA I PARTNERI, odvjetničko društvo d.o.o. NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA OVRŠNOG ZAKONA Na početku, primjećujemo kako čitavom nizu vjerovnika, velikih i malih, trgovačkih društava, obrtnika, poslodavaca, jednom riječju – pokretača gospodarstva koji redovito podmiruju svoje obveze, svakom izmjenom Ovršnog zakona postaje sve teže i skuplje naplatiti svoja potraživanja. Teže zbog čitavog niza mjera kojima se štite dužnici, a skuplje zbog opetovanog uskraćivanja prava na naknadu troškova na koje imaju pravo. U ovom općenitom dijelu, posebno se osvrćemo na obustavu ovrhe u slučaju neaktivnosti ovrhovoditelja. Člankom 72. stavkom 3. Ovršnog zakona određeno je da će se ovrha obustaviti po službenoj dužnosti ako ovrhovoditelj u roku od jedne godine nije poduzeo niti jednu radnju u postupku. Člankom 13. stavkom 1. Ovršnog zakona propisano da je u ovršnom postupku sud „dužan postupati hitno“. Za povredu citirane odredbe pritom ne postoji sankcija sudu niti bilo kojem drugom sudioniku postupka, već se, zbog nepostupanja suda, penalizira isključivo ovrhovoditelj i to najtežom mogućom mjerom – obustavom ovrhe. Takvu odredbu nije moguće ocijeniti ni fer niti potrebnom, a njezin doseg ima dalekosežne posljedice kako po ovrhovoditelje, tako i po nadležne sudove, ali i ovršenike. Naime, ovrhovoditelji su tako prisiljeni najmanje jednom godišnje sud upozoriti na njegovu dužnost hitnog postupanja i to pisanom požurnicom i zahtjevom za poduzimanjem iduće ovršne radnje. Trošak sastava takve požurnice, obzirom da se radi o podnesku koji je očito potreban za provedbu ovrhe, u konačnici pada na teret ovršenika, koji, jednako kao i ovrhovoditelj, ni na koji način nije „kriv“ za ignorantan stav suda ili nekog drugog sudionika ovrhe. Konačno, potreba za podnošenjem takve požurnice nepotrebno opterećuje sudove i zahtijeva njihov dodatni angažman. Stoga predlažemo brisati članak 72. stavak 3. Ovršnog zakona.</p>	<p>Nije prihvaćen Postojećim zakonskim rješenjem se učinila distinkcija između postupaka u kojima ovrhovoditelji imaju interes provesti ovrhu od onih drugih u kojima ovrhovoditelji samo formalno iskazuju svoju želju za nastavkom postupka bez predlaganja konkretnih ovršnih radnji. U smislu navedenog se ukazuje da je dio ovršnih postupaka temeljem navedene zakonske odredbe obustavljen slijedom čega će se sudovi u konačnici moći maksimalno posvetiti onim ovršnim predmetima u kojima ovrhovoditelj ima interes da se ovrha zaista i provede. Navedeni rok od godinu dana u cijelosti je primjeren pa čak i za ovrhovoditelje s većim brojem postupaka</p>
<p>17 Sindikata umirovljenika Hrvatske NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA OVRŠNOG ZAKONA SINDIKAT UMIROVLJENIKA HRVATSKE uvodno, bez obzira na predloženi obuhvat i sadržaj objavljenih Izmjena i dopuna Ovršnog zakona u okviru ovog savjetovanja, a u svrhu harmonizacije svih odredaba i ispunjavanja društvene svrhe cjelokupnog ovršnog ali i pravnog i društvenog sustava, te zaštite najranjivijih kategorija stanovnika RH, ističe kao i mnogo puta do sada: Sustav ovrhe potrebno je urediti tako da omogućiti naplatu dugovanja, ali ne s krajnjim rezultatom uništavanja ovršenikove egzistencije i njegovih prava i sloboda. 1.Zbog toga je neophodno promijeniti redoslijed naplate potraživanja tj. dugovanja u ovršnom postupku. Ovršenik bi trebao prvo namiriti potrebne i opravdane troškove postupka, zatim glavnica i na</p>	<p>Nije prihvaćen U odnosu na točku 1. ukazuje se da je redoslijed namirenja uređen Zakonom o obveznim odnosima te se ne može na drugi način propisati Ovršnim zakonom. U odnosu na točku 4. ističe se da je postojeći krug izuzeća od ovrhe dovoljno širok da se osigura zaštita socijalno najosjetljivijih skupina društva. U odnosu na točku 5. ističe se da rad agencija za naplatu potraživanja nije u nadležnosti Ministarstva pravosuđa i uprave Republike Hrvatske. U odnosu na točku 7. ističe se da je navedeno pitanje uređeno Zakonom o socijalnoj skrbi te je u nadležnosti ustanova u sustavu socijalne skrbi.</p>

kraju kamate. U sadašnjem sustavu se zbog redosljeda namirivanja, kamate pa onda glavnica, stalno se događa da ovršenik ne može iz svojih prihoda podmiriti kamate u cijelosti i prekinuti njihov tijek, one stalno teku, on zbog toga ne plaća glavnice jako dugo jer to ne uspijeva, troškovi postupka također rastu zbog dugotrajnosti naplate, i na taj način dobivamo vječitog dužnika. Ukupni iznos duga se tako zbog postojećeg načina obračuna i zbog tijeka ovršne naplate enormno povećava. To dovodi do toga da zbog nekog „običnog“ duga osoba na kraju bude životno ugrožena jer nikako da dug otplati, njezin financijski život je blokiran, a to sve ima vrlo teške posljedice na život i zdravlje tih osoba i njihovih obitelji u najširem smislu a time i društva u cjelini. Smatramo neophodnim napraviti izmjene i dopune i u tom smislu kako bi ovršenici imali mogućnost otplatiti svoj dug i kako bi se ovršni postupci mogli završavati te tako postići korist za zajednicu u svakom smislu. 2. Glede predloženog teksta izmjena i dopuna članka 181. stavka 4. i .5. Ovršnog zakona, iste smatramo neprihvatljivima jer se time prisiljava ovršenike/umirovljenike koji primaju mirovinu u gotovini da imaju račune u poslovnim bankama a time se umanjuju njihova prava bez njihove suglasnosti ili utjecaja. Smatramo nedopustivim da ovrhovoditelj može uvjetovati i odlučivati o otvaranju računa u banci na koji će se isplaćivati dio mirovine umirovljenika koji mirovinu dobivaju u gotovini. Prema predloženim izmjenama i dopunama proizlazi da će ovrhovoditelj moći zatražiti otvaranje namjenskog računa u poslovnoj banci, te da mu se zahtjev mora odobriti, međutim da se to odnosi kako na nove ovrhe tako i one koje su u tijeku. Apsolutno je nedopustivo da se u ime i na ime ovršene osobe ovrhovoditelj može otvarati namjenski račun. To krši temeljne ustavne slobode pojedinog ovršenog građana. 3. Nadalje, nije jasno na koji način bi se ostvarila zaštita isplate zaštićenog dijela mirovine već prema predloženom proizlazi da je moguće na namjenski račun koji zatraži ovrhovoditelj uplatiti cijelu mirovinu koju prima umirovljenik u gotovini, a on ne bi dobio ništa. Sam navedeni članak je neusklađen, nejasan i nedorečen u tom smislu smatramo da je potrebno izbrisati predložene izmjene i dopune članka 181. stavka 4. i .5. Ovršnog zakona. 4. Uz postojeće zakonske propise da se ne može ovršiti više od jedne četvrtine prihoda umirovljeničke udruge traže da se kao univerzalna granica ispod koje se neće provoditi ovršavanje uvede hrvatska linija siromaštva, koja je zadnja poznata za 2020. godinu 2.710 kuna, a od rujna se očekuje da će biti oko 3.200 kn. 5. Umirovljeničke udruge predlažu i donošenje zakona o reguliranju djelovanja Agencija za naplatu potraživanja jer njihovo postupanje narušava privatnost i dostojanstvo te dovodi do psihičkih smetnji; primjerice agencije su i za vrije-me moratorija „napadale“ ovršenike da podmire dugovanja. 6. Treba onemogućiti ovršavanje cijele mirovine onim starijim građanima koji su od strane lihvarskih subjekata nagovoreni osobno potpisati izjave da im se ušteže mirovina do punog iznosa te ih unutar sustava HZMO upozoravati da mogu ustegnuti svoju takvu suglasnost. 7. Umirovljeničke udruge se

	također protive iseljavanju starijih osoba iz jedinog doma, osim ako se osigura zamjenski smještaj od strane lokalne zajednice ili drugog subjekta.	
18	<p>Nezavisni hrvatski sindikati NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA OVRŠNOG ZAKONA Predlažemo da se razmotri dopuna članka 172. Ovršnog zakona na način da se primitcima izuzetim od ovrhe utvrde i neoporezivi iznosi otpremnina koje se isplaćuju radniku za slučaj poslovno i osobno uvjetovanog otkaza, otkaza zbog ozljede na radu ili profesionalne bolesti te zbog odlaska u mirovinu. Neoporezivi iznosi otpremnina propisani su Pravilnikom o porezu na dohodak te govorimo o iznosima do visine 6.500,00 kn po godini staža u slučaju poslovno i osobno uvjetovanog otkaza, do 8.000,00 kn za svaku navršenu godinu rada kod poslodavca u slučaju otkaza zbog ozljede na radu ili profesionalne bolesti te do 8.000,00 kn za otpremninu prilikom odlaska u mirovinu. Pravo na otpremninu propisano je Zakonom o radu i ona u slučaju poslovno i osobno uvjetovanog otkaza može iznositi najviše šest radnikovih plaća. Kolektivnim ugovorima i pravilnicima o radu iznosi otpremnina mogu biti ugovoreni ili propisani u većem iznosu, no izuzetno visokih otpremnina u praksi je jako malo. Otpremnina tek u vrlo rijetkim slučajevima za radnika predstavlja povećano primanje kojim on povećava svoju ekonomsku moć. U pravilu se radi o skromnijim iznosima koji radnicima služe za pokrivanje osnovnih potreba u razdoblju nezaposlenosti, zbog čega bi ih trebalo utvrditi primitcima izuzetima od ovrhe, kako bi se zaštitila radnikova osjetljiva pozicija u razdoblju između dvaju zaposlenja ili prilikom odlaska u mirovinu. Također, predlažemo da se primitcima izuzetim od ovrhe utvrde i naknada za korištenje privatnog automobila u službene svrhe, dnevnicu za rad na terenu (terenski dodatak) te naknada za odvojeni život od obitelji. U navedenim slučajevima radi se o iznosima koji se isplaćuju za stvarno nastale troškove i ne možemo govoriti da njihovom isplatom radnik ostvaruje povećanu ekonomsku moć.</p>	<p>Nije prihvaćen Postojeći krug izuzeća od ovrhe je dovoljno širok da se osigura zaštita socijalno najosjetljivijih skupina društva.</p>
19	<p>Zlata Blaće NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA OVRŠNOG ZAKONA Ovršnim zakonom je nužno propisati velike kazne za one koji pokušavaju naplatu ništetnog i za one koji dopuštaju ovrhu za ništetno, jer ništetno nije dug i ne obvezuje, ništetno se izuzima u cijelosti.</p>	<p>Primljeno na znanje Primljeno na znanje</p>
20	<p>Goran Damjanović NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA OVRŠNOG ZAKONA Nažalost još uvijek nije ispravljena nepravda studentima koji rade preko student servisa. Naime studentske zarađene plaće nisu zaštićeno primanje, što bi svakako trebalo promijeniti i implementirati u zakon da je studentska plaća neovršiva u 1/4, dakle kao kod redovnih plaća. Ne pada mi stvarno na pamet iti jedna logična strana ove odredbe. Ali možda me vi ispravite,</p>	<p>Nije prihvaćen Odredbama članka 173. Ovršnog zakona obuhvaćena su sva stalna mjesečna primanja koja su izuzeta od ovrhe.</p>

21	<p>Ivan Čulić NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA OVRŠNOG ZAKONA Predlažem dopunu odredbe čl. 102. Ovršnog zakona, na način da se propiše da u slučaju ako do isteka roka za uplatu jamčevine, nema uplata, da se dražba niti ne provodi, već da se sljedeći radni dan od isteka roka za uplatu jamčevine, objavi poziv za sudjelovanje u novom krugu dražbe. Trenutna praksa je takva da Financijska agencija održava u tijeku elektroničke javne dražbe u kojima nitko nije uplatio jamčevinu, iako je jasno da ponuda neće niti može biti.</p>	<p>Nije prihvaćen Postojeće zakonodavno rješenje je odgovarajuće.</p>
22	<p>Ljiljana Horvat NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA OVRŠNOG ZAKONA Vlada je dio izmjena zakona posebno posvetila izmjeni ovrhe nad mirovinskim primanjima , a da pritom nije učinila apsolutno ništa kako bi dodatno zaštitila ili barem dodatno ograničila ovrhu nad primanja koja su ispod propisane granice siromaštva. 848.765 ili 75 posto umirovljenika u Hrvatskoj živi ispod službene granice siromaštva. Prag siromaštva za samca iznosi 3.200 kuna, što je čak 500 kuna više od prosječne mirovine. Ovršni zakon ne razlikuje prihode ispod linije granice siromaštva već samo primanje manje od prosječnog. Ne postoji ni jedan dobar razlog (kad Vlada već nema namjeru zaštititi primanja ispod granice siromaštva) da se postojećom izmjenom zakona od ovrhe ne poveća zaštićeni dio prihoda ovršenika čija su primanja manja od propisane granice siromaštva.</p>	<p>Primljeno na znanje Primljeno na znanje</p>
23	<p>Ljiljana Horvat NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA OVRŠNOG ZAKONA Prijedlogom zakona zanemarene su pokrenute tužbe radi ništetnosti i pravo na odgodu ovrhe, a odlučivanje o ništetnim odredbama delegirano je u nadležnost ovršnih sudova kojima su dane ovlasti da odlučuju o istom zahtjevu među istim strankama iako već teče parnica (tužba) o istoj stvari u tijeku kod drugog suda. Pojedine ništetne ugovorne odredbe tek treba utvrditi pojedinačnim tužbama. jer za iste još ne postoji ujednačena sudska praksa (ulazne naknade za obradu kredita, trošak solemnizacije, trošak osiguranja kredita koji nisu bili jasno definirani i slično) Nadalje, Članak 73.a prejudicira kako ne postoji razlog za ništetnost ugovora iako je praksa sudova u potpunosti suprotna. Glede razloga ništetnosti cijelog ugovora, a ne samo ugovornih odredbi, domaći sudovi dužni su primjeniti presudu suda EU-a o ništetnosti osnovnog ugovora o kreditu kada je njegov glavni predmet (bit) ništetan u skladu s presudama Suda EU-a: "C- 186/16 (Adriatic), C-70/19, C 179/19 (Abanca Corporación Bancaria), C-118/17 (Dunai v. Erste bank Hungary Zrt) C -260/18 (Dziubak), Dexia Nederland BV v. XXX (C-229/19), C-269/19 (Banca B. SA), C-289/19 od 27. siječnja 2021</p>	<p>Primljeno na znanje Primljeno na znanje</p>

24	<p>Zlata Blaće NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA OVRŠNOG ZAKONA Zakonom treba propisati da se ovrha ne može provoditi ako su prihodi nedovoljni za zadovoljavanje osnovnih životnih potreba ovršenika, odrediti iznos koji je u cijelosti zaštićen od ovrhe. Apsurdno je da se od minimalnih prihoda može izvršiti četvrtina Trajanje ovrha nije vremenski ograničeno, niti je ograničeno kada prestaje teći zatezna kamata, pa se ovrhe radi redosljeda naplate, najprije troškovi pa kamate, te glavnica ostaje nedirnuta i gomilaju se zatezne kamate. Jasno je da ovrhovoditelj na ovaj način stječe korist od dugotrajnih ovrha jer su zatezne kamate daleko veće od profitnih stopa, a građani ne otplaćuju stvarni dug.</p>	<p>Nije prihvaćen Ističe se da je postojeći krug izuzeća od ovrhe dovoljno širok da se osigura zaštita socijalno najosjetljivijih skupina društva.</p>
25	<p>Ljiljana Horvat NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA OVRŠNOG ZAKONA Predloženim izmjenama ovršnog zakona, zakonodavac je odabrao kompliciraniji način prebacivanja ovrha na FINU. Jednostavnije bi bilo da se sve osnove (i stare i nove prebace na FINU), da HZMO FINI uplaćuje isključivo nezaštićeni dio primanja, a FINA potom dalje odlučuje kome idu ovršena sredstva, FINA već ionako vodi bazu prednosnog reda naplate. Takvim postupkom, zaštićeni dio primanja HZMO dalje isplaćuje kao i do sada ,a SVE BEZ POTREBE INTERVENCIJE SUDA (čime se rasterećuje i sud) Time se i HZMO dodatno rasterećuje, jer ne mora provoditi ni postojeće ovrhe. Također, HZMO je javna ustanova , te na dnevnoj bazi preuzima obavijest FINA-e u elektroničkoj razmjeni podataka (informacija dostupna na poveznici; https://www.mirovinsko.hr/hr/obustave-od-mirovine/298) Ovako, postojeći prijedlog izmjena ovršnog zakona, sporan je iz više razloga; Ovrhovoditelj nema (ili barem ne bi smio imati) prava raspolagati zaštićenim djelom mirovinskog primanja, niti odlučivati o pravu isplate mirovine umirovljeniku (sud, sukladno stavku 184. članku 4. na prijedlog ovrhovoditelja ne može odbiti prijedlog za zabranu ispunjenja novčanih obveza ovršeniku u gotovom novcu) Umirovljenici su pravo na isplatu mirovine u gotovu novcu, ostvarili temeljem zakona o mirovinskom osiguranju koji je bio na snazi do 2014 g, a čija prava i danas ostvaruju. Vlada već godinama pokušava onemogućiti isplatu mirovine u gotovom novcu umirovljenicima. Trenutni prijedlog članka 181. stavka 4. i .5. ponovljeni je pokušaj prisilnog prebacivanja umirovljenika u banke, samo ovog puta ovrhovoditelj ima snagu odluke o načinu isplate mirovine umirovljeniku (jer sukladno čl.4 stavka 184. sud na prijedlog ovrhovoditelja ne može odbiti prijedlog za zabranu ispunjenja novčanih obveza ovršeniku u gotovom novcu) Predložena izmjena zakona također otvara mogućnost za malverzaciju obzirom da nije jasno definirano što se dešava kada novi ovrhovoditelj zatraži od suda otvaranje namjenskog računa i obustavu isplate mirovine u gotovu novcu, a HZMO još izvršava obustavu na mirovini temeljem prethodno zaprimljenih osnova. Zakonom je propisano kako HZMO nastavlja izvršavati obustave ali je propisano i</p>	<p>Nije prihvaćen Ističe se da je postojeći krug izuzeća od ovrhe dovoljno širok da se osigura zaštita socijalno najosjetljivijih skupina društva.</p>

da će sud na prijedlog ovrhovoditelja obustaviti isplatu mirovine u gotovu novcu (u ovom slučaju sud bi navedeno rješenje bio dužan donijeti na prijedlog novog ovrhovoditelja, a što je u izravnoj suprotnosti sa člankom 41. prijelaznih odredaba ovog zakona) Najbitnije, navedeno bi značilo da HZMO nastavlja provoditi ovrhu nad mirovinom, pa se postavlja pitanje koja će primanja Agencija ovršiti? (zaštićena ?!) Osim što u nacrtu prijedloga zakona o izmjenama i dopunama ovršnog zakona u članku 22. prijedloga (Člankom 181. stavkom 4. i 5.) Vlada opetovano pokušava onemogućiti isplatu u gotovom novcu zaštićeni dio mirovine umirovljeniku koji nema otvoren račun u poslovnoj banci, u navedenom je članku Vlada u potpunosti "zaboravila" definirati što se dešava sa zaštićenim dijelom primanja, a "zaboravljena" je i uputa suda HZMO-u o obveznoj isplati zaštićenog dijela primanja ovršeniku u gotovom novcu, podredno obveza Agencije o otvaranju zaštićenog računa. Za pretpostaviti je da će nakon otvaranja namjenskog računa, HZMO isplatiti cjelokupnu mirovinu na račun u banci, a ovrhovoditelj će se potom naplatiti sa cijele mirovine, ostavljajući umirovljenika bez primanja (jer zakonodavac opet štiti ovrhovoditelja na uštrb ovršenika) Tako prema aktualnom prijedlogu zakona, umirovljenici sukladno zakonu o mirovinskom osiguranju koji je bilo na snazi do 2014.g. i dalje ostvaruju pravo na isplatu u gotovom novcu , osim ako ovrhovoditelj ne odluči drugačije. Ovdje je jasno kako se dopunom zakona umanjuju prava ovršenika a jasna je i nastala neravnopravnost u korist ovrhovoditelja. Nedopustivo je da ovrhovoditelj odlučuje o načinu isplate mirovine umirovljeniku, obzirom da sud, sukladno stavku 184. članku 4. na prijedlog ovrhovoditelja sud ne može odbiti prijedlog za zabranu ispunjenja novčanih obveza ovršeniku u gotovom novcu. Drugim riječima svi oni umirovljenici kojima poštar radi nepokretnosti ili udaljenosti nosi mirovinu na kućni prag, a koji imaju pravo na isplatu mirovine u gotovu novcu (pravo koje su do 2014. g. umirovljenici ostvarili temeljem zakona i koje je još na snazi) ako im netko od ovrhovoditelja odluči ovršiti mirovinu na način kako je to propisano člankom 181. stavkom 4. i 5. novog ovršnog zakona, umjesto mirovine neće dobiti ništa. Štoviše postoji realna bojazan da će umirovljenik po odluci suda, dok Agencija ne otvori zaštićeni račun , taj mjesec ostati bez cjelokupne mirovine jer je zakonodavac propisao obvezu otvaranja namjenskog računa u svrhu zaštite ovrhovoditelja, pritom zanemarujući obvezu otvaranja i zaštićenog računa ovršenika . Zaštićeni dio mirovine ne smije biti ovršen prilikom otvaranja namjenskog računa u banci , mora biti dostupan za isplatu umirovljeniku u svakom trenutku, te najbitnije, ne smije biti podložan hiru ovrhovoditelja, a Sud je dužan (kao i zakonodavac) osigurati jednakost svih strana u postupku provedbe ovrhe. Dio primanja koji je izuzet od ovrhe HZMO mora moći isplatiti primatelju mirovine u gotovom novcu (pravo koje umirovljenici ostvaruju temeljem zakona koji je bio na snazi do 2014. g.) U suprotnom se Ovršnim zakonom onemogućava zakonsko pravo na isplatu plaće (mirovine) u gotovom novcu , a HZMO čini povredu ustavnog prava jednakosti

<p>građana (ovdje umirovljenika) pred zakonom. U slučaju prisilnog otvaranja računa kod poslovne banke u RH, Sud ili mora naložiti Agenciji i otvaranje zaštićenog računa te isplatu preostalog iznosa koji je zaštićen od ovrhe na zaštićeni račun ili naložiti HZMO da preostali iznos koji je zaštićen od ovrhe korisniku mirovine isplati u gotovu novcu, Naposljetku, neshvatljiva je potreba Vlade za "prebacivanjem" ovrha na Agenciju. HZMO nije privatni poslodavac već javna ustanova, a radi se o malom broju umirovljenika koji nema račun u banci, dok će HZMO i dalje provoditi ovrhe po već zaprimljenim ovršnim ispravama.</p>	
<p>26 Beriislav Šimun Debelić NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA OVRŠNOG ZAKONA Nije važno tko provodi ovrhu, nego za što i temeljem čega. Ako se ovrha provodi za ništetne ugovore (npr. ugovori o kreditu s promjenjivom kamatom koja se mijenja samovoljom nepoštene banke, a ne prema nekom određenom i odredivom parametru promjene; ugovori o kreditu s valutom CHF, itd.) -- to treba mijenjati. Ako se ovrha provodi temeljem bezvrijednih papirića kojima su nesuvisli javni bilježnici ovjerali nezakonite / ništetne ugovore (npr. spomenuti ugovori o kreditu s ništetnom promjenjivom kamatom i/ili ništetnom valutom CHF) -- i to treba mijenjati. Ili, kako je prethodnica već lijepo napisala: "Fina može provoditi ovrhe samo Rješenjem kojim sud nalaže provođenje ovrhe na novčanim sredstvima, jer samo sud pazi na ništetnost po službenoj dužnosti. Isto se odnosi i na javne bilježnike osim ako se propiše da i bilježnici moraju paziti na ništetnost po službenoj dužnosti jer im se daje ovlast suda. Što je sa ovrhama koje su u tijeku i provode se na novčanim sredstvima i putem isplatitelja stalnih novčanih sredstava sa "ovršnim" ispravama koje nisu prošle sudsku kontrolu po Ugovorima koji sadrže ništetne odredbe ili su Ugovori ništetni? Sud dužan paziti na ništetnost po službenoj dužnosti tijekom cijelog postupka, A u izravnoj ovrši sud ne vrši kontrolu isprava. Ovim izmjenama zakona koji se samo usklađuje sa obvezom pravilne primjene Direktive pokazuje se sav apsurd, da su građani ovršeni za ništetno i nužno je poduzeti sve da se takvi postupci odmah obustave po službenoj dužnosti."</p>	<p>Nije prihvaćen Ovršenik se može u postupku izvansudske ovrhe ili u postupku pred javnim bilježnikom koristiti pravnim lijekovima, povodom kojih odlučuje sud, kako bi zaštitio svoja potrošačka prava.</p>

27	<p>Zlata Blaće NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA OVRŠNOG ZAKONA Fina može provoditi ovrhe samo Rješenjem kojim sud nalaže provođenje ovrhe na novčanim sredstvima, jer samo sud pazi na ništetnost po službenoj dužnosti. Stoga je nužna izmjena zakona u dijelu kojim je propisano da je ovrhovoditelj ovlašten pokrenuti izravnu naplatu, a sud odbacuje prijedlog ako postoji ovršna isprava podobna za izravnu naplatu, kod ništetnog ne postoji. Isto se odnosi i na javne bilježnike osim ako se propiše da i bilježnici moraju paziti na ništetnost po službenoj dužnosti jer im se daje ovlast suda. Što je sa ovrhama koje su u tijeku i provode se na novčanim sredstvima i putem isplatitelja stalnih novčanih sredstava sa "ovršnim" ispravama koje nisu prošle sudsku kontrolu po Ugovorima koji sadrže ništetne odredbe ili su Ugovori ništetni? Sud dužan paziti na ništetnost po službenoj dužnosti tijekom cijelog postupka, A u izravnoj ovrsi sud ne vrši kontrolu isprava. Ovim izmjenama zakona koji se samo usklađuje sa obvezom pravilne primjene Direktive pokazuje se sav apsurd, da su građani ovršeni za ništetno i nužno je poduzeti sve da se takvi postupci odmah obustave po službenoj dužnosti.</p>	<p>Primljeno na znanje Primljeno na znanje</p>
28	<p>Ivan Knežević NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA OVRŠNOG ZAKONA , I. USTAVNA OSNOVA ZA DONOŠENJE ZAKONA I. Predložena izmjena zakona, kojom sud na prijedlog ovrhovoditelja odlučuje o načinu isplate zaštićenog dijela primanja, podložna je ocjeni suglasnosti zakona pred Ustavnim sudom. Izmjenama zakona omogućava se zadiranje ovrhovoditelja odnosno suda u zaštićeni dio primanja. Ni ovrhovoditelj ni sud, nemaju pravo raspolagati zakonom propisanim iznosom primanja koji je člankom 173. ovršnog zakona izuzet od ovrhe. Odluka kojom ovrhovoditelj, odnosno sud nalaže isplatu zaštićenog dijela mirovine na bankovni račun protivna je zakonu: U Zakonu o mirovinskom osiguranju NN 157/2013 Člankom 96. u stavku 1. i stavku 2. jasno stoji; (1) Mirovine i druga primanja iz mirovinskog osiguranja koja su ostvarena i isplaćivana do 31. prosinca 2013. isplaćuju se u Republici Hrvatskoj ili u inozemstvo putem banaka, odnosno putem pošte na adresu korisnika u Republici Hrvatskoj. (2) Za mirovine i druga primanja iz mirovinskog osiguranja koja su ostvarena i isplaćivana do 31. prosinca 2013. putem pošte na adresu korisnika u Republici Hrvatskoj i nakon 1. siječnja 2014., troškovi isplate terete sredstva državnog proračuna. II. Izmjene zakona protivne su članku 173. ovršnog zakona. Izmjenama je propisano da se zaštićeni iznos mirovine (po nalogu suda) isplaćuje na nezaštićeni bankovni račun. III. Vlada godina pokušava zakinuti umirovljenike koji imaju zakonom zajamčeno pravo na isplatu mirovine putem pošte, a čini se da će nakon ovakve izmjene ovršnog zakona, zaštitu svojih prava morati tražiti i pred Ustavnim sudom.</p>	<p>Primljeno na znanje Primljeno na znanje</p>

29	<p>Pravobranitelj za djecu RH NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA OVRŠNOG ZAKONA , I. USTAVNA OSNOVA ZA DONOŠENJE ZAKONA Sukladno čl. 10. Zakona o pravobranitelju za djecu (NN 73/17) dostavljamo mišljenje na prijedlog Nacrta prijedloga zakona o izmjenama i dopunama Ovršnog zakona Zalažemo se za uspostavu ovršnog postupka koji će dovesti do efikasnog ostvarenja tražbine ovrhovoditelja, pogotovo kada su u pitanju potraživanja djece, koja, kada su u pitanju tražbine s osnova uzdržavanja i naknade štete, predstavljaju neophodna sredstva za egzistenciju djeteta i ostvarenje njegovih temeljnih prava.</p>	<p>Primljeno na znanje Primljeno na znanje</p>
30	<p>Blaženka Slovenec NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA OVRŠNOG ZAKONA , I. USTAVNA OSNOVA ZA DONOŠENJE ZAKONA Fina može provesti ovrhu rješenjem kojim sud nalaže provođenje ovrhe na novčanim sredstvima, jer samo sud pazi na ništetnost po službenoj dužnosti. Međutim Fina provodi ovrhe građana na temelju zadužnica i drugih isprava koje nisu prošle verifikaciju točnosti i u koje su najčešće nevažeće u ovom pitanju, jer nisu prošle sudsku kontrolu po Ugovorima koji sadrže ništetne odredbe. Isto se mora odnositi i na javne bilježnike osim ako se propiše da moraju paziti na ništetnost po službenoj dužnosti. Sud je dužan paziti na ništetnost po službenoj dužnosti tijekom cijelog postupka, a u izravnoj ovrši sud ne vrši kontrolu isprava. Ovim izmjenama zakona koji se samo usklađuje sa obvezom pravilne primjene Direktive pokazuje se da su građani ovršeni za ništetno i nužno je poduzeti sve da se takvi postupci odmah obustave po službenoj dužnosti tj. da se odmah i neodgodivo preispitaju sve ovrhe koje provodi Fina bez sudskog rješenja.</p>	<p>Nije prihvaćen Ovršenik se može u postupku izvansudske ovrhe ili u postupku pred javnim bilježnikom koristiti pravnim lijekovima, povodom kojih odlučuje sud, kako bi zaštitio svoja potrošačka prava.</p>

31	<p>HRVATSKA UDRUGA BANAKA II. OCJENA STANJA I OSNOVNA PITANJA KOJA SE TREBAJU UREDITI ZAKONOM TE POSLJEDICE KOJE ĆE DONOŠENJEM ZAKONA PROISTEĆI, a) Ocjena stanja i osnovna pitanja koja se uređuju Zakonom</p> <p>Prema obrazloženju predlagatelja Ministarstva pravosuđa i uprave, ocjenjeno je da je dosadašnje normativno rješenje u odnosu na zaštitu prava potrošača, protivno ustaljenoj praksi Suda Europske unije. Iz tog razloga, predlaže se novo uređenje ovršnih postupaka koji proizlaze iz potrošačkih ugovora, u kojima će ovršni sud po službenoj dužnosti tijekom cijelog postupka preispitivati proizlazi li ovrha iz nepoštene ugovorne odredbe, te u tom slučaju odbiti prijedlog za ovrhu, odnosno odgoditi i obustaviti ovrhu u dijelu koji se temelji na ništetnim odredbama. Uzimajući u obzir važnost zaštite potrošačkih prava, smatramo da je potrebno voditi računa o svim aspektima pravnih odnosa i pravne sigurnosti, te normativna rješenja donositi na način da se ne narušava ustavnost, zakonitost i vladavina prava, već da se poštuje ravnoteža između interesa zaštite potrošača i djelotvorne zaštite prava vjerovnika, a sve u skladu sa svim primijenjivim propisima. Ne znamo da li je predlagatelj procjenjivao učinak ovih izmjena Ovršnog zakona na gospodarstvo, poslovanje pravnih subjekata i njihovu stabilnost. Smatramo da je nužno da se pribave relevantni podaci od Ministarstva financija i Hrvatske narodne banke koji se odnose na učinke ovog propisa na sve vrste vjerovnika, prvenstveno na kreditne i financijske institucije, pružatelje telekomunikacijskih usluga, komunalnih poduzeća, jedinica lokalne samouprave te velikih dobavljača, te da se nakon pribavljenih mišljenja procjeni učinak ovih izmjena Ovršnog zakona te isti prilagodi na način koji neće dirati u stečena prava vjerovnika i koji će omogućiti provedbu ovrhe u razumnom roku. Pri tome, a kako smo prethodno istaknuli, potrebno je voditi računa o cjelini propisa i prakse Suda EU, kao što je i ona prema kojoj je potvrđeno da se Direktiva Vijeća 93/13 ne primjenjuje na pravne odnose koji su nastali prije stupanja Republike Hrvatske u članstvo Europske Unije.</p>	<p>Primljeno na znanje Primljeno na znanje</p>
32	<p>HRVOJE ŠIMIĆ II. OCJENA STANJA I OSNOVNA PITANJA KOJA SE TREBAJU UREDITI ZAKONOM TE POSLJEDICE KOJE ĆE DONOŠENJEM ZAKONA PROISTEĆI, a) Ocjena stanja i osnovna pitanja koja se uređuju Zakonom</p> <p>Ukazuje se da ovim Prijedlogom Zakona o izmjenama i dopuna Ovršnog zakona nisu uzete preporuke iz predložene Direktive europskog parlamenta i vijeća o pružateljima usluge servisiranja kredita, kupcima kredita i naplati kolaterala od 14.3.2018. COM(2018) 135 final (52018PC0135) konačno je usvojena Direktiva (EU) 2021/2167 Europskog parlamenta i Vijeća od 24. studenoga 2021. o pružateljima usluge servisiranja kredita i kupcima kredita te izmjeni direktiva 2008/48/EZ i 2014/17/EU (32021L2167) Iz provedenog postupka pred tijelima EU u potpunosti je odbačena nakana o tzv ubrzanoj naplati kolaterala, koja su u našem</p>	<p>Nije prihvaćen Zakonom o provedbi ovrhe na novčanim sredstvima je određeno da ako tim Zakonom nije drugačije propisano, na provedbu ovrhe odgovarajuće se primjenjuju zakoni kojima se uređuje ovršni postupak, odnosno Ovršni zakon. Dakle, nije potrebno iste odredbe propisati Ovršnim zakonom i Zakonom o provedbi ovrhe na novčanim sredstvima jer bi upravo takav prijedlog doveo do veće pravne nesigurnosti.</p>

pravnom sustavu provodi putem tzv „Zapljenom po pristanku dužnika“ i „zadužnicama“ pa u tom smjeru treba dopuniti i izmijeniti postojeći Ovršni zakon. Nadalje ovim prijedlogom zakona nije uzet u obzir i pravno shvaćanje iz Rješenja Ustavnog suda Republike Hrvatske U-I-5834/2021 od 15. veljače 2022. godine „ 21. Ustavni sud ocjenjuje da izričaj članka 12. stavka 1. ZoPONS-a:68/18-133/20 ne otklanja nedvojbeno mogućnost njegova tumačenja na način da u doseg njime propisanog pojma ovršenika fizičke osobe ulazi i pojam poslovnog subjekta fizičke osobe po značenju definiran člankom 3. točkom 7. tog zakona. Međutim, Ustavni sud podsjeća da se na provedbu ovrhe na novčanim sredstvima u smislu ZoPONS-a:68/18-133/20 na odgovarajući način primjenjuju zakoni kojima se uređuje ovršni postupak. Stoga, tijela nadležna za provedbu ovrhe u smislu ZoPONS-a:68/18-133/20, obvezna su u provedbi ovrhe na novčanim sredstvima na odgovarajući način primijeniti članak 5. stavak 5. i članak 72. stavak 2. OZ-a:112/12-131/20, kojima je propisano da će se smatrati da se ovrha ne može provesti ako na računima ovršenika nema novčanih sredstava potrebnih za naplatu tražbine ovrhovoditelja i da će se ovrha obustaviti ako je postala nemoguća ili se iz drugih razloga ne može provesti.“ Obzirom da zapravo postoje dva propisa kojima se uređuje ovrha na novčanim sredstvima i to Ovršnim zakonom te Zakonom o provedbi ovrhe na novčanim sredstvima radi jačanja pravne sigurnosti odredbe Zakona o provedbi ovrhe na novčanim sredstvima treba prenijeti u Ovršni zakon. Trenutno postoji nesuglasica o postupanju između propisa i postupanja Financijske agencije u svezi primjene članka 12. ZPONS koji se odnosi na potrošače iako je ga Financijska agencija tumačila da se odnosi na sve fizičke osobe (dakle i one koje obavljaju poslovnu djelatnost) Nadalje postoji nesuglasje između članka 72. stavak 3. Ovršnog zakona te članka 12. stavak 1. ZPONSa koje je u nesuglasju sa gore navedenim pravnim shvaćanje Ustavnog suda RH Predloženim izmjenama i dopunama Ovršnog zakona treba ojačati sudsku kontrolu provedbe ovrhe kako bi jačala ravnopravnosti u provedbi prava. Obzirom ulaskom uvođenjem EURa i primjenom SEPA – (engl. Single Euro Payments Area) koje koriste potrošači, poslovni subjekti i tijela javne vlasti postoji financijski instrument SEPA Izravno terećenje tako da postojanje zadužnice kao ovršne isprave nije više potrebno jer i u našem pravnom sustavu zadužnica zapravo zamijenila tzv akceptni nalog prije reforme platnog prometa koja je provedena početkom 2000. godine SEPA Izravno terećenje je nacionalna ili prekogranična platna usluga za terećenje platiteljeva računa za plaćanje, kada platnu transakciju inicira primatelj plaćanja na osnovi suglasnosti platitelja.

33	<p>Ivan Dušan II. OCJENA STANJA I OSNOVNA PITANJA KOJA SE TREBAJU UREDITI ZAKONOM TE POSLJEDICE KOJE ĆE DONOŠENJEM ZAKONA PROISTEĆI, a) Ocjena stanja i osnovna pitanja koja se uređuju Zakonom Vezano za točku II, stavak a). Ja, Ivan Dušan sam u javnoj raspravi - Savjetovanje o Prijedlogu zakona o izmjenama i dopunama Ovršnog zakona s Končanim prijedlogom zakona koje je bilo otvoreno od 14.10.2020 do 29.10.2020. to već predložio. Pogledajte izvješće! Moj prijedlog nije prihvaćen uz obrazloženje "Navedeni koncept ovrhe odgovara trenutačnoj gospodarskoj situaciji, te ostvaruje svrhu a to je naplata tražbine ovrhovoditelja" Znači sada vi predlažete izmjene zakona, a isti prijedlog ste odbili prije 2 godine?? Zašto niste prije 2 godine prihvatili moj prijedlog da se ukine provedba ovrhe na plaći kod poslodavca?</p>	<p>Primljeno na znanje Primljeno na znanje</p>
34	<p>Ljiljana Horvat II. OCJENA STANJA I OSNOVNA PITANJA KOJA SE TREBAJU UREDITI ZAKONOM TE POSLJEDICE KOJE ĆE DONOŠENJEM ZAKONA PROISTEĆI, a) Ocjena stanja i osnovna pitanja koja se uređuju Zakonom Ukoliko zakonodavac doista želi rasteretiti poslodavce , HZMO ,a posebice SUDOVE, bez uplitanjem u prava na isplatu mirovina (koje je potencijalno protuustavno, jer umirovljenici i dalje ostvaruju prava koja su stekli zakonom o mirovinskom osiguranju prije 2014 kojim im se mirovina isplaćuje na kućnu adresu) potrebno je sve osnove (stare i nove ovrhe) prebaciti na FINU, HZMO potom FINI uplaćuje isključivo nezaštićeni dio primanja, a FINA dalje odlučuje kome idu ovršena sredstva. FINA već ionako vodi bazu prednosnog reda naplate. HZMO je javna ustanova i na dnevnoj bazi preuzima obavijest FINA-e u elektroničkoj razmjeni podataka (informacija dostupna na poveznici; https://www.mirovinsko.hr/hr/obustave-od-mirovine/298) Time se dodatno rasterećuje HZMO , jer ne mora provoditi postojeće ovrhe koje zakonskim izmjenama nisu obuhvaćene. Članak 22. prijedloga zakona (u odnosu na HZMO) je tada nepotreban, jer zaštićeni dio primanja HZMO i dalje isplaćuje kao i do sada ,a sve bez intervencije suda (dakle rasterećuje se i sud)</p>	<p>Primljeno na znanje Primljeno na znanje</p>

35	<p>Ivan Knežević II. OCJENA STANJA I OSNOVNA PITANJA KOJA SE TREBAJU UREDITI ZAKONOM TE POSLJEDICE KOJE ĆE DONOŠENJEM ZAKONA PROISTEĆI, b) Posljedice donošenja Zakona U odnosu na umirovljenike i provedbu ovrhe prisilnom isplatom primanja na račun banke, zakon ne razlikuje ovršeni dio primanja od djela koji je izuzet od ovrhe. U svrhu zaštite prava u naplati tražbine, ovrhovoditelji su dobili carte blanche nad cijelim mirovinama koje se isplaćuju putem pošte (uključujući i zaštićeni dio) Izuzeća od ovrhe propisana čl.173. pred zakonskim izmjenama ostala su samo deklarativne naravi (sud nema obvezu naložiti otvaranje zaštićenog računa i isplatiti zaštićeni dio na poseban račun) a zaštita zajamčena člankom 93 . zakona o mirovinskom osiguranju odnosno pravo na isplatu mirovine putem pošte, u potpunosti je (i protivno ZOMO) ukinuta. Nakon što umirovljenici prime svoju mirovinu koja je ispod granice siromaštva, prepušteni su na (ne)milost ovrhovoditelja koji prema ovakvom prijedlogu zakona, imaju nadležnost nad cjelom mirovinom umirovljenika. Zaštita prava umirovljenika koji mirovinu primaju putem pošte, ovim je zakonskim izmjenama u potpunosti ukinuta, a apsolutno pravo ovrhovoditelja nad cjelokupnom mirovinom, ozakonjeno.</p>	<p>Primljeno na znanje Primljeno na znanje</p>
36	<p>HRVATSKA NARODNA BANKA II. OCJENA STANJA I OSNOVNA PITANJA KOJA SE TREBAJU UREDITI ZAKONOM TE POSLJEDICE KOJE ĆE DONOŠENJEM ZAKONA PROISTEĆI, b) Posljedice donošenja Zakona Izvjesno je da bi uvođenje odredbe članka 73.a u Ovršni zakon dovelo do znatnih promjena u ovršnom postupku, uz posljedično značajan utjecaj na vjerovnike/trgovce koji redovno provode brojne postupke radi naplate potraživanja iz potrošačkih ugovora ali i na potrošače - dužnike. Predložena odredba članka 73.a imat će osobit učinak na poslovanje onih vjerovnika koji po prirodi djelatnosti koje obavljaju imaju sklopljene potrošačke ugovorne odnose s mnogobrojnim potrošačima, primjerice pružatelja komunalnih usluga, pružatelja usluga isporuke energije (električne, toplinske, plina), vode, telekom operatera i kreditnih institucija. Predložene promjene dakle imaju sistemski učinak na spomenute sektore pa ovakve zakonodavne promjene valja provesti uz odgovarajuće procjene učinka, prvenstveno financijskih, s ciljem odabira zakonskog rješenja kojim bi se u postupku prisilnog ostvarenja tražbina postigla uravnotežena i djelotvorna zaštita kako potrošača kao ovršenika tako i vjerovnika. Sukladno članku 2. stavku 2. Zakona o procjeni učinaka propisa ("Narodne novine" br. 44/2017), analizom izravnih učinaka nacrta prijedloga zakona utvrđuju se učinci na području gospodarstva, maloga gospodarstva, tržišta rada, socijalne skrbi i mirovinskoga sustava, zdravstva, zaštite okoliša, zaštite ljudskih prava te zaštite tržišnog natjecanja. U postupku izrade ovog zakonskog prijedloga nije, međutim, provedena odgovarajuća procjena učinka predloženih zakonskih izmjena u području gospodarstva, kao niti procjena</p>	<p>Primljeno na znanje Primljeno na znanje</p>

učinka na bankovni sustav. Bez konkretnih pokazatelja u procjeni učinka propisa, nije isključeno da bi primjena predloženog članka 73.a, na strani kreditnih institucija (banaka), mogla imati za posljedicu da kreditne institucije nastoje ublažiti nepovoljan učinak ovakvog propisa na svoje poslovanje bilo smanjenjem dostupnosti kredita potrošačima / stanovništvu, bilo povećanjem sklonosti preuzimanju rizika koje bi bilo nužno povezano i s porastom cijene kredita za potrošače. Već sada se ukazuje vjerojatnim da će na razini bankovnog sustava u cjelini ove zakonske izmjene u značajnoj mjeri utjecati na razinu postojećih loših plasmana kreditnih institucija u segmentu stanovništva (koja je na kraju ožujka 2022. iznosila ukupno 9,3 milijardi kuna. Naime, moguće posljedice navedenih izmjena uključuju izvjesnost daljnjeg značajnog kumuliranja loših plasmana koji će umanjiti rezultate koje su kreditne institucije ostvarile prethodnih godina u smanjenju udjela loših plasmana (sa razine od preko 17% koliko je iznosio u 2014. godini na 4% koliko iznosi u ožujku 2022.). Poteškoće u provođenju naplate postojećih loših plasmana mogle bi se dodatno negativno odraziti na poslovanje kreditnih institucija, posljedično tome i na stopu kapitala, na nemogućnost planiranja novčanih tokova odnosno likvidnost kreditnih institucija, a što bi se također u konačnici moglo nepovoljno odraziti na trošak i raspoloživost financiranja za klijente kreditnih institucija

37	<p>HRVOJE ŠIMIĆ NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA OVRŠNOG ZAKONA , NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA OVRŠNOG ZAKONA Članak xxx u članku 2 iza točke 14. dodaju se točke 15. i 16. 15. poslovni subjekt je pravna osoba, fizička osoba koja obavlja registriranu gospodarsku djelatnost i fizička osoba koja se bavi slobodnim zanimanjem 16. potrošač je fizička osoba koja ne obavlja registriranu gospodarsku djelatnost i koja se ne bavi slobodnim zanimanjem Članak xxx Odredba članka 31. stavak 1. Ovršnog zakona mijenja se i glasi „(1) Vjerodostojna isprava je, prema ovom Zakonu, račun, mjenica i ček s protestom i povratnim računima kad je to potrebno za zasnivanje tražbine, javna isprava, izvadak iz poslovnih knjiga, po zakonu ovjerovljena privatna isprava te isprava koja se po posebnim propisima smatra javnom ispravom, zadužnica, bjanko zadužnica te suglasnost za zapljenu smatraju se vjerodostojnim ispravama.. Računom se smatra i obračun kamata.“ Članak xxx U članku 65. dodaje se stavak 8. koji glasi:“ O prijedlogu za odgodu ovrhe protiv rješenja o ovrsci na novčanim sredstvima sud treba odlučiti u roku od osam dana.“ Članak xxx Mijenja se naslov ispred članka 196. Ovršnog zakona tako da isti glasi „Posebne odredbe o ovrsci na plaći i drugim stalnim novčanim primanjima te se mijenja članak 196. Ovršnog zakona „Stalna novčana primanjima potrošača su plaća, mirovine, te svi drugi primitci Ovršenika koji je potrošač, a koji se mogu oporezivati prema propisima kojima se uređuje plaćanje poreza na dohodak. Nije dopuštena ovrha na stalnim novčanim primanjima Ovršenika koji je potrošač. Isplatiatelj stalnih novčanih primanja odgovora za štetu Ovrhovoditelju ukoliko Ovršeniku koji je potrošač ne isplaćuje stalna novčana primanja na njegov račun otvoren u Banci. Umjesto pojma Hrvatskom zavodu za mirovinsko osiguranje trebalo bi koristiti pojam isplatiatelj mirovine, što uključivalo vrste mirovina (dobrovoljno, dopunsko) ne samo Članak 197. do članka 202. brišu se</p>	<p>Nije prihvaćen Ovršni postupak koji je uređen Ovršnim zakonom i Nacrtom prijedloga zakona o izmjenama i dopunama Ovršnog zakona odgovara poslovnim i društvenim zbivanjima utvrđenim analizom stanja. Ujedno se ukazuje da bi predloženo rješenje znatno otežalo provedbu ovrhe te bi ovrha u konačnici bila skuplja za ovrhovoditelja i ovršenika</p>
38	<p>HRVOJE ŠIMIĆ NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA OVRŠNOG ZAKONA , NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA OVRŠNOG ZAKONA Članak XXX Članak 203. se mijenja te se ispred članka dodaje naslov koji glasi 5. Posebne odredbe o ovrsci na novčanoj tražbini po računu te potom glasi :“ Opća odredba Članak 203. (1) Ovrha na novčanim sredstvima ovršenika provodi se na novčanim sredstvima po svim računima i oročenim novčanim sredstvima u svim bankama u kojima ovršenik ima otvorene račune i oročena novčana sredstva, prema osobnom identifikacijskom broju ovršenika, bez njegove suglasnosti, osim ako je osnovom za plaćanje ovrha odnosno osiguranje određeno isključivo na pojedinim računima u kojem slučaju će se ovrha odnosno osiguranje provesti na način i u opsegu kako je osnovom za plaćanje naloženo. (2) Kada se ovrha treba provesti na novčanim sredstvima po računu specifične namjene, provodi se</p>	<p>Nije prihvaćen Ovršni postupak koji je uređen Ovršnim zakonom i Nacrtom prijedloga zakona o izmjenama i dopunama Ovršnog zakona odgovara poslovnim i društvenim zbivanjima utvrđenim analizom stanja. Ujedno se ukazuje da bi predloženo rješenje znatno otežalo provedbu ovrhe te bi ovrha u konačnici bila skuplja za ovrhovoditelja i ovršenika</p>

isključivo na novčanim sredstvima po tom računu. (3) Ovrha se ne provodi na novčanim sredstvima, odnosno računima izuzetima od ovrhe na temelju zakona. (8) Odredbe ovoga Zakona kojima se uređuje provedba ovrhe na temelju osnove za plaćanje na odgovarajući način primjenjuju se i na provedbu osiguranja. (9) Ministar financija detaljnije pravilnikom propisuje postupanje s novčanim sredstvima odnosno računima potrošača izuzetim od ovrhe. Članak xxx Poslije članka 204. Ovršnog zakona dodaje se Podnošenje osnove za plaćanje na izravnu naplatu Članak 204.a. (1) Osnova za plaćanje jest ovršna odluka domaće suda ili upravnog tijela koja ima potvrdu ovršnosti, ovršna nagodba sklopljena pred domaćim sudom ili upravnim tijelom, ovršna nagodba postignuta u postupku mirnog rješenja prema posebnom zakonu, europski ovršni naslov i europski platni nalog, a koji glase na ispunjenje određene novčane tražbine, obračun poslodavca o neisplati dospjelog iznosa plaće, naknade plaće ili otpremnine, rješenje o ovrsi, rješenje o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave, rješenje o osiguranju, nalog Ministarstva financija za naplatu po aktiviranom državnom jamstvu, nalog za pljenidbu u postupku prisilnog izvršenja pravomoćno izrečene novčane kazne u kaznenom i prekršajnom postupku, nalog za prisilnu naplatu novčane kazne izrečene izvršnim rješenjem Hrvatske narodne banke, nalog za izvršenje odluke Jedinog sanacijskog odbora o izricanju novčane kazne i periodičnih penala i svaka druga odluka nadležnog tijela kojom se u cijelosti ili djelomice prihvaća prijedlog za provedbu ovrhe (2) Nadležno tijelo jest tijelo koje je na temelju zakona ovlašteno donositi, odnosno izdavati osnovu za plaćanje i voditi postupak radi provedbe ovrhe na novčanim sredstvima (3) Nadležno tijelo, odnosno ovrhovoditelj podnosi osnovu za plaćanje Agenciji, u izvorniku, otpravku, ovjerenom presliku ili ovjerenom prijepisu neposrednom dostavom, preporučenom pošiljkom s povratnicom, odnosno na drugi način uređen posebnim propisom. (4) Agencija će postupiti po osnovi za plaćanje ako su osobni identifikacijski broj i ime i prezime odnosno naziv ovršenika i ovrhovoditelja iz osnove za plaćanje odnosno zahtjeva za izravnu naplatu i zahtjeva za naplatu istovjetni osobnom identifikacijskom broju i imenu i prezimenu odnosno nazivu koje je Agenciji dostavilo nadležno tijelo koje je na temelju propisa nadležno za postupak dodjeljivanja osobnog identifikacijskog broja i za vođenje evidencije o osobnim identifikacijskim brojevima. (5) Ako u osnovi za plaćanje nije naznačen osobni identifikacijski broj ovršenika odnosno ovrhovoditelja, Agencija će postupiti po osnovi za plaćanje i ovrhu provesti prema podatku o osobnom identifikacijskom broju ovršenika odnosno ovrhovoditelja iz zahtjeva za izravnu naplatu odnosno iz zahtjeva za naplatu koji su dostavljeni uz osnovu za plaćanje, ako dostavljeni podatak nije u suprotnosti s jedinstvenim identifikacijskim podacima iz osnove za plaćanje ili ako u osnovi za plaćanje nije naveden niti jedan jedinstveni identifikacijski podatak o ovršeniku odnosno ovrhovoditelju, ako je za tako dostavljeni osobni identifikacijski broj ispunjen uvjet iz stavka 5.

ovoga članka. (6) Osnova za plaćanje može se podnijeti i kao elektronička isprava u skladu s propisima kojima se uređuje uporaba elektroničke isprave, a na način propisan pravilnikom kojim se uređuju tehnički uvjeti. (7) Sud ili drugo nadležno tijelo ili ovrhovoditelj može, po osiguranju tehničkih uvjeta, podnijeti osnovu za plaćanje Agenciji elektroničkim putem, na način propisan pravilnikom kojim se uređuju tehnički uvjeti. (8) Pismena na temelju kojih se zahtijeva postupanje po osnovi za plaćanje podnose se na način iz stavka 1., 2. ili 3. ovoga članka. (9) Odredbe ovoga Zakona koje uređuju postupanje s osnovom za plaćanje primjenjuju se na svaki pojedinačni zahtjev kojim se traži provedba ovrhe za određeni iznos iz osnove za plaćanje. (10) Ovrhovoditelj uz osnovu za plaćanje za izravnu naplatu novčane, prilaže i zahtjev za izravnu naplatu na propisanom obrascu s podacima potrebnim za provedbu ovrhe prema odredbama ovoga Zakona. (11) Ovrhovoditelj uz pravomoćno i ovršno rješenje o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave Agenciji podnosi i zahtjev za naplatu na propisanom obrascu, osim ako se ovrha provodi za poreze, doprinose i druga javna davanja. (12) Zahtjev za opoziv zahtjeva za izravnu naplatu i zahtjev za opoziv zahtjeva za naplatu ovrhovoditelj podnosi na propisanom obrascu. (13) Ako osnovu za plaćanje podnosi punomoćnik, dužan je dostaviti i punomoć za zastupanje pred Agencijom u izvorniku ili u ovjerenom presliku. (14) Prijenos novčanih sredstava može se zahtijevati isključivo u korist računa koji pripada ovrhovoditelju. (15) Iznimno od odredbe stavka 10. ovoga članka, prijenos novčanih sredstava može se zahtijevati u korist računa zakonskog zastupnika fizičke osobe koja je ovrhovoditelj iz osnove za plaćanje te u korist računa odvjetnika koji u tom postupku zastupa ovrhovoditelja kao punomoćnik za iznos troškova postupka iz osnove za plaćanje. (16) Ako banka zaprimi osnovu za plaćanje kojom je sud naložio banci provedbu ovrhe ili osiguranja na novčanim sredstvima po računu ovršenika, banka će tu osnovu za plaćanje dostaviti Agenciji isti ili najkasnije idući radni dan preporučenom pošiljkom ili neposrednom dostavom. (17) Ministar pravosuđa detaljnije pravilnikom uređuje način i postupak podnošenja osnova za plaćanje, postupanje Agencije povodom podnesene osnove za plaćanje, oblik i sadržaj zahtjeva za naplatu iz stavka 7. ovoga članka te oblik i sadržaj zahtjeva za opoziv iz stavka 8. ovoga članka. (18) Ovrhovoditelj nema pravo na naknadu troškova zastupanja u postupku izravne naplate.

Članak xxx članak 205. i 206. se mijenjaju se i glase:
Članak 205. (1) Agencija će nakon što primi rješenje o ovrsi iz članka 204. stavka 1. ovoga Zakona ili zahtjev za izravnu naplatu iz članka 204a. ovog zakona, naložiti bankama koje vode ovršenikove račune da zaplijene iznos novčanih sredstava s računa ovršenika koje vode do visine tražbine radi naplate koje je ovrha određena tim rješenjem. (2) Nalog iz stavka 1. ovoga članka koji izdaje agencija izvršava se na računima i oročenim novčanim sredstvima počevši od banke koja vodi najranije otvoreni račun odnosno oročena novčana sredstva, po svim računima i oročenim novčanim sredstvima u

toj banci, te dalje redom po računima i oročenim novčanim sredstvima u svim bankama prema vremenu otvaranja najranijeg računa odnosno oročenih novčanih sredstava na način da se ovrha uvijek provodi na svim računima odnosno oročenim novčanim sredstvima u toj banci. (3) Dostavom banci naloga iz stavka 1. ovoga članka ovrhovoditelj do iznosa zaplijenjene tražbine stječe založno pravo na ovršenikovu tražbini prema banci za isplatu novčanih sredstava na računu. (4) Ako po dostavi naloga Agencije iz stavka 1. ovoga članka na računima ovršenika nema novčanih sredstava u visini potrebnoj za naplatu tražbine u cijelosti banka će prema nalogu Agencije zabraniti raspolaganje novčanim sredstvima po računima i oročenim novčanim sredstvima ovršenika do visine određene u nalogu Agencije, sve do novoga naloga Agencije. (5) Banka će prijenos zaplijenjenih novčanih sredstava obaviti kad za to dobije nalog Agencije. (7) Ako Agencija u roku od šezdeset dana od dana kad joj je dostavljeno rješenje o ovrsi ne primi rješenje o odgodi ovrhe ili rješenje o ukidanju rješenja o ovrsi ili o obustavi ovrhe, naložit će prijenos zaplijenjenog iznosa na račun naveden u rješenju o ovrsi. Agencija će naložiti prijenos i prije proteka roka od šezdeset dana ako ovršenik u Agenciji da pisanu suglasnost kojim izričito dozvoljava prijenos zaplijenjenih sredstava prije proteka toga roka. (8) U rješenju o ovrsi kojim se određuje ovrha radi naplate tražbine po osnovi neisplaćene plaće, naknade plaće ili otpremnine na novčanoj tražbini po računu ovršenika, sud će naložiti Agenciji da ovrhu radi naplate tražbine iz tog rješenja provede prije ovrhe radi naplate svih drugih tražbina po tom računu neovisno o vremenu njihova nastanka, osim ovrhe radi ostvarenja djetetove tražbine uzdržavanja. (9) Ako je rješenjem o ovrsi naloženo plaćanje određenih iznosa u određenim razmacima, Agencija će banci izdavati naloge za prijenos u skladu s nalogom iz rješenja o ovrsi. Redosljed naplate svih budućih obroka računa se prema vremenu kad je Agencija primila rješenje o ovrsi, osim ako Agencija naknadnim nalogom za isplatu pojedinih tražbina sukladno odredbama posebnog zakona ne odredi drukčije. (10) Ako osnova za plaćanje nije izvršena u cijelosti nakon provedenog postupka sukladno odredbama ovog članka, Agencija daje nalog bankama da blokiraju sve ovršenikove račune i zabrane raspolaganje oročenim novčanim sredstvima te Agencija u Jedinostveni registar računa stavlja oznaku blokade ovršenikovih računa na kojima se provodi ovrha i oznaku zabrane raspolaganja oročenim novčanim sredstvima. (11) Nakon blokade ovršenikovih računa i zabrane raspolaganja oročenim novčanim sredstvima banke su dužne Agenciji dostavljati obavijest o svakom priljevu novčanih sredstava na račun ovršenika, sve do naloga Agencije za deblokadu računa ovršenika i slobodno raspolaganje novčanim sredstvima. (12) Priljev novčanih sredstava koristi se isključivo za izvršenje neizvršenih osnova za plaćanje, sve do izvršenja svih neizvršenih osnova za plaćanje pojedinog ovršenika, osim ako se prije provedbe ovrhe utvrdi da se radi o novčanim sredstvima koja nisu predmet ovrhe na novčanim sredstvima. (13)

Ako su svi računi ovršenika na kojima se provodi ovrha blokirani, po primitku nove osnove za plaćanje na teret računa tog ovršenika, Agencija će dati nalog banci ovršenika za izvršenje te osnove za plaćanje odmah po primitku obavijesti banke o priljevu novčanih sredstava na račun ovršenika. (14) Nakon izvršenja svih osnova za plaćanje evidentiranih u Očevidniku za ovršenika Agencija daje nalog bankama za deblokadu svih ovršenikovih računa na kojima se provodi ovrha, a u Jedinostvenom registru računa briše oznaku blokade računa i oznaku zabrane raspolaganja oročenim novčanim sredstvima. (15) Ako tražbina iz osnove za plaćanje nije namirena u cijelosti, Agencija će na zahtjev ovrhovoditelja i/ili nadležnog tijela izdati potvrdu o nemogućnosti namirenja, u roku od osam dana od dana primitka takvog zahtjeva. (16) Agencija i banke dužne su osigurati tehničke uvjete za međusobnu razmjenu naloga i podataka. (17) Ministar financija detaljnije pravilnicima propisuje način i postupak izvršenja osnove za plaćanje, način i rokove razmjene naloga i podataka između Agencije i banke te tehničke uvjete koje su Agencija i banke dužne osigurati za međusobnu razmjenu podataka. (18) Mogući sporovi između stranaka, odnosno stranaka i Agencije, odnosno banke o tome je li Agencija, odnosno banka postupila prema rješenju o ovrsi, a osobito o tome je li ovrhovoditelj u cijelosti namiren rješavat će se u parničnom postupku.

39 **HRVOJE ŠIMIĆ**

NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA OVRŠNOG ZAKONA , NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA OVRŠNOG ZAKONA

Članak xxx poslije članka 205. dodaju se članci 206a. do članka 206d. Očevidnik Članak 206a. (1) Očevidnik je jedinstvena baza podataka o svim zaprimljenim osnovama za plaćanje pojedinog ovršenika, stanju njihove izvršenosti te radnjama poduzetim prilikom provedbe ovrhe na temelju tih osnova za plaćanje. (2) Očevidnik sadrži podatke o primljenim, vraćenim, izvršenim i neizvršenim osnovama za plaćanje. (3) Agencija vodi Očevidnik u elektroničkom obliku. (4) Osnovu za plaćanje Agencija upisuje u Očevidnik prema trenutku (datum, sat i minuta) primitka. (5) Ministar financija detaljnije pravilnikom uređuje sadržaj i način vođenja Očevidnika. Redoslijed izvršenja osnove za plaćanje Članak 206b. Agencija daje naloge za izvršavanje osnova za plaćanje onim redoslijedom kojim su upisane u Očevidnik ako zakonom nije drugačije propisano. Izvršenje osnove za plaćanje na oročenim novčanim sredstvima Članak 206c. (1) Oročena novčana sredstva koriste se za izvršenje osnove za plaćanje po isteku ugovora o oročenju kao i dospjele kamate koje se prema ugovoru o oročenju isplaćuju za vrijeme zabrane raspolaganja oročenim novčanim sredstvima koriste se za izvršenje osnove za plaćanje po dospijeću te se smatraju priljevom novčanih sredstava prema članku 9. stavku 9. ovoga Zakona se smatraju priljevom novčanih sredstava. (3) Banka i ovršenik ne smiju produžiti niti mijenjati ugovor o oročenju za vrijeme zabrane raspolaganja oročenim novčanim sredstvima, ali ugovor mogu

Nije prihvaćen

Ovršni postupak koji je uređen Ovršnim zakonom i Nacrtom prijedloga zakona o izmjenama i dopunama Ovršnog zakona odgovara poslovnim i društvenim zbivanjima utvrđenim analizom stanja. Ujedno se ukazuje da bi predloženo rješenje znatno otežalo provedbu ovrhe te bi ovrha u konačnici bila skuplja za ovrhovoditelja i ovršenika.

otkazati ili raskinuti u kojem slučaju se ta sredstva smatraju priljevom novčanih sredstava prema članku 9. stavku 9. ovoga Zakona. (4) Ministar pravosuđa detaljnije pravilnikom propisuje izvršenje osnove za plaćanje na oročenim novčanim sredstvima.

Izvršenje naloga Članak 206d. (1) Nalog za prijenos novčanih sredstava smatrat će se izvršenim onda kada je banka teretila ovršenikov račun u skladu sa standardima korištenja bankovnih tehnologija. (2) Odmah po izvršenju naloga banka je dužna bez odgađanja o tome propisanom elektroničkom porukom obavijestiti Agenciju. (3) Ako ovršenik ima račun u istoj banci u kojoj je otvoren račun na koji je potrebno izvršiti prijenos novčanih sredstava, banka je dužna isti dan teretiti račun ovršenika i odobriti račun ovrhovoditelja. (4) Ako su račun ovršenika i račun na koji je potrebno izvršiti prijenos novčanih sredstava u različitim bankama, banka koja provodi nalog dužna je isti radni dan, a najkasnije sljedeći radni dan, odobriti račun banke na koji se vrši prijenos novčanih sredstava, a ta je banka dužna isti radni dan odobriti račun na koji je izvršen prijenos novčanih sredstava, osim ako je ovim Zakonom drugačije određeno. (5) Ako je određena pljenidba novčanih sredstava ili zabrana raspolaganja odnosno uskrata isplate, smatra se da je nalog izvršen onda kada je banka zaplijenila raspoloživa novčana sredstva na računu ovršenika i/ili oročena novčana sredstva ili kada je ovršeniku ili trećoj osobi na temelju naloga ovršenika zabranila odnosno uskratila isplatu s računa i/ili oročenih novčanih sredstava. (6) Banka je dužna bez odgađanja propisanom elektroničkom porukom obavijestiti Agenciju o izvršenju naloga u slučajevima navedenim u stavku 5. ovoga članka. (7) Ako se ovrha provodi radi naplate kamata koje na temelju osnove za plaćanje dospijevaju i nakon zapljene novčanih sredstva ovršenika, a ukupni iznos tražbine, uključujući i dospjelu kamatu do dana zapljene glavnice je zaplijenjen u cijelosti, istekom roka od 60 dana od primitka osnove za plaćanje, Agencija će dati nalog banci da zaplijeni i iznos dospjelih kamata na dan tog naloga. (8) Daljnju zapljenu novčanih sredstava ovršenika na ime dospjelih kamata Agencija je dužna obavljati svakih 60 dana računajući od dana slanja posljednjeg naloga banci za zapljenu dospjelih kamata, sve do izvršenja osnove za plaćanje u cijelosti. (9) Ako su na teret ovršenika u Očevidniku upisane osnove za plaćanje za koje nije započeto izvršenje, Agencija dostavlja banci novi nalog iz stavka 1. odnosno stavka 5. ovoga članka nakon primitka elektroničke poruke kojom je banka potvrdila da je izvršila prethodno dostavljeni nalog u cijelosti.

članak xxx Stupanjem na snagu izmjene i dopune Ovršnog zakona kojim se mijenjaju članak 205. i 206. te dodaju članak 206a. do 206d. prestaju važiti članci 4 do. 12. Zakon o provedbi ovrhe na novčanim sredstvima (NN 68/18, 02/20, 46/20, 47/20) Članak xxxx članak 210. mijenja se i glasi : Pravna sredstva ovršenika Članak 210. (NN 93/14, 73/17) (1) Nakon što primi obavijest o tome da je protiv njega zatražena izravna naplata ili nakon što na drugi način sazna može zatražiti od toga suda da odgodi izravnu naplatu , odnosno pred sudom poduzimati druge radnje na koje bi inače bio ovlašten tijekom sudske

ovrhe. (2) Ako prijenos sredstava s računa ovršenika bude obavljen prije nego što sud dostavi rješenje kojim prihvaća prijedlog o odgodi ovrhe ili rješenje kojim proglašava pljenidbu i prijenos nedopuštenim (članak 209.), ili obustavi pljenidbu i prijenos, ovršenik može u posebnoj parnici ostvarivati svoje pravo na povrat tih sredstava, kao i pravo na naknadu štete. (3) Agencija je dužna obavijesti Ovršenika da je zaprimila rješenje o ovrsi, odnosno da je zatražena izravna naplata po njegovim računima. članka xxx Odredbe Članak 211. mijenjaju se i glase: " Sud će odbaciti kao nedopušten prijedlog za ovrhu na novčanim sredstvima na računu na temelju osnove na naplatu iz članka 204a. ovog zakona , na temelju kojih se može od Agencije zatražiti izravna naplata, osim ako se na temelju tih isprava nije mogla provesti naplata preko Agencije, o čemu će Agencija izdati potvrdu." Članak xxx Odredbe članak 216. se mijenjaju i glase: „(1) Zadužnica je isprava kojom Dužnik na kojoj je potpis ovjeren kod javnog bilježnika ili koja sadrži napredni elektronski potpis daje suglasnost da se radi ostvarenja tražbine određenoga vjerovnika provede ovrha. (2) Zadužnica se izdaje se u jednom primjerku. (3) Na zadužnici ili u dodatnim ispravama uz tu ispravu, istodobno kad i dužnik ili naknadno, obvezu prema vjerovniku mogu preuzeti i druge osobe u svojstvu jamaca plateca, i to davanjem pisane izjave koja je po svojem sadržaju i obliku ista s izjavom dužnika. (4) Vjerovnik može svoja prava iz zadužnice može prenositi ispravom na kojoj je javno ovjeren njegov potpis na druge osobe odnosno elektroničkom ispravom koja sadrži njegov napredni elektronski potpis, koje u tom slučaju stječu prava koja je po toj ispravi imao vjerovnik. (5) Oblik i sadržaj isprave iz stavka 1. ovoga članka propisat će ministar nadležan za poslove pravosuđa. članak xxx Odredba članak 217. mijenja se i glasi (1) Kad predlaže provedbu ovrhe radi naplate novčane tražbine po osnovi primanja iz radnog odnosa koja je utvrđena u brutoiznosu, ovrhovoditelj je ovlašten na temelju izvješća obračuna dospjele, a neisplaćene plaće kao ovršne isprave, tražiti ovrhu radi naplate ukupno utvrđenog iznosa. (2) Agencija će u postupku naplate novčane tražbine po osnovi primanja iz radnog odnosa koja je utvrđena u bruto iznosu od porezne uprava zatražiti o obračun poreza, prireza i doprinosa, uključujući i doprinos za individualnu kapitaliziranu štednju iz ukupno utvrđenog iznosa, u skladu s važećim propisima koji uređuju obračunavanje i plaćanje doprinosa iz plaće i poreza na dohodak, uz naznaku propisanih računa na koje će se uplatiti porez, prirez i doprinosi, uključujući i doprinos za individualnu kapitaliziranu štednju. (3) Obračun iz stavka 2. ovoga članka nema značenje upravnog akta i protiv njega nisu dopušteni pravni lijekovi te će se dostaviti Ovršeniku zajedno sa obavijesti o zaprimljenom zahtjevu za izravnu naplatu (4) Na temelju isprava iz članka 209. stavka 1. ovoga Zakona koje glase na ispunjenje određene novčane tražbine po osnovi radnog odnosa koja je utvrđena u brutoiznosu ovrhovoditelj može zatražiti izravnu naplatu ukupno dosuđenog iznosa od Agencije sukladno članku 209. ovoga Zakona. (5) Po primitku zahtjeva za izravnu naplatu iz stavka 5.

<p>ovoga članka Agencija će naložiti prijenos iznosa iz ovršne isprave prema podacima iz potvrde o obračunu. (6) Ako ovrhovoditelj ima pravo na kamate, iznos kamata prenijet će se na one račune na koje se prenosi dio tražbine na koju su obračunate te kamate. Članak xxx Briše se članak 284. Ovršnog zakona Članak xxx Članku 303 stavku 1. točka 1. Ovršnog zakona mijenja se tako da glasi:“ 1. platnog naloga, odnosno rješenja o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave koji su izdani na temelju javne ili javnoovjerovljene isprave, zadužnice, bjanko zadužnice, zaplijene po pristanku dužnika, mjenice ili čeka, protiv kojih je pravodobno podnesen prigovor,“ iz stavka 3. istog članka dodaje se stavak 4. koji glasi:“ Prijedlog za određivanjem prethodne Ovrhovoditelj može podnijeti zajedno za prijedlogom za ovrhu kad predlaže donošenja rješenja o ovrsi koji su izdani na temelju javne ili javnoovjerovljene isprave, zadužnice, bjanko zadužnice, zaplijene po pristanku dužnika, mjenice ili čeka“</p>	
<p>40 Ivan Knežević NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA OVRŠNOG ZAKONA, Članak 2. Potrebno je ukazati na praksu pošte (citat članka objavljenom na portalu jutarnjeg lista) Nakon što su zaprimili značajan broj prigovora korisnika koji su se požalili da od poštara nisu primili preporučenu poštu ili im je pogrešno uručena, inspekcija HAKOM-a u listopadu ove godine dala se u "undercover" nadzor Hrvatske pošte i imala što otkriti. Njihova voditeljica inspeksijske službe poslala je iz pet različitih HP-ovih ureda 13 pošiljki koje su trebale biti uručene djelatnicima HAKOM-a, a ispostavilo se da njih gotovo polovica, odnosno 46 posto, neće biti uručeno u skladu s propisima - dok se za neke pošiljke navodi da uopće nisu stigle primateljima. Također objavljeno na portalu jutarnji ; Lažne obavijesti Hrvatske pošte: Inspektori su lani otkrili da Hrvatska pošta obavijesti o preuzimanju pošte printa prije nego što pošiljke uopće pokuša dostaviti Inspektori su otkrili tri slučaja preporučenih pošiljki za koje se uspostavilo kako su poštari, prije nego što su ih uopće pokušali uručiti primateljima, unaprijed ispisali obavijesti o dospijeću s naznakama roka i mjesta preuzimanja itd.. Nebrojani su slučajevi u kojima građani uopće nisu bili upoznati da se protiv njih vodi ovršni postupak kod JB, a spoznaja ovršenika da se protiv njega vodi postupak kao i prekluzivni rokovi za žalbu osnov su zakonitosti ovršnog postupka.</p>	<p>Nije prihvaćen Postupanja Hrvatske pošte prilikom dostave ne uređuje se Ovršnim zakonom.</p>
<p>41 HP-Hrvatska pošta d.d. NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA OVRŠNOG ZAKONA, Članak 2. Obzirom da je zadržana dostava pismena strankama u ovršnom postupku u fizičkom obliku predložimo da se postupak posredne dostave pojednostavi i to na način da se isti regulira kako je definirano čl. 86. Zakona o općem upravnom postupku.</p>	<p>Nije prihvaćen Način dostave koji je propisan Zakonom o općem upravnom postupku ne može se primijeniti na ovršni postupak zbog razlika između tih postupaka.</p>

42 **HRVATSKA ODVJETNIČKA KOMORA**
NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O IZMJENAMA I
DOPUNAMA OVRŠNOG ZAKONA, Članak 4.
U odnosu na predloženu izmjenu prema kojoj ovrhovoditelj ne bi imao pravo na naknadu troškova odvjetničkog zastupanja za dostavu rješenja o ovrsi Agenciji i drugim sudionicima u provođenju ovrhe, kao i da se troškovima postupka više ne bi smatrali troškovi naplate ističemo da takav prijedlog, za koji nije ponuđeno nikakvo obrazloženje ni svrha koja se time želi postići, smatramo neopravdanim. Iz prakse Europskog suda za ljudska prava te Ustavnog suda Republike Hrvatske proizlazi da pravo na pristup sudu gotovo beziznimno obuhvaća i pravo na naknadu troškova postupka koji se odnose na troškove zastupanja po punomoćniku dok predložene izmjene navedeno pravo ograničavaju. Odredba Ovršnog zakona kojom bi se generalno propisalo da se neka radnja koju odvjetnik poduzima u ime svoje stranke pred nadležnim tijelom za provedbu ovrhe ne smatra troškom postupka gotovo onemogućuje odvjetniku da naplati svoju uslugu. S obzirom na to da odvjetnici ne mogu besplatno pružati pravnu pomoć ukoliko za to nisu ostvareni uvjeti, ovrhovoditelji bi nakon pravomoćnosti rješenja o ovrsi trebali sami provoditi daljnji postupak dostave pravomoćnog i ovršnog rješenja ovrsi Agenciji, što nije realno za očekivati. Stoga predlažemo odustati od predloženih izmjena sadržanih u članku 4. Nacrta.

Nije prihvaćen
Svrha provedbe ovrhe je naplata tražbine i pri tome se pazi, s jedne strane, da ovrhovoditelj ostvari svoju tražbinu, a s druge strane da ovršeniku ne bude povrijeđeno dostojanstvo. S obzirom na način dostave pravomoćnog i ovršnog rješenja o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave Agenciji i drugim sudionicima u provođenju ovrhe koja se može izvršiti elektroničkim putem, smatramo neosnovanim navedeni prigovor. Činjenica da se navedena dostava može izvršiti i pisanim putem ne opravdava nastanak troška za tu radnju na teret ovršenika. Člankom 14. st. 14. Ovršnog zakona sprječava se da se unedogled provode ovršni postupci radi naplate troškova.

43 **OWENS, HOUŠKA I PARTNERI, odvjetničko društvo d.o.o.**
NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA OVRŠNOG ZAKONA, Članak 4.
Ovakav prijedlog, za koji predlagatelj nije ponudio apsolutno nikakvo obrazloženje ni svrhu koja se time želi postići, smatramo pogrešnim, neopravdanim i, prije svega, neustavnim. Kao što je svima već poznato, Europski sud za ljudska prava i Ustavni sud Republike Hrvatske u čitavom nizu svojih odluka, u posljednje vrijeme uglavnom u dijelu koji se odnosi na upravno sudovanje, zauzeli su jasan stav da pravo na pristup sudu gotovo beziznimno obuhvaća i pravo na naknadu troškova postupka koji se odnose na troškove zastupanja po punomoćniku. Iako se u konkretnom slučaju radi o tzv. izvansudskoj ovrshi, shvaćanja sudova su u potpunosti primjenjiva. Predložene izmjene Ovršnog zakona spomenuto pravo nesumnjivo ograničavaju, što bi za posljedicu zasigurno imalo brzu reakciju svih zainteresiranih osoba i nužnu intervenciju Ustavnog suda Republike Hrvatske, a nastavno i Europskog suda za ljudska prava. Nadalje, odvjetnicima nije dopušteno besplatno pružati pravnu pomoć, osim kad su ostvareni uvjeti za pružanje besplatne pravne pomoći sukladno posebnom zakonu. Odredba Ovršnog zakona kojom bi se generalno propisalo da se neka radnja koju odvjetnik poduzima u ime svoje stranke pred nadležnim tijelom za provedbu ovrhe ne smatra troškom postupka, u suštini onemogućuje odvjetniku da naplati tu svoju uslugu. Stoga predlažemo odustati od predložene izmjene sadržane u članku 4. stavku 2. Prijedloga, te izbjeći potencijalno ukidanje tih odredbi od strane Ustavnog suda, te odgovornost Republike Hrvatske za nastalu štetu koju bi u svakom pojedinom slučaju utvrđivao Europski sud za ljudska prava zbog povrede prava zajamčenih Europskom konvencijom o ljudskim pravima. Nadalje, predlažemo odustati i od predložene izmjene sadržane u stavku 1. istog članka Prijedloga. Naime, javni bilježnici neosnovano "zatrpavaju" velike ovrhovoditelje računima i pozivima na plaćanje predujmova, šaljući im za svaku pojedinu radnju u svakom predmetu poziv za plaćanje te račun, umjesto izdavanja zbirnog računa. Međutim, ono što je najvažnije, predmetna pismena se učestalo šalju istovremeno i punomoćniku ovrhovoditelja i samom ovrhovoditelju, što stvara dodatnu zbrku i predstavlja enorman teret u računovodstvima ovrhovoditelja, koja bi morala pod prijetnjom obustave provjeriti sve pozive i račune od svih javnih bilježnika u Republici Hrvatskoj, te izvršiti plaćanje istih. Smisao ovršnog zakona je naplata potraživanja ovrhovoditelja, a ne javnih bilježnika. Također, predloženom odredbom bespotrebno se zagušuje i sud, koji će morati rješavati brojne žalbe protiv javnobilježničkih rješenja o obustavi.

Nije prihvaćen
Svrha provedbe ovrhe je naplata tražbine i pri tome se pazi, s jedne strane, da ovrhovoditelj ostvari svoju tražbinu, a s druge strane da ovršeniku ne bude povrijeđeno dostojanstvo. S obzirom na način dostave pravomoćnog i ovršnog rješenja o ovrshi na temelju vjerodostojne isprave Agenciji i drugim sudionicima u provođenju ovrhe koja se može izvršiti elektroničkim putem, smatramo neosnovanim navedeni prigovor. Činjenica da se navedena dostava može izvršiti i pisanim putem ne opravdava nastanak troška za tu radnju na teret ovršenika. Člankom 14. st. 14. Ovršnog zakona spriječava se da se unedogled provode ovršni postupci radi naplate troškova.

44	<p>Ivan Dušan NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA OVRŠNOG ZAKONA, Članak 4. Vezano za članak 4, st 13. Ovrhovoditelj i po trenutnim zakonskim propisima nije imao pravo tražiti naknadu troškova odvjetničkog zastupanja za dostavu rješenja o ovrsi Agenciji. To nije dozvoljeni trošak ovrhe, obrasci su javno dostupni na internetu i svatko ih može sam ispuniti. Mislim da stoga to nije potrebno posebno navoditi</p>	<p>Nije prihvaćen Navedenu odredbu je potrebno unijeti u zakonski tekst da bi se izbjegla različita tumačenja, a time i različita praksa vezana uz troškove.</p>
45	<p>OWENS, HOUŠKA I PARTNERI, odvjetničko društvo d.o.o. NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA OVRŠNOG ZAKONA, Članak 6. Predlažemo dopuniti članak 18. stavak 1. Ovršnog zakona podstavcima 9. i 10., koji glase: „- zemljišnoknjižni sud je dužan dati sve podatke o tome je li neka osoba u zemljišnim knjigama ili dugom upisniku ili očevidniku kojeg vodi, upisana kao vlasnik nekretnine“ „- Hrvatska agencija za nadzor financijskih usluga je dužna dati sve podatke o tome je li neka osoba imatelj udjela u investicijskim fondovima ili korisnik police osiguranja života s karakteristikama štednje u osiguravajućim društvima koja nadzire“ Naime, praksa je pokazala da u slučajevima u kojima (potencijalni) ovrhovoditelj podnese zahtjeve navedenim tijelima pozivom na članak 18. stavak 1. podstavak 8. Ovršnog zakona, ista po takvim zahtjevima ne postupaju.</p>	<p>Nije prihvaćen Postupanje navedenih tijela po zahtjevu propisano je drugim odredbama. S obzirom da u zemljišnim knjigama osobe nisu uvijek upisane s OIB-om, po navedenom zahtjevu zemljišnoknjižni sud nije niti u mogućnosti uvijek postupiti.</p>
46	<p>HUAN Hrvatska udruga agencija za naplatu potraživanja NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA OVRŠNOG ZAKONA, Članak 6. Komentar na st. 8.: Pohvaljujemo izmjene, samo molimo odgovor na koji način će se isto provoditi, odnosno da li će, kada upišemo ime I prezime osobe, ali pogrešan OIB, sustav odmah javiti da je to greška? Dakle, automatski, čim se upiše pogrešan OIB, sustav javi da je neispravan?</p>	<p>Nije prihvaćen Način tehničkog funkcioniranja sustava ne propisuje se Ovršnim zakonom.</p>
47	<p>Američka gospodarska komora u Hrvatskoj NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA OVRŠNOG ZAKONA, Članak 8. U Republici Hrvatskoj postoje oblici pravnih osoba za čije obveze ex lege solidarno odgovaraju druge osobe (npr. za obveze ustanove solidarno odgovara njezin osnivač sukladno Zakonu o ustanovama). Međutim, protiv tih osoba nije moguće odrediti ovrhu na temelju ovršne isprave u kojoj je naznačen ovršenik, osoba za čije obveze oni ex lege solidarno odgovaraju, što omogućuje da se skrivanjem iza „korporativnog vela“ otežava i odugovlači proces naplate tražbine ili da do naplate uopće ne dođe zbog dugotrajnosti parničnog postupka koji bi trebao prethoditi. Izravnom zakonskom intervencijom u čl. 32. OZ koji sada dostatno regulira samo određivanje ovrhe u slučaju prijenosa tražbine, ili posebnom odredbom čl. 32.a OZ bi trebalo predvidjeti i da se ovrha može odrediti protiv osobe koja nije naznačena kao dužnik u ovršnoj ispravi, ali za istu tražbinu odgovara solidarno s dužnikom po odredbama posebnog zakona.</p>	<p>Nije prihvaćen Ovršni zakon kao strogo formalan postupak detaljno propisuje način na koji se provodi ovrha, protiv koga, što treba sadržavati prijedlog, odnosno, rješenje o ovrsi te na koji način se ovrha određuje na prijedlog i u korist osobe koja u ovršnoj ispravi nije označena kao vjerovnik, odnosno dužnik.</p>
48	<p>HRVATSKA JAVNOBILJEŽNIČKA KOMORA NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O IZMJENAMA I</p>	<p>Nije prihvaćen Kada bi se ovršni prijedlozi automatski i ravnomjerno</p>

DOPUNAMA OVRŠNOG ZAKONA, Članak 10.

Predlaže se da se postojeći članak 39 a. mijenja u dijelu stavaka 2., 3. i 4.: Članak 39.a (1) Prijedlog za ovrhu na temelju ovršne isprave podnosi se nadležnom sudu na propisanom obrascu. (2) Prijedlog za ovrhu na temelju vjerodostojne isprave podnosi se putem informacijskog sustava stvarno nadležnom općinskom sudu koji će isti informacijskim putem dostaviti javnom bilježniku kao povjereniku suda. Prijedlozi za ovrhu na temelju vjerodostojne isprave automatski i ravnomjerno se povjeravaju u rad javnim bilježnicima kao stvarno nadležnim povjerenicima suda na području cijele Republike Hrvatske, po abecednom redu njihovih prezimena. (3) Prijedlog za ovrhu na temelju vjerodostojne isprave se podnosi na propisanom obrascu, elektroničkim putem u strojno čitljivom obliku. (4) Iznimno od stavka 2. ovoga članka, prijedlog za ovrhu na temelju vjerodostojne isprave koji podnosi fizička osoba, koja ne obavlja registriranu djelatnost, može se fizički dostaviti na propisanom obrascu poslovnoj jedinici Agencije koja će ga elektroničkim putem u strojno čitljivom obliku proslijediti stvarno nadležnom općinskom sudu putem informacijskog sustava. (5) Uz prijedlog za ovrhu na temelju vjerodostojne isprave mora se opisati tražbina iz vjerodostojne isprave i priložiti vjerodostojna isprava na temelju koje se predlaže ovrha. (6) Ministar nadležan za poslove pravosuđa odlukom će utvrditi jesu li ispunjeni tehnički uvjeti za elektroničku komunikaciju između sudionika u postupku. (7) Ministar nadležan za poslove pravosuđa propisat će pravilnikom obrasce iz stavaka 1. i 2. ovoga članka, način elektroničke komunikacije između sudionika u postupku i način dodjele predmeta u rad javnom bilježniku.«.

OBRAZLOŽENJE: Predlaže se izmjena stavaka 2., 3. i 4. u članku 39.a. Sukladno tome, predlaže se brisanje pravila o mjesnoj nadležnosti po prebivalištu odnosno sjedištu ovršenika te raspodjela ovršnih predmeta putem općinskih sudova kao stvarno nadležnih u ovršnim postupcima na temelju vjerodostojne isprave. Sukladno predloženim rješenjima, ovršni prijedlozi se automatski i ravnomjerno dostavljaju svim javnim bilježnicima kao stvarno nadležnim povjerenicima sudova na području cijele Republike Hrvatske. Prijedlozi bi se dostavljali kao i do sada, na propisanom obrascu elektroničkim putem, putem informacijskog sustava. Kod informacijskog, (elektroničkog i digitaliziranog) sustava nije odlučna mjesna nadležnost koja se određuje prema prebivalištu ili sjedištu stranke ili prostorna udaljenost suda od javnog bilježnika čiji je isti povjerenik. Za raspodjelu prijedloga za ovrhu u tehničkom smislu takva vrsta nadležnosti u ovom stadiju postupka nije od utjecaja obzirom na to da se isti provodi elektronskim načinom dodjeljivanja predmeta u rad javnim bilježnicima. Ujedno, ovim se prijedlogom želi postići pravična i ravnomjerna razdioba ovršnih predmeta svim javnim bilježnicima. Predloženo rješenje je moralno i socijalno prihvatljivo pogotovo poimajući nerazmjer po broju dodijeljenih predmeta pojedinih javnobilježničkih ureda u dosadašnjoj situaciji dodjele predmeta javnim bilježnicima koji imaju sjedište u jedinicama

dostavljali svim javnim bilježnicima kao stvarno nadležnim povjerenicima sudova na području cijele Republike Hrvatske ovrhovoditelji bi teže pratili svoje predmete, a ovršenicima bi bilo teže ostvarivati pravnu zaštitu. Vezano za dopunu u članku 39.a st. 4. Ovršnog zakona, ističe se da takva izmjena nije potrebna jer je postojeća odredba dovoljno jasna.

područnih (regionalnih) samouprava prebivališta ili sjedišta ovršenika. U pojedinim slabije naseljenim dijelovima Republike Hrvatske i gospodarski manje razvijenim djeluju javni bilježnici u malim uredima. U takvim područjima je ujedno slabija razvijenost gospodarskog i pravnog prometa koja se posljedično odražava i na promet ureda koju karakterizira manji opseg posla i posljedično manja dobit, odnosno dohodak. A contrario tome, u gospodarski, pravno i po broju stanovnika razvijenijim područjima naše države, javni bilježnici obavljaju kvantitativno veći obujam poslova i analogno tome kao produkt svojeg rada ostvaruju veću dobit odnosno dohodak. Prema OZ 2008., čl 252.b. Prijedlog za ovrhu na temelju vjerodostojne isprave mogao se podnijeti javnom bilježniku po izboru ovrhovoditelja. Dakle, nadležnost javnih bilježnika nije se rukovodila sukladno prebivalištu ili sjedištu ovršenika u određenoj županiji. Od takvog se rješenja odavno odustalo radi monopolističkog karaktera povezivanja nekih ovrhovoditelja sa određenim javnim bilježnicima. Međutim, kako bi se predloženim zakonskim principom vršila automatska razdioba predmeta putem stvarno nadležnih općinskih sudova, sukladno svemu više navedenom te bez obzira na to što se po recentnom zakonskom okviru radi o povjerenom poslu, smatramo kako nema zapreka da se nadležnost javnih bilježnika ne vezuje uz jedinicu regionalne odnosno područne samouprave prebivališta/sjedišta ovršenika. Do mjesne nadležnosti suda na području kojeg javni bilježnik ima svoje sjedište te ovršenik prebivalište, odnosno sjedište doći će u slučaju podnošenja prigovora, ali to u nikakvom smislu ne otežava provedbu postupka koji se predlaže. Napominje se kako trenutno postoje veliki tehnički problemi u gradu Zagrebu kod razdiobe ovršnih predmeta putem Općinskog građanskog suda u Zagrebu i Općinskog suda Novi Zagreb. Kako informacijski sustav nije u stanju prepoznati koje ulice spadaju pod mjesnu nadležnost Općinskog građanskog suda u Zagrebu, a koje pod mjesnu nadležnost Općinskog suda Novi Zagreb, to nastaju problemi oko razdiobe ovršnih prijedloga javnim bilježnicima kao povjerenicima tih mjesno nadležnih sudova. Predloženim rješenjem anulirali bi se takvi problemi u cijelosti te bi se ujedno brže rješavali spisi jer ih ne bi bio preveliki broj u nijednom uredu. Ujedno, predloženim dopunama u članku 39. a. ultimativno se namjerava postići pravična razdioba ovršnih predmeta uz istovremeno zadržavanje visoke djelotvornosti, ažurnosti i transparentnosti rada javnih bilježnika u ovakvim postupcima uz postupno te u konačnici sveobuhvatno digitaliziranje cijelog tog procesa. Vežano za dopunu u stavku 4. fizička osoba, koja ne obavlja registriranu djelatnost preciznije se određuje koje osobe su izuzete od obveze podnošenja prijedloga za ovrhu na temelju vjerodostojne isprave putem informacijskog sustava. Prema sadašnjoj odredbi moglo se tumačiti i da su obrtnici u mogućnosti podnositi prijedloge stavku 3. čl. 39.a, jer se radi o fizičkim osobama koje doduše obavljaju registriranu djelatnost, ali spadaju u kategoriju fizičkih osoba. Na ovaj način biti će osigurano da više od 99% prijedloga bude podneseno kroz sustav eOvrha.

49	<p>Ured pučke pravobraniteljice NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA OVRŠNOG ZAKONA, Članak 10. Predloženom odredbom čl. 39.a st. 3. jasnije je naznačeno da samo fizička osoba koja ne obavlja registriranu djelatnost može prijedlog za ovrhu fizički dostaviti na propisanom obrascu poslovnoj jedinici FINA-e. S istim ciljem, radi pravne sigurnosti, predlažemo predmetnom odredbom precizirati da se fizička dostava odnosi na osobnu dostavu i dostavu putem pošte. Podredno, predlažemo isto jasno naznačiti barem u obrazloženju prijedloga predmetne odredbe.</p>	<p>Nije prihvaćen Postojeće odredbe o načinu dostave su dovoljno jasne te ih nije potrebno ponavljati niti dodatno urediti.</p>
50	<p>OWENS, HOUŠKA I PARTNERI, odvjetničko društvo d.o.o. NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA OVRŠNOG ZAKONA, Članak 10. Člankom 39.a Ovršnog zakona određeno je da se „prijedlozi za ovrhu na temelju vjerodostojne isprave automatski povjeravaju u rad javnim bilježnicima kao povjerenicima suda ravnomjerno, po abecednom redu njihovih prezimena“. Citiranom odredbom ukinuta je mogućnost ovrhovoditelja da vrši izbor javnog bilježnika pred kojim želi pokrenuti ovršni postupak. U praksi, to znači da ovrhovoditeljima koji su dosad prijedloge za ovrhu u pravilu podnosili 21 javnom bilježniku u 20 županija i Gradu Zagrebu, sada njihove ovršne predmete vodi oko 330 javnih bilježnika na području cijele Republike Hrvatske. Time je praćenje samih predmeta i njihova statusa postalo gotovo nemoguće, a skupčano je s nemjerljivo višim administrativnim troškovima. Pored toga, neujednačeno postupanje javnih bilježnika, kako u pogledu meritornih odluka, tako i u pogledu tempa postupanja, uzrokuje dodatne svakodnevne probleme. Stoga predlažemo izmjenu postojećeg stanja i omogućavanje ovrhovoditeljima da izaberu javnog bilježnika pred kojim žele pokrenuti postupak. Ukoliko ovrhovoditelj ne konzumira to svoje pravo, utoliko se prijedlozi mogu povjeravati u rad ravnomjerno, po abecednom redu prezimena javnih bilježnika.</p>	<p>Nije prihvaćen Povjeravanje u rad prijedloga za ovrhu javnim bilježnicima kao povjerenicima suda ravnomjerno, po abecednom redu njihovih prezimena pruža optimalan način odabira javnih bilježnika koji jamči kvalitetniju zaštitu interesa i ovrhovoditelja i ovršenika nego da ovrhovoditelj sam bira javnog bilježnika pred kojim želi pokrenuti postupak. Time bi nastala nesrazmjerna opterećenost javnih bilježnika.</p>
51	<p>Ljiljana Horvat NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA OVRŠNOG ZAKONA, Članak 13. Radi litispendencije brisati predloženi članak 13.</p>	<p>Primljeno na znanje Primljeno na znanje</p>
52	<p>Ljiljana Horvat NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA OVRŠNOG ZAKONA, Članak 13. Brisanjem navedene točke 11. u članku 65. stavku 1. onemogućuje se pravna zaštita potrošača koji su već pokrenuli tužbu za utvrđenje ništetnosti. Naime, ukoliko sud odluči primjeniti novelu iz članka 73.a. neminovno dolazi do litispendencije, jer sud ne može odlučivati o stvari o kojoj već teče parnica. Postupak je stoga nužno obustaviti do pravorijeka po tužbi. To više jer za pojedine ništetne ugovorne odredbe još ne postoji ujednačena sudska praksa (ulazne naknade za obradu kredita, trošak solemnizacije, trošak osiguranja kredita koji nisu bili jasno definirani i slično) te iste tek treba utvrditi pojedinačnim tužbama.</p>	<p>Primljeno na znanje Primljeno na znanje</p>

53	<p>HRVATSKA NARODNA BANKA NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA OVRŠNOG ZAKONA, Članak 14.</p> <p>U svrhu sagledavanja primjene posebne odredbe o zaštiti potrošača u ovršnom postupku, čije uvođenje se predlaže člankom 14. Nacrta prijedloga zakona o izmjenama i dopunama Ovršnog zakona, ističe se kako iz prijedloga odredbe članka 73.a Ovršnog zakona nije razvidno na koji će način i kojim instrumentima ovršni sud cijeniti potencijalnu ništetnost odredbi potrošačkog ugovora niti na kome će biti teret dokazivanja valjanosti odredbi potrošačkih ugovora (na ovršeniku ili na ovrhovoditelju). Ovakva nedorečenost predložene zakonske odredbe mogla bi dovesti do različitih tumačenja i nejednakog postupanja ovršnih sudova u njezinoj primjeni, odnosno do pravne nesigurnosti. S tim u vezi postavlja se i pitanje stvarne nadležnosti suda provedbe ovrhe da odlučuje o materijalno pravnom pitanju ništetnosti odredbi potrošačkih ugovora imajući u vidu pravnu prirodu ovršnog postupka. Cilj i svrha ovršnog postupka prvenstveno je prisilno ostvarenje tražbine na temelju ovršnih i vjerodostojnih isprava (ovršni postupak). Zbog toga u ovršnom postupku, za razliku od parničnog postupka, nema elementa kontradiktornosti. Stoga je neobično predloženo zakonsko rješenje da se pitanje zakonitosti i osnovanosti potrošačkih ugovora (tražbine čije se ostvarenje traži u ovršnom postupku) ocjenjuje u istom tom postupku, a ne kako je to u pravnom sustavu RH uobičajeno u kontradiktornom postupku pred nadležnim parničnim sudom. U slučajevima u kojima će sud odredbe potrošačkih ugovora u konačnici ocijeniti kao valjane, automatska odgoda ovrhe bez intervencije ovršenika negativno bi se mogla odraziti na visinu duga ovršenika kao posljedica daljnjeg tijeka obračuna kamata na dospijelu, a nepodmirenu glavnicu te na povećanje troškova sudskog postupka.</p>	<p>Primljeno na znanje Primljeno na znanje.</p>
54	<p>HRVATSKA JAVNOBILJEŽNIČKA KOMORA NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA OVRŠNOG ZAKONA, Članak 14.</p> <p>Imajući u vidu da se odredbom čl. 14. Prijedloga Zakona o izmjenama i dopunama Ovršnog zakona dodavanjem odjeljka 3. s nazivom i članka 73.a koji glase: 3. Posebne odredbe o zaštiti potrošača u ovršnom postupku u hrvatskom pravnom sustavu želi uspostaviti usklađenost postupanja hrvatskih sudova sa zahtjevima zaštite potrošača koji proizlaze iz sudske prakse Suda EU u pogledu Direktive 93/13, Hrvatska javnobilježnička komora smatra bitnim upozoriti na sljedeće: - dužnost hrvatskih sudova, pa tako i ovršnog suda, da na nepoštenost ugovornih odredbi pazi ex officio ne bi trebalo jednoznačno interpretirati na podlozi predmeta C 407/18, Aleš Kuhar, Jožef Kuhar protiv Addiko Bank d.d., nego bi u obzir trebalo uzeti odgovarajuće odredbe Direktive 93/13 i cjelokupnu sudsku praksu Suda EU koja se tiče tumačenja tih odredaba; a osobito usklađenost sa zahtjevima načela ekvivalentnosti i djelotvornosti.</p> <p>- Provjera hrvatskog ovršnog prava prema standardima Suda EU u sudskoj praksi koja se odnosi na tumačenje Direktive 93/13 ne dopušta zaključak o suprotnosti s načelima ekvivalentnosti niti</p>	<p>Primljeno na znanje Primljeno na znanje.</p>

djelotvornosti. - Načelo djelotvornosti ne nameće obvezu da se u nacionalnu praksu ovršnih sudova uvodi obvezatan stadij preispitivanja nepoštenosti ugovornih odredaba u svakom pojedinom predmetu, a kako se predlaže u čl. 14. Prijedloga ZIDOZ-a, uvođenjem čl. 73.a st. 1. OZ-a. Usklađenost s Direktivom 93/13 pretpostavlja postojanje sustava ovrhe na temelju ovršne isprave koji uključuje dostupnost privremenih mjera, mogućnost poduzimanja pravnih sredstava protiv takve provedbe ovrhe i kontrolu nepoštenih ugovornih odredaba po službenoj dužnosti koja je zajamčena postupkom o meritumu koji slijedi. Stoga, uvođenje kontrole nepoštenosti ugovornih odredaba čije se provođenje nameće ovršnom sudu, bilo u prvostupanjskom (čl. 73.a st. 1.) ili drugostupanjskom postupku (čl. 73.a st. 3. OZ-a), a s tim u vezi i obveze ovršnog suda da odbije prijedlog za ovrhu protiv potrošača u dijelu koji se temelji na ništetnim odredbama (čl. 73.a st. 3. OZ-a,) smatramo da nema uporište u sudskoj praksi Suda EU u pogledu Direktive 93/13. Štoviše, uzme li se u obzir opće zahtjeve vladavine prava i učinkovitosti pravne zaštite obiju stranaka u postupku (mišljenje nezavisne odvjetnice Trstenjak u predmetu C-618/10 Banco Espanol de Credito, t. 50-51.), čini se problematičnim omogućiti ispitivanje nepoštenosti ugovornih odredaba u stadiju ovršnog postupka u kojemu postupovna pravila ne predviđaju kontradiktorno raspravljanje stranaka. U odnosu na odredbe čl. 73.a st. 4. i 5. OZ-a, smatramo da su usuglašene sa zahtjevima koji proizlaze iz sudske prakse Suda EU. Štoviše, na temelju izvršene analize smatramo da je moguće iznijeti još nekoliko mjera čijim bi se uvođenjem doprinijelo ostvarivanju zahtjeva Direktive 93/13, a bez potrebe drastičnih izmjena postojećeg sustava uvođenjem obveze preispitivanja nepoštenosti ugovornih odredaba u ovršnom postupku. Primjena testa djelotvornosti na postojeći sustav ovrhe na temelju ovršne isprave pak traži da se u obzir uzmu odredbe čl. 50. do 61. Ovršnog zakona (NN 112/12, 25/13, 93/14, 55/16, 73/17, 131/20) koje predviđaju pravna sredstva koja su u postojećem sustavu dostupna potrošaču kako bi ostvario zaštitu od nepoštenih ugovornih odredaba. Ako se usporede sa zahtjevima koje je Sud EU postavio u odnosu na mađarski pravni sustav u predmetu C-32/14 Erste Bank Hungary (na što se u t. 58. osvrnuo Sud EU u predmetu C 407/18, Aleš Kuhar, Jožef Kuhar protiv Addiko Bank d.d.), vidljivo je da kao i mađarski potrošač, i hrvatski potrošač kao ovršenik ima dostupna pravna sredstva koja omogućuju djelotvornu pravnu zaštitu. Za razliku od mađarskog, slovenski sustav Sud EU u predmetu C 407/18, Aleš Kuhar, Jožef Kuhar protiv Addiko Bank d.d. je ocijenio nedostatnim da bi se osigurala puna djelotvornost zaštite potrošača koju nalaže Direktiva 93/13, ali ne - iz razloga što sud koji odlučuje o prijedlogu za ovrhu ne može provoditi kontrolu eventualne nepoštenosti odredbi sadržanih u ugovoru o hipotekarnom kreditu sklopljenom između trgovca i potrošača - nego jer taj sustav ne nudi dostatne i dostupne mogućnosti potrošaču kao ovršeniku da to učini sud koji odlučuje o meritumu. Naime, Sud EU zbog postojećih postupovnih barijera

ocijenio je da je zaštita u postupku o meritumu dostupna „naknadno i eventualno“, ali da je takva mogućnost ugrožena okolnošću da potrošaču nije dostupna besplatna pravna pomoć, zbog čega je i ograničeno dostupno zastupanje odvjetnika, a prijedlog za odgodu ovrhe predviđa pravo vjerovnika da zahtjeva polaganje jamčevine od ovršenika. Osobito je pri tome Sud EU u obzir uzeo da nemogućnost da ovršni sud odgodi ovrhu, predstavlja prijetnju da će pljenidba nekretnine osigurane hipotekom biti dovršena prije nego što sud koji odlučuje o meritumu donese odluku kojom se eventualno utvrđuje ništetnost te odredbe s obzirom na njezinu nepoštenost, a time i ovršnog postupka. Stoga smatramo da bi sukladno zahtjevima koje postavlja sudska praksa Suda EU bilo dostatno i primjereno dodatno operacionalizirati dostupna pravna sredstva i predvidjeti: - Produljenje roka za isticanje prigovora odnosno žalbe protiv rješenja o ovrsi i/ili prigovora protiv provedbe ovrhe, tužbe za proglašenje ovrhe nedopuštenom, - Mogućnost podnošenja neobrazloženog prigovora protiv rješenja o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave kojim se ovršenik poziva na nepoštenosti ugovornih odredbi, - Nemogućnost provođenja bilo kakvih radnji stjecanja založnog prava ili prava namirenja na predmetu ovrhe nakon donošenja rješenja o odgodi ovrhe.

55	<p>HRVATSKA ODVJETNIČKA KOMORA NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA OVRŠNOG ZAKONA, Članak 14.</p> <p>Smatramo da su predložene izmjene nedorečene, neusklađene s postojećim zakonodavstvom te da otvaraju put neujednačenom postupanju sudova koje će doprinijeti usporavanju ovršnog postupka, sve uzimajući u obzir da predložene izmjene ne daju jasne smjernice ovršnim sudovima kako postupati kada se susretnu s eventualnim ništetnim ugovornim odredbama. Tako članak 14. Nacrta predviđa obvezu ovršnog suda da odbije prijedlog za ovrhu protiv potrošača u dijelu koji se temelji na ništetnim odredbama potrošačkog ugovora. Pritom izostaju parametri kojima bi se sud trebao voditi pri ocjenjivanju je li prijedlog za ovrhu osnovan. Iz navedenog proizlazi da bi sud mogao odbiti prijedlog za ovrhu navodeći da se radi o ništetnim odredbama potrošačkog odgovora, bez provođenja postupka u kojem bi se trebale utvrditi relevantne činjenice. Izmjene ne daju ni smjernice treba li prije odbijanja prijedloga za ovrhu sud pozvati na očitovanje stranke i/ili zakazati ročište povodom odluke o prijedlogu. Pri svemu tome bitno je voditi računa da ovršni postupak nije kontradiktoran postupak u kojem sud raspolaže mehanizmima za utvrđivanje osnovanosti potraživanja, nego postupak radi namirenja već utvrđenih tražbina. Dalje se predviđa mogućnost suda da odgodi ovrhu protiv potrošača dok ne ocijeni jesu li odredbe potrošačkog ugovora na temelju kojeg je pokrenuta ovrha ništetne. Smatramo da je ova predložena izmjena u suprotnosti s postojećim odredbama Ovršnog zakona prema kojima sud ne može po službenoj dužnosti odgoditi ovrhu, nego na temelju prijedloga ovrhovoditelja, ovršenika ili treće osobe. Kao i u slučaju odbijanja prijedloga za ovrhu, predložene izmjene ne navode uvjete za odgodu ovrhe, što sudu daje pravo da ovrhu odgodi bez ikakvog ograničenja i na neograničeno vrijeme. Sva ova pitanja pojavit će se u praksi u slučaju usvajanja predloženog zakonodavnog rješenja, a nedorečenost predmetnih odredbi dovest će do nejednakog postupanja sudova te još većeg usporavanja ovršnog postupka.</p>	<p>Primljeno na znanje Primljeno na znanje.</p>
56	<p>Ured pučke pravobraniteljice NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA OVRŠNOG ZAKONA, Članak 14.</p> <p>Iz obveze pružanja djelotvorne postupovne zaštite potrošača, u kontekstu Direktive 93/13/EEZ o nepoštenim uvjetima u potrošačkim ugovorima (dalje: Direktiva) i prakse Suda EU, proizlazi potreba usklađivanja propisa kojima se uređuje ovrha, što je predlagatelj prepoznao te isto pozdravljamo. Međutim, predmetna zaštita predloženim člankom 73.a predviđa se u ovršnim postupcima u kojima se ovrha određuje i provodi na temelju ovršnih isprava koje proizlaze iz potrošačkih ugovora, na način da će sud po službenoj dužnosti tijekom cijelog postupka paziti na to da se ovrha ne provede na temelju ništetnih odredaba potrošačkog ugovora, dok nije predviđena u postupku izvansudske ovrhe koju provodi Financijska agencija (dalje: FINA). Također, u ovršnim postupcima u kojima se ovrha određuje i provodi na temelju vjerodostojnih isprava, sud po</p>	<p>Nije prihvaćen U odnosu na prisilnu naplatu na FINA-i Ovršni zakon pruža istu pravnu zaštitu kao i u postupku pokrenutom povodom prijedloga za ovrhu na temelju ovršne isprave i to na novčanoj tražbini. Uz navedeno, ovršenik uvijek ima na raspolaganju sva dopuštena pravna sredstva da utvrđuje nepoštenost ugovornih odredbi iz potrošačkih ugovora koji su osnova za izdavanje zadužnice i bjanko zadužnice.</p>

službenoj dužnosti pazi na ništetne odredbe potrošačkog ugovora tek u povodu prigovora protiv rješenja o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave. Imajući u vidu da je ovrha na temelju vjerodostojne isprave dominantan procesni instrument prisilne naplate novčanih tražbina prema potrošačima, mišljenja smo kako ju je u kontekstu Direktive i sudske prakse Suda EU, potrebno preispitati te ovršenima u ovim postupcima pružiti djelotvornu zaštitu od ovrhe koja proizlazi iz nepoštenih (ništetnih) odredaba potrošačkog ugovora. U tom smislu skrećemo pozornost na presudu Suda EU, C-176/17 od 13. rujna 2018. u predmetu Profi Credit Polska, prema kojoj je Direktivi protivan nacionalni propis koji omogućuje donošenje rješenja o izdavanju platnog naloga na temelju formalno valjane mjenice kojom se osigurava potraživanje koje proizlazi iz ugovora o potrošačkom kreditu, kada sud kojemu je podnesen zahtjev za izdavanje platnog naloga nije ovlašten ispitivati eventualnu nepoštenost odredbi tog ugovora, jer pravila za izvršenje prava na podnošenje prigovora protiv takvog rješenja ne omogućuju osiguranje poštovanja prava koja potrošač ima na temelju Direktive. Naime, javni bilježnik, postupajući po prijedlogu za ovrhu na temelju vjerodostojne isprave, nije ovlašten provesti takvu kontrolu, a temeljem prijedloga za ovrhu i vjerodostojne isprave to nije ni u mogućnosti, jer ne raspolaže potrošačkim ugovorom, pa do sudske kontrole eventualne nepoštenosti ugovorne odredbe iz koje proizlazi tražbina može doći tek ako ovršenik podnese potpuni, dopušteni i pravovremeni prigovor. U protivnom, rješenje o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave postaje pravomoćno i ovršno te u konačnici može dovesti do toga da se za tražbinu koja proizlazi iz nepoštene ugovorne odredbe provede ovrha bez sudske kontrole. Pritom je izvršenje prava na prigovor podvrgnuto restriktivnim uvjetima u pogledu roka koji je kratak (osam, odnosno tri dana) i prekluzivan, kao i obveznog sadržaja prigovora, odnosno činjenice da, sukladno odredbi čl. 58. st. 1. Ovršnog zakona (NN 112/12, 25/13, 93/14, 55/16, 73/17, 131/20, dalje: OZ), neobrazloženi prigovor sud odbacuje kao nepotpun, bez pozivanja ovršenika da ga dopuni ili ispravi. Također, predloženim čl. 73.a st. 2. predviđa se da će sud odbiti prijedlog za ovrhu protiv potrošača u dijelu koji se temelji na ništetnim odredbama potrošačkog ugovora te se u st. 5. predviđa da će obustaviti ovrhu protiv potrošača u dijelu koji se temelji na takvim odredbama. Međutim, sud to neće biti u mogućnosti u slučaju ovrhe na novčanim sredstvima temeljem pravomoćnog i ovršnog rješenja o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave te temeljem ovršnih isprava iz čl. 209. st. 1. OZ-a (npr. zadužnice), budući je odredbom čl. 211. OZ-a propisano da u njima sudska ovrha nije dopuštena i da će sud takav prijedlog za ovrhu na novčanim sredstvima odbaciti, a naplata tražbina temeljem tih ovršnih isprava provodi se putem FINA-e, u pravilu bez sudske kontrole. Dodatno, iz predložene odredbe čl. 73.a, niti iz obrazloženja danog uz čl. 14. Nacrta prijedloga zakona, nije razvidno na koji način će sud procijeniti temelji li se tražbina na nepoštenim odredbama potrošačkog

ugovora, obzirom da njime u pravilu ne raspolaže, jer OZ-om nije propisano da se isti ima priložiti prijedlogu za ovrhu. Predloženu odredbu čl. 73.a st. 4., kojom se predviđa da će sud odgoditi ovrhu protiv potrošača, dok ne ocijeni jesu li odredbe potrošačkog ugovora na temelju kojeg je pokrenuta ovrha ništetne, smatramo potrebnim dopuniti na način da će sud, u slučaju kada je već podnesena tužba za stavljanje izvan snage nagodbe ili javnobilježničke isprave na temelju koje je dopuštena ovrha ili tužbe za utvrđenje njezine ništetnosti, po službenoj dužnosti ili, podredno, na prijedlog ovršenika odgoditi ovrhu do okončanja tog postupka. Slijedom navedenog, djelotvornu zaštitu od nepoštenih (ništetnih) odredbi u potrošačkim ugovorima ovršenicama je potrebno pružiti i u postupku ovrhe na temelju vjerodostojne isprave te u postupku izvansudske naplate koji provodi FINA, kao i predvidjeti na koji način će se ta kontrola vršiti, što ovim Nacrtom prijedloga zakona nije predviđeno.

57 **Općinski građanski sud u Zagrebu**
NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA OVRŠNOG ZAKONA, Članak 14.
U odnosu na članak 14. Nacrta prijedloga zakona o izmjenama i dopunama Ovršnog zakona kojim se iza članka 73. dodaje odjeljak 3. s nazivom i članak 73.a OZ-a, napominje se da je predloženim izmjenama stavljena obveza suda da u ovršnim postupcima iz potrošačkih ugovora po službenoj dužnosti pazi da se ovrha ne provede na temelju ništetnih odredaba, no istovremeno nisu propisani mehanizmi kako će to ovršni sud provesti. Naime, ovršni postupak po svojoj naravi nije kontradiktoran niti je u istome predviđeno raspravljanje o osnovanosti tražbine budući da ovršni postupak nije postupak u kojem se utvrđuje tražbina, nego postupak u kojem se namiruje tražbina koja je već utvrđena. Zbog navedenog, u ovrsi nema pravila o teretu dokazivanja kojima se potiče aktivnost stranaka te sankcionira njihova neaktivnost niti postoje pravila dokazivanja. Tim procesnim mehanizmima raspolaže parnični sud, a ne ovršni.

Primljeno na znanje
Primljeno na znanje

58	<p>HRVATSKA UDRUGA BANAKA NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA OVRŠNOG ZAKONA, Članak 14.</p> <p>Predložena odredba dovodi do pravne nesigurnosti i otvara prostor za različita tumačenja ovršnih sudova obzirom nije određeno na koji način će ovršni sud utvrditi odnosno ocijeniti ništetnost ili djelomičnu ništetnost ovršnih isprava koje proizlaze iz potrošačkih ugovora. Smatramo da je predložena odredba neprovediva u praksi iz razloga što je ovršni postupak formalni postupak koji nije kontradiktoran, te stranke nemaju pravo iznijeti svoju argumentaciju i na taj način sudjelovati u donošenju odluke suda. Naime, ako ovršni sud i utvrdi da potrošački ugovor sadrži ništetne odredbe, postavlja se pitanje na koji će način utvrditi koji dio tražbine vjerovnika se odnosi na ništetnu odredbu te shodno tome odbiti prijedlog za ovrhu protiv potrošača u dijelu koji se temelji na ništetnim odredbama. Ovršni sud nema instrumenata niti mogućnosti utvrditi udio takvog dijela tražbine u ukupnoj tražbini vjerovnika. Stavkom 4. ovog članka se neodređeno i nerestriktivno daju ovlasti sudu da odgodi ovrhu što otvara mogućnost za arbitrarno postupnje, omogućava odgađanje ovrhe temeljem samo jednog kriterija a to je da je ovršna isprava proizašla iz potrošačkog ugovora bez ikakvih drugih uvjeta, te ne daje nikakav vremenski okvir trajanja odgode ovrhe ili rokove u kojima je potrebno poduzeti određene radnje. Dodatno, nije jasno hoće li ovršni sud donositi obrazložena rješenja ili će navedeno predstavljati rješenja o upravljanju postupkom na koje stranke ne bi imale pravo žalbe. Predložena odredba uvodi neravnotežu između interesa zaštite potrošača i prava vjerovnika budući da se bez jasnih kriterija onemogućava ovrhovoditelja u ostvarenju svog legitimnog cilja na prisilnu naplatu svoje dospjele tražbine. Primjenom predložene odredbe znatno će se produžiti trajanje ovršnog postupka a što nije u interesu niti vjerovnika kojima je cilj što brža naplata dospjelih potraživanja, a niti ovršenika kojima raste dug jer se na dospjelu glavnica obračunavaju zakonske zatezne kamate sve do naplate potraživanja te se povećavaju troškovi postupka. Posebno treba sagledati primjenu ove odredbe na postupke koji su u tijeku, u svijetlu prakse Suda Europske unije u predmetu C-567/20, prema kojoj se Direktiva Vijeća 93/13 ne primjenjuje na ugovorne odnose koji su nastali prije pristupanja Republike Hrvatske Europskoj uniji.</p>	<p>Primljeno na znanje Primljeno na znanje.</p>
59	<p>Američka gospodarska komora u Hrvatskoj NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA OVRŠNOG ZAKONA, Članak 14.</p> <p>U najavljenim izmjenama Ovršnog zakona objavljenim na portalu e-Savjetovanja od dana 03.06.2022. godine, novi odjeljak 3 te članak 73.a, predloženo je kako u ovršnim postupcima u kojima se ovrha određuje i provodi na temelju ovršnih isprava, a koji proizlaze iz potrošačkih ugovora, ovršni sud je dužan po službenoj dužnosti preispitati sadrži li potrošački ugovor nepoštene (ništetne) ugovorne odredbe. Zaključak sa sjednice Vrhovnog suda Republike Hrvatske (Su IV-87/2022) sadrži istu konstataciju, no uz dodatak prema kojem bi se navedeno primjenjivalo na postupke temeljem ovršnih</p>	<p>Primljeno na znanje Primljeno na znanje.</p>

isprava koje nisu prošle sudsku kontrolu, odnosno je iz navedene procedure bio izostavljen postupak ovrhe temeljem sudske presude. Sada je međutim i postupak temeljem presude podložan istom tretmanu kao i ostale ovršne isprave. Smatramo da za navedeno nema potrebe i da se u zakonu mora zadržati ista distinkcija kao i u samom predmetnom Zaključku. Generalno, predloženom izmjenom ovršni sud bi već u prvostupanjskom postupku određivanja ovrhe bio dužan, po službenoj dužnosti, ispitati postojanje nepoštenih (ništetnih) ugovornih odredaba u potrošačkom ugovoru iz kojeg proizlazi obveza radi čijeg ispunjenja se određuje i provodi ovrha. Nadalje, u slučaju da potrošački ugovor sadrži takvu odredbu, ovršni sud bi po službenoj dužnosti bio dužan privremeno odgoditi ovrhu i uputiti ovršenika na podnošenje tužbe radi proglašenja ovrhe nedopuštenom. Napominjemo kako provedba ovrhe u svim slučajevima sumnje na nepoštenost ugovornih odredaba ne znači istodobno i sigurni nastanak nenadoknadle ili teško naknadle štete, a čiji je nastanak uvjet za utvrđenje ništetnosti neke ugovorne klauzule. U praksi takva opasnost je izuzetno teško zamisliva posebno kod primjerice ovrhe na novčanoj tražbini, gdje predloženo postupanje u potpunosti gubi svrhu i smisao. Treba imati na umu samo značenje i svrhu ovršnog postupka. Ovršni postupak je postupak prisilnog ostvarenja tražbine u što kraćem roku. Ovršnim zakonom uspostavlja se financijska disciplina. Sam Ovršni zakon u odredbi čl. 13. propisuje da je u ovršnom postupku sud dužan postupati hitno. Vjerovnici u potrošačkim ugovorima čije su tražbine dospjele na naplatu prije, nego li pokrenu ovršni postupak, u najvećem broju slučajeva najprije pokušavaju svoju tražbinu ostvariti dobrovoljnim putem. Dužnicima se šalju opomene te ih se opetovano poziva na plaćanje dospjelih i nepodmirenih dugovanja. Pokretanje ovršnog postupka nastupa tek kao posljednji korak u ostvarenju vjerovnikova prava. Uvođenjem ovakve izmjene, vjerovnika se u postupku kojeg pokreće radi ostvarenja svog prava stavlja u poziciju u kojoj mora dokazivati nepostojanje nepoštenih ugovornih odredaba, a što je u cijelosti kontradiktorno sa samim smislom ovršnog zakona. U konkretnom slučaju, imajući na umu predloženu izmjenu postupka, od najveće je važnosti razmotriti odredbu čl. 7. Direktive Vijeća 93/13/EEZ od 5. travnja 1993. o nepoštenim uvjetima potrošačkih ugovora, posljednji put izmijenjena Direktivom 2011/83/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 25. listopada 2011. o pravima potrošača. Navedenom odredbom propisano je kako u interesu potrošača i tržišnih konkurenata, države članice osiguravaju da postoje primjerena i djelotvorna sredstva za sprečavanje stalnog korištenja nepoštenih odredaba u ugovorima koji prodavatelji robe i pružatelji usluga sklapaju s potrošačima. Time je pred države članice Europske unije postavljen cilj stvaranja primjerenih i djelotvornih sredstava za sprječavanje stalnog korištenja nepoštenih odredaba u ugovorima koji prodavatelji robe i pružatelji usluga sklapaju s potrošačima. Cilj zaštite potrošača i sukladno Direktivi treba biti zaštita svih potrošača, a ne samo

onih koji su zbog neispunjenja ugovorne obveze dospjeli u postupak ovrhe. Ukoliko bi se pitanje poštenja ugovornih odredbi ispitivalo samo u ovršnom postupku te samo u odnosu na ovršenike, time su svi ostali potrošači, uredni platiše, dovedeni u nepovoljniji položaj u odnosu na neplatiše. Bilo bi stoga dostatno da se propisima kojima se regulira rad pojedinih industrija, kao i djelovanjem samih regulatornih tijela, utvrdi sadržaj ugovora, općih uvjeta i popratne dokumentacije te da se propiše sam postupak ugovaranja. Time bi se oni ugovaratelji koji djeluju u potpunosti u skladu sa propisima i uputama svojih regulatora (a regulatori su ti koji su nadležni provjeravati i utvrđivati postupka li regulirani subjekt sukladno propisima i zahtjevima regulatora), odnosno njihovi ugovori i dokumentacija, trebali smatrati poštenima te ne bi bilo potrebno njihovo ponovno preispitivanje i time dodatno opterećenje još i dodatnih segmenata društva i vlasti, konkretno sudova. Opisani Zaključak se od dana donošenja istog aktivno primjenjuje pred Ovršnim sudovima te je već sada rezultirao visokim nezadovoljstvom i preopterećenošću sudaca te vidnim oduljenjem ovršnih postupaka. Zbog svega navedenoga predlažemo da se prijedlog ne implementira u Ovršni zakon prilikom njegovih izmjena i dopuna.

- 60 **HUAN Hrvatska udruga agencija za naplatu potraživanja NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA OVRŠNOG ZAKONA, Članak 14.**
 Komentar na odjeljak 3. s nazivom i čl. 73. a:
 Predložena izmjena Ovršnog zakona prema kojoj je ovršni sud već u prvostupanjskom ovršnom postupku (stadij određivanja i provedbe ovrhe) na temelju ovršne isprave koja potječe iz potrošačkog ugovora dužan voditi računa o postojanju nepoštenih odredaba u takvim ugovorima, predstavlja neučinkovito, nedjelotvorno i neprimjereno sredstvo za ostvarivanje cilja određenog Direktivom Vijeća 93/13/EEZ od 5. travnja 1993. o nepoštenim uvjetima potrošačkih ugovora (nadalje: Direktiva). Iz prijedloga predmetne izmjene nije jasno kako bi i na koji način ovršni sud u prvostupanjskom postupku „ocjenjivao“ postojanje nepoštenih (ništetnih) ugovornih odredaba u potrošačkom ugovoru, odnosno u kojem stupnju izvjesnosti bi sud trebao utvrditi postojanje takvih odredaba. Najprije, ističemo kako je odredbom čl. 39. Ovršnog zakona propisano da prijedlog za ovrhu mora biti razumljiv te što sve mora sadržavati. Iz istog jasno proizlazi da uz naznaku ovršne isprave, uz prijedlog ista mora biti priložena. Nadalje, odredbom čl. 23. Ovršnog zakona, propisano je što se smatra ovršnom ispravom. Slijedom navedenog, jasno je kako u skladu s trenutno važećim odredbama Ovršnog zakona, ovrhovoditelj prilikom podnošenja prijedloga za donošenje rješenja o ovrsi temeljem ovršne isprave uopće nije dužan uz prijedlog dostavljati i ugovor iz kojeg proizlazi obveza radi čijeg se ispunjenja ima odrediti i provesti ovrha. Prvenstveno smatramo iznimno važnim za naglasiti kako navedeni prijedlog izmjene Ovršnog zakona ne postavlja jasan i razumljiv okvir postupanja sudaca u

Primljeno na znanje
 Primljeno na znanje.

postupku određivanja i provedbe ovrhe temeljem ovršne isprave. Pritom je potrebno istaknuti da će predložene izmjene dodatno opteretiti ionako preopterećene ovršne sudove, koji će u ovršnom postupku morati provoditi kontradiktoran i dokazni postupak, a što sukladno postojećem pravnom okviru ne ulazi u područje njihove nadležnosti te je u potpunoj suprotnosti sa pravnom prirodom ovrhe. Naime, provedba dokaznog i kontradiktornog postupka zadaća je parničnih sudova. U postupku ovrhe na temelju ovršne isprave, ovršni sud u prvom stupnju, prilikom određivanja ovrhe, samo ispituje urednost prijedloga te formalnih pretpostavki za određivanje ovrhe. Takav postupak nije kontradiktoran, te se u istom ne utvrđuju činjenice i ne izvode se dokazi. Stoga postojeći sustav u kojem ovršenik treba biti upućen na pokretanje parnice od strane ovršnog suda predstavlja adekvatno pravno sredstvo za rješenje spora nastalog između ovrhovoditelja i ovršenika. Također je bitno za napomenuti da velika većina tražbina radi čijeg se ostvarenja provodi ovrha potječe upravo iz potrošačkih ugovora te da je predloženim izmjenama predviđena primjena nove odredbe čl. 73.a i na ovršne postupke u tijeku. Sve prethodno navedeno dovodi do zaključka da će predložena promjena usporiti ionako neefikasnu sudska ovrhu. Ističemo kako je Ovršnim zakonom već sada osigurana primjerena i djelotvorna zaštita za sprečavanje stalnog korištenja nepoštenih odredaba u potrošačkim ugovorima i kroz detaljno razrađen drugostupanjski postupak kojeg potrošač može inicirati žalbom ili žalbom nakon proteka roka. Iznimno je važno za naglasiti kako je Europski sud jasno i neprijeporno utvrdio kako postupak u dva stupnja, a u kojem se u drugom stupnju odlučuje tek u povodu pravnog lijeka ovršenika/potrošača, ne utječe na poštivanje načela djelotvornosti, budući da poštovanje načela djelotvornosti ne može u cijelosti nadoknaditi potpunu pasivnost potrošača. Nadalje, Europski sud jasno je i decidirano zauzeo stav kako „nadzor“ suda nad postojanjem nepoštenih (ništetnih) ugovornih odredaba samo u povodu pravnog lijeka potrošača, može očuvati koristan učinak Direktive, pod uvjetom da se potrošače ne odvratiti od podnošenja takvog pravnog lijeka nametanjem teško ostvarivih uvjeta kao što su primjerice kratki rokovi za podnošenje pravnog lijeka, visoki troškovi i slično. Slijedom navedenog, naglašavamo kako je uređenjem ovršnog postupka u skladu s trenutno važećim Ovršnim zakonom već sada osigurana djelotvorna i primjerena zaštita potrošača u skladu s Direktivom, budući da njegove odredbe potrošaču kao ovršeniku nikako ne nameću teško ostvarive uvjete koje bi istog odvratile od podnošenja takvog pravnog lijeka. U odnosu na predloženu izmjenu uvođenja obveze ovršnog suda da odredi odgodu ovrhe po službenoj dužnosti, ističemo kako bi bilo neprimjereno određivati odgodu u svakom slučaju u kojem postoji sumnja na nepoštenost ugovornih odredbi potrošačkog ugovora. Naime, provedba ovrhe u svim slučajevima sumnje na nepoštenost ugovornih odredaba ne znači istodobno i sigurni nastanak nenadoknadive ili teško naknadive štete. U pravilu takva opasnost će

<p>najčešće postojati kod provedbe ovrhe na nekretnini koja predstavlja dom ovršenika, dok je ista teško zamisliva kod primjerice ovrhe na novčanoj tražbini. Slijedom navedenog, jasno je kako je postojeći sustav odgode ovrhe u kojem je potrebno preispitati postojanje zakonom propisanih pretpostavki, jednako djelotvoran u zaštiti potrošača, ali i ostvarivanju prava i interesa vjerovnika u ovršnom postupku. Zaključno, treba imati na umu i samo značenje i svrhu ovršnog postupka. Ovršni postupak je postupak prisilnog ostvarenja tražbine u što kraćem roku. Ovršnim zakonom uspostavlja se financijska disciplina. Sam Ovršni zakon u odredbi čl. 13. propisuje da je u ovršnom postupku sud dužan postupati hitno. Također je važno napomenuti da svako nepotrebno odugovlačenje ovršnog postupka dovodi do povećanja ukupnog duga, budući da zatezne kamate na glavni dug teku sve do konačne isplate, što automatski ovršenika stavlja u lošiji položaj.</p>	
<p>61 Ivan Dušan NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA OVRŠNOG ZAKONA, Članak 14. Članak 73 je teško provediv u praksi.. Ova odredba u praksi znači da Sud mora svaki put pročitati i proučiti potrošački ugovor i ustanoviti da li u njemu ima ništetnih odredbi! S obzirom na jako veliki broj potrošačkih ugovora kao i činjenicu da jako mali broj potrošačkih ugovora u praksi sadrži ništetne odredbe to će zahtijevati veliku količinu potrošenog vremena (dodatni rad sudaca i sudskih savjetnika) Mnoge ništetne odredbe su dobro zamaskirane u samim ugovorima i teško će biti čak i iskusnim sucima odrediti što spada u ništetnu odredbu potrošačkog ugovora, a što ne. Bolje bi bilo da se stavi odredba da primjerice ukoliko ovršenih uputi prigovor na ovrhu radi ništetne odredbe potrošačkog ugovora, tada će sud ukoliko je prigovor osnovan odbiti prijedlog za ovrhu.</p>	<p>Primljeno na znanje Primljeno na znanje.</p>
<p>62 Ljiljana Horvat NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA OVRŠNOG ZAKONA, Članak 14. Predlažem da Članak 73.a. stavak 2. glasi ; (2) Sud će odbiti prijedlog za ovrhu protiv potrošača u dijelu koji se temelji na ništetnim odredbama potrošačkog ugovora, odnosno u cijelosti ako se prijedlog za ovrhu temelji na ništetnim odredbama iz članka 270. Zakona o obveznim odnosima . Predlažem da Članak 73.a. stavak 4. glasi ; (4)Sud će odgoditi ovrhu protiv potrošača, dok ne ocijeni jesu li odredbe potrošačkog ugovora na temelju kojeg je pokrenuta ovrha ništetne, odnosno do pravomoćnosti presude ako je pokrenuta tužba za stavljanje izvan snage nagodbe ili javnobilježničke isprave na temelju koje je dopuštena ovrha ili tužba za utvrđenje njezine ništetnosti. Predlažem da Članak 73.a. stavak 5. glasi ; (5) Sud će obustaviti ovrhu protiv potrošača u dijelu koji se temelji na ništetnim odredbama potrošačkog ugovora, odnosno obustaviti će ovrhu u cijelosti ako se prijedlog temelji na ništetnim odredbama iz članka 270. Zakona o obveznim odnosima .</p>	<p>Primljeno na znanje Primljeno na znanje.</p>

<p>63 Ljiljana Horvat NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA OVRŠNOG ZAKONA, Članak 14. Članak 73.a stavak.2. i stavak 5. prejudicira kako ne postoji razlog za nišetnost ugovora, također, ako je već pokrenuta tužba sud ne može odlučivati o istom zahtjevu među istim strankama. Glede razloga nišetnosti cijelog ugovora, domaći sudovi dužni su primjeniti presudu suda EU-a o nišetnosti osnovnog ugovora o kreditu kada je njegov glavni predmet (bit) nišetan u skladu s presudama Suda EU-a: "C-186/16 (Adriatic), C-70/19, C 179/19 (Abanca Corporación Bancaria), C-118/17 (Dunai v. Erste bank Hungary Zrt) C -260/18 (Dziubak), Dexia Nederland BV v. XXX (C-229/19), C-269/19 (Banca B. SA), C-289/19 od 27. siječnja 2021.", ... Posljednja sudska praksa o ugovorima koji su temeljem nišetnih ugovornih odredaba nišetni u cijelosti; - Prema odredbi članka 270. Zakona o obveznim odnosima određeno je da je ugovor nišetan kada je činidba neodređena ili neodrediva. - Kamatna stopa koja se mijenja odlukom banke jest neodrediva činidba. - Budući da je cijena neodrediva to znači da se stranke nisu usuglasile oko bitnog sastojka ugovora o kreditu, što je obavezno u skladu s odredbom članka 247. Zakona o obveznim odnosima. - Zbog svega utvrđenog UGOVOR o kreditu s neodredivom kamatom NIŠETAN JE. Taakođer, članak 73.a stavak.4 . izostavlja mogućnost da je pred sudom već pokrenuta parnica u kojoj se već odlučuje o istom pitanju. Stoga je radi litispencije potrebno odredbu izmijeniti na način da se istom predviđa i okolnost kada već teče parnica za utvrđenje nišetnosti ugovornih odredaba - potencijalno cjelokupnog ugovora.</p>	<p>Primljeno na znanje Primljeno na znanje.</p>
<p>64 Zlata Blaće NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA OVRŠNOG ZAKONA, Članak 14. U čl.14 st.5 je nejasno u kojem dijelu bi bila obustavljena ovrha ako se provodi bez valjane ovršne isprave za nišetno, jer nišetno niti može biti ovršno, niti su ovršne ni javne bilježničke isprave kojima se nišetnom davala snaga ovršnosti, u odnosu na potrošača ili onih koji nisu potrošači. Nišetno ne obvezuje nikoga. Različita tumačenja mogu biti problem što nije ovršno i u kom dijelu.</p>	<p>Primljeno na znanje Primljeno na znanje.</p>
<p>65 Stevo Žufić NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA OVRŠNOG ZAKONA, Članak 14. Predlaže se dopuna čl. 73. Zakona o ovrsi na način da se dopune odredbe o obustavi i dovršetku ovrhe kako slijedi: Prijedlog da se ovrha sa računa fizičkih osoba jamaca pravnim osobama za kredite u SFR (švicarcima) kod banaka koja se automatski provodi preko FINA-a ograniči najkasnije do stečaja i brisanja pravne osobe iz sudskog registra. Sada imamo situaciju da pravna osoba ne postoji a da se fizička osoba pretvara u „dužničkog roba“ jer potraživanja banaka mogu biti vrlo velika a takva potraživanja ta fizička osoba ne može isplatiti do kraja svoga života. Takva fizička osoba na neki način ima status potrošača jer su na nju prenesene obveze pravnog subjekta po uzetim kreditima mada takva fizička osoba ni lipe kredita nije stvarno koristila. Takva</p>	<p>Nije prihvaćen Ovršenici koji nisu potrošači mogu se koristiti pravnim lijekovima predviđenim Ovršnim zakonom kako bi zaštitili svoja prava.</p>

situacija kakva je sada je nepravdna i u korist je banaka. Sadašnja situacija sva prava daje bankama mada je moralnost i zakonitost u postupanju banaka upitna od samoga odobrenja kredita nadalje.

Obrazloženje: - U nekim (velikom broju) slučajevima banke su poduzećima gurale kredite u „švicarcima“. Postavlja se pitanje zašto banke nisu nudile kredite u japanskim jenima, američkim dolarima, engleskim funtama i sl. Nisu iz razloga što su postupale špekulantski, kupile su na tržištu veliku količinu švicaraca znajući da će njihov tečaj značajno porasti i onda su takve špekulantski kupljene švicarce gurale u kreditima pravnim i fizičkim osobama. Da je to špekulantski posao koji je unaprijed osmišljen govori i činjenica da se kreditoprimcima guralo kredite u švicarcima bez obzira što njima ni u poslovanju ni za svakodnevne životne potrebe švicarci nisu bili potrebni već kune, pa su tako dobiveni krediti u švicarcima odmah pretvarani u kune i isplaćivani kreditoprimcima u kunama. Švicarci su poslužili bankama samo kao alat da provedu svoje špekulacije na teret pravnih osoba i građana kojima nisu rekli ono što su oni znali a to je da će tečaj švicaraca jako porasti. Zato su i kupile ogromne količine švicaraca na tržištu po niskom tečaju, da bi ih plasirali građanima i pravnim osobama i da bi ih ovi vraćali po puno višem tečaju. Banke su to znale, zato su i kupile švicarce, nisu o tome obavijestile kreditoprimce i računale su na enormnu zaradu.

Tečaj švicaraca je u par godina porastao i za preko 50% i banke su ostvarile špekulantski ostvarenu ekstradobit a fizičke i pravne osobe su dovedene u situaciju poslovnog ili osobnog bankrota. Banke su se dodatno obogatile a građani i poduzeća su upropašteni zbog kriminalnog postupanja banaka bez ikakvih sankcija ili posljedica. Sve posljedice su pale na kreditoprimce pravne i fizičke osobe. Radi se dakle o jednom unaprijed osmišljenom kriminalnom poslu na osnovi špekulacije koje su banke unaprijed osmislile i radi se o čistoj prevari onih koji su uzimali kredite i koji nisu bili upućeni o sve to što se dešava na financijskom tržištu i kako su se tu odjednom pojavile ogromne količine švicaraca a ni građanima ni pravnim osobama ti švicarci nisu trebali. Za takve kriminalne radnje banke nisu odgovarale ali su zato pravne osobe i građani zbog pohlepnosti banaka za ostvarenjem ekstraprofita pretrpjeli ogromne posljedice. - U čestom broju slučajeva banke su svoja pravila mijenjale u toku trajanja kredita, posebno kod pravnih osoba i to anexima na kredite koje su prilagođavale svojim interesima kako bi špekulacija radi ekstraprofita uspjela. U mnogim slučajevima ti anexi ugovora o kreditu bili su takvi da se je od odgovornih osoba tražila zadužnica i/ili mjenica za taj isti kredit. Druga opcija je bila raskid kredita koja zbog poslova koji su bili u tijeku i nije bila moguća. Bilo je uzmi ili pusti: uzmi (potpiši) anex kako ti ga mi nudimao (kako ga banka nudi) ili pust a to znači raskid ugovora i trenutna blokada poslovanja. Radi se o čistoj ucjeni, čistom reketu bez posljedica za banke a sa ogromnim posljedicama na kreditoprimce i odgovorne osobe istih (slično i kod kredita građanima). Takvim ucjenama banke su obezvrijedile hrvatski pravni sustav jer su mimo odredbi Zakona o trgovačkim društvima društva sa

ograničenom odgovornošću prisilno, šta se njihovih kredita tiče, pretvarale u javno trgovačko društvo sa potpunom odgovornošću sa imovinom svakog osnivača društva. Prisilno jer je to bilo po principu „uzmi ili pusti“, u najvećem broju slučajeva. Uzeti se moralo jer ako ne uzmeš (prihvatiš uvjete banaka) raskidaju se ugovori o kreditu a to znači sigurnu propast poduzeća zbog trenutne blokade svih računa. - Kod prisile na davanje osobnih zadužnica i mjenica banke nisu gledale može li taj pojedinac isplatiti obaveze poduzeća po mjenici ili po zadužnici, a nisu ni gledale kakvu imovinu taj pojedinac ima. Banke su samo tražile da takav pojedinac preuzme obvezu vraćanja kredita poduzeća ne mareći da li je to stvarno i moguće jer ako je poduzeće uzelo kredit u švicarcima od 5 mil švicaraca i ako poduzeće ne bude moglo vraćati takve kredite unaprijed je jasno da i taj pojedinac ne može vratiti 5 mil švicaraca pa je onda pitanje zašto su banke od tih pojedinaca i tražile da budu dodatni jamci platci (kako su ih već zvali) kada ih nije interesirala imovina tih pojedinaca a unaprijed su mogle znati da u slučaju nemogućnosti vraćanja kredita ti jamci to neće umjesto poduzeća moći učiniti. Pitanje je zašto su banke to radile ako su znale da te fizičke osobe ne mogu financijski otplaćivati kredite od recimo 5 mil švicaraca. Banke su to radile jer su htjele i dalje plasirati švicarce koje su imale u ogromnim količinama (špekulantski su ih nakupovale), nisu mogle i nisu htjele odustajati od kreditnih plasmana jer su radi toga i kupile te švicarce (količina švicaraca koje su banke imale nije posljedica nekog poslovanja pa da banke imaju puno švicaraca već čistih špekulacija). Posljedica takvog postupanja banaka za te fizičke osobe jamce bila je da su takve fizičke osobe doživotno pretvorene u „dužničke robove“. - Postavlja se pitanje zašto u Njemačkoj ili Austriji nije bilo krize sa kreditima u švicarcima. Odgovor je jednostavan: niti su njihovi propisi to dopuštali (to su špekulacije i na kraju prevara klijenata), niti su regulatorna tijela i inspekcije to dozvoljavali a niti su sudovi presuđivali na teret građana koje su banke prevarile špekulirajući sa švicarcima. Zbog svega navedenog, a banke su sudionice u cijelom poslu koje su sve unaprijed osmislile i znale sve, špekulirale su i prevarile su klijente, predlažem izmjenu kako je navedeno a to je da se unese odredba da se za jamce pravnih osoba ako je pravna osoba otišla u stečaj i likvidaciju ukine bilo kakva financijska obveza prema bankama po kreditima tih pravnih osoba. Kada su već poduzeća uništena, banke nemaju nikakve posljedice samo su se dodatno obogatile ostvarujući špekulantski ekstra profit na prevari, makar da i te fizičke osobe jamci poduzećima za kredite u švicarcima ne budu doživotno upropašteni, „doživotni dužnički robovi“.

66	<p>OWENS, HOUŠKA I PARTNERI, odvjetničko društvo d.o.o. NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA OVRŠNOG ZAKONA, Članak 15. Prema trenutno važećem uređenju, ovrhovoditelj koji ima tražbinu manju od 40.000,00 kn (uskoro 5.300,00 eura) nije u mogućnosti istu naplatiti u ovršnom postupku na nekretnini dužnika. U praksi, svjedoci smo nebrojenim situacijama u kojima dužnici imaju više vrijednih nekretnina, ponekad čak i na desetke stanova i zemljišta, a nemaju otvorenih računa u banci (ili su isti u trajnoj blokadi) niti druge vrijedne imovine. U svim tim slučajevima vjerovnici čije tražbine ne prelaze zakonom propisani cenzus nisu u mogućnosti naplatiti svoja potraživanja, iako dužnici u vlasništvu imaju izuzetno vrijednu imovinu, čija vrijednost se ponekad broji u milijunima kuna. Iako podržavamo intenciju zakonodavca da zaštiti određenu imovinu poljodjelaca, istovremeno smatramo nesvrshodnim i pogrešnim štiti dužnike koji imaju čitav niz nekretnina, a s druge strane izbjegavaju plaćanje svojih dospjelih obveza. Stoga predlažemo ukidanje cenzusa iz članka 80.b. stavka 1. Ovršnog zakona, uz istovremeno propisivanje izuzeća od ovrhe na jedinoj nekretnini, koja je ujedno nužna za ispunjavanje osnovnih životnih potreba dužnika (naravno, uz određena ograničenja da se ne može raditi o, primjerice, nekretnini stambene površine veće od 80 m²) ili drugog odgovarajućeg rješenja koje će zaštititi ne samo dužnika, već i vjerovnika.</p>	<p>Nije prihvaćen Nekretnina se ne može prodati za iznos koji je bitno manji od vrijednosti nekretnine, a procijenjeno je da je minimum od 40.000,00 kuna primjeren kako bi se zaštitilo dostojanstvo ovršenika. Ovrhovoditelj ima mogućnost ili provoditi ovrhu na drugim predmetima ovrhe (npr. pokretninama) ili zasnovati založno pravo na nekretninama čime je njegovo potraživanje osigurano.</p>
67	<p>Ljiljana Horvat NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA OVRŠNOG ZAKONA, Članak 15. Obzirom na inflacijske učinke, potrebno je povećati iznose na primjerice 6.000,00 EUR</p>	<p>Nije prihvaćen Iznosi koji su u Ovršnom zakonu bili izraženi u kunama izražavaju se u eurima zbog uvođenja nove valute, a ne zbog usklađivanja s promjenama cijena.</p>
68	<p>Ured pučke pravobraniteljice NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA OVRŠNOG ZAKONA, Članak 17. U predloženoj odredbi čl. 103. st. 6. dodatno predlažemo navesti rok u kojem će sud rješenjem oglasiti prodaju nevažećom i odrediti ponavljanje dražbe, a sve radi preveniranja dugotrajnosti ovršnog postupka.</p>	<p>Nije prihvaćen Ovršni su postupci hitni i stoga nije potrebno propisati poseban rok.</p>
69	<p>Ljiljana Horvat NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA OVRŠNOG ZAKONA, Članak 19. Predlažem da Članak 161. stavak 2. glasi ; (2) Primjerak rješenja o ovrsi sud će dostaviti Centru za vozila Hrvatske kod kojeg se vodi evidencija o registriranim i označenim vozilima radi provedbe zabilježbe ovrhe. Pojašnjenje; pojedina vozila su objavljena (neregistrirana), otpisana i/ili prodana u dijelove , staro željezo i slično stoga nema potrebe nepotrebno tratiti vrijeme i resurse na provedbu ovrhe nad nepostojećim pokretninama.</p>	<p>Primljeno na znanje Primljeno na znanje.</p>

70	<p>HUAN Hrvatska udruga agencija za naplatu potraživanja NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA OVRŠNOG ZAKONA, Članak 20. Pozdravljamo izmjenu. Napomenuli bismo samo kako je potrebno osigurati da ovime sada potrebni podaci uistinu budu centralizirano dohvatljivi, odnosno da se osigura brži dohvat podataka nužnih za pokretanje ovršnog postupka. Potrebno je omogućiti dohvat podataka elektroničkim putem, odnosno slanje zahtjeva za pribavu podataka o imovini i masovno, za veći broj ovršenika, kroz excel ili drugu prihvatljivu formu, uz masovno prilaganje dokaza o pravnom interesu. Također je potrebno osigurati i povrat podataka brzim, elektroničkim putem. Time se smanjuje nepotrebna papirologija, smanjuje kadrovnosko opterećenje tijela te pojeftinjuje i ubrzava postupak.</p>	<p>Primljeno na znanje Tehnički podaci vezani uz dohvat, slanje i povrat podataka nije materija koja se uređuje Ovršnim zakonom.</p>
----	--	--

71	<p>Ivan Knežević NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA OVRŠNOG ZAKONA, Članak 22. I. Izmjenama zakona omogućava se zadiranje ovrhovoditelja odnosno suda u zaštićeni dio primanja. Predložena izmjena zakona, kojom sud na prijedlog ovrhovoditelja odlučuje o načinu isplate zaštićenog dijela primanja, podložna je ocjeni suglasnosti zakona pred Ustavnim sudom. Ni ovrhovoditelj ni sud, nemaju pravo raspolagati zakonom propisanim iznosom primanja koji je člankom 173. ovršnog zakona izuzet od ovrhe. Odluka kojom ovrhovoditelj, odnosno sud nalaže isplatu zaštićenog dijela mirovine na bankovni račun protivna je zakonu: U Zakonu o mirovinskom osiguranju NN 157/2013 Člankom 96. u stavku 1. i stavku 2. jasno stoji; (1) Mirovine i druga primanja iz mirovinskog osiguranja koja su ostvarena i isplaćivana do 31. prosinca 2013. isplaćuju se u Republici Hrvatskoj ili u inozemstvo putem banaka, odnosno putem pošte na adresu korisnika u Republici Hrvatskoj. (2) Za mirovine i druga primanja iz mirovinskog osiguranja koja su ostvarena i isplaćivana do 31. prosinca 2013. putem pošte na adresu korisnika u Republici Hrvatskoj i nakon 1. siječnja 2014., troškovi isplate terete sredstva državnog proračuna. II. Izmjene zakona protivne su članku 173. ovršnog zakona. Izmjenama je propisano da se zaštićeni iznos mirovine (po nalogu suda) isplaćuje na nezaštićeni bankovni račun. III. Osim što je izmjenama omogućena isplata zaštićenih primanja na nezaštićeni račun, možda najšokantija je činjenica da će slabo pokretnim umirovljenicima, radi ovrhe, mirovine biti isplaćene na nezaštićeni račun banke koja možda uopće nema poslovnicu u mjestu prebivališta umirovljenika. (a što umirovljenicima ionako neće puno značiti, jer nakon što zaštićeni dio primanja sjedne na nezaštićeni račun u banci, umirovljenici više neće imati ni osnovna sredstva za "život") Vlada godina pokušava zakinuti umirovljenike koji imaju zakonom zajamčeno pravo na isplatu mirovine putem pošte, a čini se da će nakon ovakve izmjene ovršnog zakona, zaštitu svojih prava morati tražiti i pred Ustavnim sudom. Možda već slijedećom izmjenom zakona Vlada propiše da se sva primanja zaposlenika u privatnom sektoru moraju isplaćivati isključivo na nezaštićeni račun u banci po odabiru ovrhovoditelja.</p>	<p>Primljeno na znanje Primljeno na znanje.</p>
72	<p>HRVATSKA JAVNOBILJEŽNIČKA KOMORA NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA OVRŠNOG ZAKONA, Članak 22. U članku 181. iza stavka 3. dodaju se stavci 4. do 14. koji glase: „(4) Iznimno od odredbi ovoga članka, sud neće zatražiti očitovanje od ovršenikova poslodavca, odnosno Hrvatskog zavoda za mirovinsko osiguranje kad su oni ovršenikovi dužnici s osnove obveza iz radnog odnosa, odnosno prava iz mirovinskog osiguranja. (5) Ovršenikovom poslodavcu, odnosno Hrvatskom zavodu za mirovinsko osiguranje sud će na prijedlog ovrhovoditelja zabraniti ispunjenje novčanih obveza ovršeniku u gotovom novcu i naložiti mu da do drukčije obavijesti suda sve novčane obveze prema ovršeniku mora ispunjavati uplatom novčanih</p>	<p>Primljeno na znanje Primljeno na znanje.</p>

sredstva na račun ovršenika otvoren kod banke u Republici Hrvatskoj. (6) Iznimno od odredbe stavka 5. ovoga članka, ako ovršenik nema otvoren račun kod banke u Republici Hrvatskoj, sud će u slučaju iz stavka 5. ovoga članka na zahtjev ovrhovoditelja naložiti Agenciji da naloži banci otvaranje namjenskog računa za potrebe provedbe ovrhe te će naložiti ovršenikovom poslodavcu, odnosno Hrvatskom zavodu za mirovinsko osiguranje da iznos primanja koji nije izuzet od ovrhe uplaćuje na taj račun. (7) Ministar nadležan za poslove pravosuđa pravilnikom će propisati način otvaranja, vođenja i zatvaranja računa iz stavka 6. ovoga članka. (8) Sudsku zabranu iz stavka 5. ovog članka može zamijeniti suglasnost koju je ovršenik dao prije ili tijekom ovršnog postupka privatnom ispravom potvrđenom kod javnog bilježnika, da se radi naplate tražbine vjerovnika ovršenikovom poslodavcu, odnosno Hrvatskom zavodu za mirovinsko osiguranje, zabranjuje ispunjenje novčanih obveza ovršeniku u gotovom novcu i nalaže se da mu do drukčije obavijesti suda ili ovrhovoditelja sve novčane obveze prema ovršeniku mora ispunjavati uplatom novčanih sredstva na račun ovršenika otvoren kod banke u Republici Hrvatskoj odnosno ako ovršenik nema otvoren račun kod banke u Republici Hrvatskoj, da ovršenik nalaže neopozivo Agenciji da naloži banci otvaranje namjenskog računa za potrebe provedbe ovrhe te će naložiti ovršenikovom poslodavcu, odnosno Hrvatskom zavodu za mirovinsko osiguranje da iznos primanja koji nije izuzet od ovrhe uplaćuje na taj račun. (9) Isprava iz stavka 8. ovoga članka izdaje se u jednom primjerku, a isplatitelj i Agencija te banka su dužni na temelju te isprave postupiti jednako kao u slučaju sudske zabrane iz stavka 5. ovog članka čim ispravu zaprimu od ovrhovoditelja neposredno ili preporučenom poštom. (10) Ispravu iz stavka 8. ovoga članka s učincima dostave rješenja o zabrani poslodavcu dostavlja vjerovnik, putem davatelja poštanskih usluga preporučenom poštanskom pošiljkom s povratnicom ili preko javnoga bilježnika. (11) Isprava iz stavka 8. ovoga članka ima svojstvo ovršne isprave na temelju koje se može tražiti ovrha protiv dužnika i na drugim predmetima ovrhe. (12) Odredbe stavka 5 ovoga članka na odgovarajući se način primjenjuju i na jamca ako je dao suglasnost iz stavka 7. ovoga članka. (13) Oblik i sadržaj isprave iz stavka 8. ovoga članka propisat će pravilnikom ministar nadležan za poslove pravosuđa. (14) U slučaju promjene poslodavca odnosno isplatitelja vjerovnik je ovlašten zahtijevati od isplatitelja ispravu iz st. 8. ovog članka i dostaviti ju novom isplatitelju.

OBRAZLOŽENJE: Predloženim izmjenama nastoji se postići rasterećenje sudova uz istovremeno promptno i efikasno provođenje postupaka pred javnim bilježnicima. Ujedno se ovom izmjenom omogućava da se već u ranom stadiju zasnivanja vjerovničko-dužničkog odnosa pribave potrebne isprave, konkretno Suglasnost u obliku privatne isprave potvrđene (solemnizirane) kod javnog bilježnika te da se radi naplate tražbine vjerovnika, poslodavcu ovršenika, odnosno Hrvatskom zavodu za mirovinsko osiguranje zabrani ispunjenje novčanih obveza ovršeniku u gotovom novcu uz

nalog da se do drukčije obavijesti suda ili ovrhovoditelja sve novčane obveze prema ovršeniku moraju ispunjavati uplatom novčanih sredstva na račun ovršenika.“. PRILOG Obrazac Izjave Obrazac Izjave o suglasnosti dužnika - stranica 1 IZJAVA O SUGLASNOSTI DUŽNIKA temeljem čl. 181. st. 8. Ovršnog zakona Ja,

_____ OIB:

_____ kao dužnik, ovom ispravom potvrđenom kod javnog bilježnika, dajem suglasnost da se radi naplate tražbine vjerovnika2: OIB:

_____ u iznosu od
3

_____ uvećane za ugovorene kamate i ostale sporedne tražbine, ako ih ima, te sa zateznim kamatama koje teku od dana dospjeća određenog od strane vjerovnika po stopi koja ne može biti viša od stope propisane zakonom, mojem poslodavcu, odnosno Hrvatskom zavodu za mirovinsko osiguranje, zabranjuje ispunjenje novčanih obveza prema meni u gotovom novcu i nalaže se da mi do drukčije obavijesti suda ili ovrhovoditelja sve novčane obveze prema mora ispunjavati uplatom novčanih sredstva na moj račun otvoren kod banke u Republici Hrvatskoj odnosno ako ne bih imao otvoren račun kod banke u Republici Hrvatskoj, da nalažem neopozivo Financijskoj Agenciji da naloži banci otvaranje namjenskog računa za potrebe provedbe ovrhe te da naloži mojem poslodavcu, odnosno Hrvatskom zavodu za mirovinsko osiguranje da iznos primanja koji nije izuzet od ovrhe uplaćuje na taj račun. Ova isprava izdaje se u jednom primjerku, a isplatelj i Financijska Agencija te banka su dužni na temelju ove isprave postupiti jednako kao u slučaju sudske zabrane iz članka 181. stavka 5. Ovršnog zakona čim ispravu zaprimu od ovrhovoditelja neposredno ili preporučenom poštom. Ovu ispravu s učincima dostave rješenja o zabrani poslodavcu dostavlja vjerovnik, putem davatelja poštanskih usluga preporučenom poštanskom pošiljkom s povratnicom ili preko javnoga bilježnika. Ova Isprava ima svojstvo ovršne isprave na temelju koje se može tražiti ovrha protiv dužnika i na drugim predmetima ovrhe. U slučaju promjene poslodavca odnosno isplatelja vjerovnik je ovlašten zahtijevati od isplatelja ovu ispravu i dostaviti ju novom isplatelju. Suglasan sam i pristajem da mi javni bilježnik, nakon potvrde, izda izvornik ove isprave u skladu s odredbom članka 50. stavka 2. Zakona o javnom bilježništvu. Mjesto i datum izdavanja: Potpis dužnika:
Napomena: Upisati: ime i prezime, adresa prebivališta, OIB dužnika Upisati: tvrtku ili skraćenu tvrtku, naziv za pravne osobe, odnosno ime i prezime za fizičke osobe, sjedište i adresa, odnosno prebivalište i osobni identifikacijski broj (OIB) vjerovnika 3 Upisati: tražbinu u kunama ili u kunama uz valutnu klauzulu ili u stranoj valuti brojkom i slovima Obrazac Izjave o suglasnosti dužnika -

<p>73 Ured pučke pravobraniteljice NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA OVRŠNOG ZAKONA, Članak 22. Predloženim čl. 181. st. 4. predviđa se da će sud Hrvatskom zavodu za mirovinsko osiguranje (dalje: HZMO) na prijedlog ovrhovoditelja zabraniti ispunjenje novčanih obveza ovršeniku u gotovom novcu i naložiti mu da do drukčije obavijesti suda sve novčane obveze prema ovršeniku mora ispunjavati uplatom novčanih sredstva na račun ovršenika otvoren kod banke u Republici Hrvatskoj, a prijedlogom čl. 181. st 5. predviđa se da će, ako ovršenik nema otvoren račun kod banke u Republici Hrvatskoj, sud u slučaju iz st. 4. na zahtjev ovrhovoditelja naložiti FINA-i da naloži banci otvaranje namjenskog računa za potrebe provedbe ovrhe te će naložiti HZMO-u da iznos primanja koji nije izuzet od ovrhe uplaćuje na taj račun. Za ovršenika koji mirovinu prima putem pošte i koji od ranije iz drugih razloga ima otvoren račun u banci, razlika između navedena dva slučaja uistinu je značajna. Naime, u čl. 181. st. 4. predviđa se „uplata novčanih sredstava“, što implicira da se radi o cijelom iznosu novčanog primanja, čime bi ovakvo rješenje za ovršenika bilo nepovoljnije od postojećeg, dok se u st. 5. radi samo o „iznosu primanja koji nije izuzet od ovrhe“, pa bi se dio iznosa primanja koji je izuzet od ovrhe nastavio isplaćivati putem pošte. S obzirom da je isplata dijela mirovine koji je izuzet od ovrhe putem pošte iznimno važna korisnicima koji su narušenog zdravlja, koji žive u izoliranim krajevima te im odlazak do banke ili bankomata predstavlja i dodatni trošak, jer do istog moraju platiti prijevoz, predlažemo da se čl. 22. Nacrta prijedloga zakona, odnosno predloženom odredbom čl. 181. st. 4. posebno predvidi nastavak isplate dijela mirovine koji je izuzet od ovrhe putem pošte, i u situaciji kada ovršenik od ranije ima otvoren račun u banci. Stoga predlažemo dodatno razmotriti i precizirati prijedlog dopune odredbe čl. 181. OZ-a, uvažavajući ograničenje ovrhe propisano odredbom čl. 173. OZ-a, kao i potrebu da otvaranjem računa u banci za ovršenika ne nastanu dodatni troškovi, sve kako bi ovrha za njega bila što manje nepovoljna i u skladu s obvezom zaštite dostojanstva ovršenika.</p>	<p>Primljeno na znanje Primljeno na znanje.</p>
<p>74 OWENS, HOUŠKA I PARTNERI, odvjetničko društvo d.o.o. NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA OVRŠNOG ZAKONA, Članak 22. U odnosu na predložene „nove“ stavke 5. i 6. članka 181. Ovršnog zakona, ističemo kako račune u banci mogu otvoriti samo (budući) vlasnici tih računa, fizičke ili pravne osobe, jer se time zasniva ugovorni odnos s bankom koji stvara prava i obveze za klijenta. Čak i kod otvaranja zaštićenog računa postoji prethodni zahtjev ovršenika na temelju kojeg Financijska agencija daje nalog banci da otvori takav račun. Isto tako, postavlja se pitanje kojoj banci, temeljem čije odluke i po kojim kriterijima, će se dati nalog za otvaranje računa? Smatramo kako se ne može prisiliti dužnika da ima otvoren račun u nekoj banci, a niti banku da prihvati ovršenika/treću osobu kao svog klijenta.</p>	<p>Primljeno na znanje Primljeno na znanje.</p>

75	<p>HUAN Hrvatska udruga agencija za naplatu potraživanja NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA OVRŠNOG ZAKONA, Članak 22. Komentar na čl. 22.: Pohvaljujemo predložene izmjene kojima se onemogućavaju potencijalne zlouporabe, međutim potrebno je definirati rok za otvaranje namjenskog računa, zbog načela hitnosti, jer će bez propisanog roka sigurno doći do produljenja postupka, a ovršeniku će rasti bespotrebno zakonska zatezna kamata. Također, vjerovniku nisu omogućena nikakva pravna sredstva za traženje ubrzanja takve dostave.</p>	<p>Nije prihvaćen Ovršni su postupci hitni i stoga nije potrebno propisati poseban rok.</p>
76	<p>Ivan Dušan NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA OVRŠNOG ZAKONA, Članak 22. Vežano za članak 22. Poslodavci su dužni sva primanja, osim sezonskog rada u poljoprivredi isplaćivati na račun radnika. Prema tome, poslodavac ne smije radnik nikako niti jedno primanje, osim sezonskog rada u poljoprivredi isplaćivati u gotovini.</p>	<p>Nije prihvaćen Ne sadrži prijedlog.</p>
77	<p>Ljiljana Horvat NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA OVRŠNOG ZAKONA, Članak 22. Predlažem u potpunosti brisati Članak 22 u dijelu koji se odnosi na HZMO POJAŠNJENJE: Jednostavnije bi bilo da se sve osnove (i stare i nove prebace na FINU), da HZMO FINI uplaćuje isključivo nezaštićeni dio primanja, a FINA potom dalje odlučuje kome idu ovršena sredstva, FINA već ionako vodi bazu prednosnog reda naplate. Takvim postupkom, zaštićeni dio primanja HZMO dalje isplaćuje kao i do sada ,a SVE BEZ POTREBE INTERVENCIJE SUDA (čime se rasterećuje i sud) Time se i HZMO dodatno rasterećuje, jer ne mora provoditi ni postojeće ovrhe. Također, HZMO je javna ustanova , te na dnevnoj bazi preuzima obavijest FINA-e u elektroničkoj razmjeni podataka (informacija dostupna na poveznici; https://www.mirovinsko.hr/hr/obustave-od-mirovine/298)</p>	<p>Primljeno na znanje Primljeno na znanje.</p>

78	<p>Ljiljana Horvat NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA OVRŠNOG ZAKONA, Članak 22. Predlažem izmjenu stavka 4. „(4) Ovršenikovu poslodavcu, odnosno Hrvatskom zavodu za mirovinsko osiguranje sud će na prijedlog ovrhovoditelja zabraniti ispunjenje NEZAŠTIĆENIH novčanih obveza ovršeniku u gotovom novcu i naložiti mu da do drukčije obavijesti suda sve NEZAŠTIĆENE novčane obveze prema ovršeniku mora ispunjavati uplatom NEZAŠTIĆENIH novčanih sredstva na račun ovršenika otvoren kod banke u Republici Hrvatskoj. POJAŠNJENJE; Ovrhovoditelj nema (ili barem ne bi smio imati) prava raspolagati niti odlučivati o pravu zaposlenika na pristup zaštićenom djelu primanja. ! Zaštićeni dio mirovine ne smije biti ovršen, ovrhovoditelj nema (ili barem ne bi smio imati) prava raspolagati zaštićenim djelom mirovinskog primanja ,a umirovljenici sukladno zakonu o mirovinskom osiguranju koji je bilo na snazi do 2014.g. i dalje ostvaruju pravo na isplatu u gotovom novcu. Isplatu zaštićenog dijela mirovine u gotovu novcu vrši isključivo HZMO (na kućnu adresu , temeljem zakona o mikroskom osiguranju koji je bio na snazi do 2014 g.) te umirovljeniku odnosno HZMO-u mora biti dostupan za isplatu u svakom trenutku.</p>	<p>Primljeno na znanje Primljeno na znanje.</p>
----	---	---

79 **Ljiljana Horvat**
NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA OVRŠNOG ZAKONA, Članak 22.
Predlažem stavak 6. zamijeniti u stavak 7. , a stavkom 6. propisati; (6) Iznimno od odredbe stavka 4. ovoga članka, ako pri Hrvatskom zavodu za mirovinsko osiguranje nisu iscrpljena sva prava po već zaprimljenim ovršnim ispravama, sud će prijedlog iz stavka 4. odbaciti. **PODREDNO** Predlažem stavkom 6. propisati; (6) Iznimno od odredbe stavka 4. ovoga članka, ako pri Hrvatskom zavodu za mirovinsko osiguranje nisu iscrpljena sva prava po već zaprimljenim ovršnim ispravama, Agencija će zastati sa provođenjem sudskog rješenja iz stavka 4. ovog članka. Agencija je pritom dužna, na dnevnoj bazi usklađivati bazu podataka sa bazom podataka Hrvatskog zavoda za mirovinsko osiguranje **POJAŠNJENJE**; Predložena izmjena u članku 181. stavku 4. i 5. otvara mogućnost za malverzaciju (provođenje ovrhe kod HZMO-a i kod FINE) Izmjenom nije jasno definirano što se dešava kada novi ovrhovoditelj zatraži od suda otvaranje namjenskog računa i obustavu isplate mirovine u gotovu novcu, a HZMO još izvršava obustavu na mirovini temeljem prethodno zaprimljenih osnova. Zakonom je propisano kako HZMO nastavlja izvršavati obustave ali je propisano i da će sud na prijedlog ovrhovoditelja obustaviti isplatu mirovine u gotovu novcu (u ovom slučaju sud bi navedeno rješenje bio dužan donijeti na prijedlog novog ovrhovoditelja, a što je u izravnoj suprotnosti sa člankom 41. prijelaznih odredaba ovog zakona) Najbitnije, ako HZMO nastavlja provoditi ovrhu nad mirovinom po već zaprimljenim osnovama, postavlja se pitanje; nad čime i koja će primanja Agencija izvršiti ako sud na prijedlog nekog novog ovrhovoditelja, u novoj ovrši, po novoj osnovi, donese odluku o prisilnoj isplati primanja na namjenski račun ?? (nad zaštićenim primanjima ili nad nezaštićenim koja je HZMO već ovršio ?!) Obzirom da banka po nalogu Suda/Agencije nema što izvršiti (jer se ovrha po staroj osnovi provodi od strane HZMO-a) odluka suda će onemogućavati HZMO u provedbi ovrhe. U suprotnom odluka suda nema smisla, osim ako banka po nalogu Suda/Agencije počne nezakonito izvršavati preostali zaštićeni dio primanja.

Primljeno na znanje
Primljeno na znanje.

80	<p>Ljiljana Horvat NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA OVRŠNOG ZAKONA, Članak 22. Predlažem da članak 181. stavak 4. glasi ; Iznimno od odredbe stavka 4. ovoga članka, ako ovršenik nema otvoren račun kod banke u Republici Hrvatskoj, sud će u slučaju iz stavka 4. ovoga članka na zahtjev ovrhovoditelja naložiti Agenciji da naloži banci otvaranje namjenskog računa za potrebe provedbe ovrhe te će naložiti ovršenikovu poslodavcu, odnosno Hrvatskom zavodu za mirovinsko osiguranje da iznos primanja koji nije izuzet od ovrhe uplaćuje na taj račun, a iznos koji je izuzet od ovrhe isplati u gotovu novcu. PODREDNO predlažem da članak 181. stavak 5. glasi ; (5) Iznimno od odredbe stavka 4. ovoga članka, ako ovršenik nema otvoren račun kod banke u Republici Hrvatskoj, sud će u slučaju iz stavka 4. ovoga članka na zahtjev ovrhovoditelja naložiti Agenciji da naloži banci otvaranje namjenskog računa za potrebe provedbe ovrhe i zaštićenog računa za isplatu primanja te će naložiti ovršenikovu poslodavcu, odnosno Hrvatskom zavodu za mirovinsko osiguranje da iznos primanja koji nije izuzet od ovrhe uplaćuje na taj račun, a iznos koji je izuzet od ovrhe isplati na zaštićeni račun. U suprotnom, u cilju zaštite prava umirovljenika koji imaju pravo na isplatu mirovine u gotovu novcu (a koji im je nužan radi nepokretnosti i sl.) , predlažem brisati cijeli Članak 22.</p>	<p>Primljeno na znanje Primljeno na znanje.</p>
81	<p>Ljiljana Horvat NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA OVRŠNOG ZAKONA, Članak 22. Ovrhovoditelj nema (ili barem ne bi smio imati) prava raspolagati zaštićenim djelom mirovinskog primanja, niti odlučivati o pravu isplate mirovine umirovljeniku (sud, sukladno stavku 184. članku 4. na prijedlog ovrhovoditelja ne može odbiti prijedlog za zabranu ispunjenja novčanih obveza ovršeniku u gotovom novcu) Umirovljenici su pravo na isplatu mirovine u gotovu novcu, ostvarili temeljem zakona o mirovinskom osiguranju koji je bio na snazi do 2014 g, a čija prava i danas ostvaruju. Vlada već godinama pokušava onemogućiti isplatu mirovine u gotovom novcu umirovljenicima koje su to pravo ostvarili do 2014. g. temeljem zakona o mirovinskom osiguranju , a temeljem kojeg imaju puno pravo na isplatu mirovine u gotovom novcu . Trenutni prijedlog članka 181. stavka 4. i .5. ponovljeni je pokušaj prisilnog prebacivanja umirovljenika u banke, samo ovaj puta ovrhovoditelj ima snagu odluke o načinu isplate mirovine umirovljeniku (jer sukladno čl.4 stavka 184. sud na prijedlog ovrhovoditelja ne može odbiti prijedlog za zabranu ispunjenja novčanih obveza ovršeniku u gotovom novcu) Predložena izmjena zakona također otvara mogućnost za malverzaciju obzirom da nije jasno definirano što se dešava kada novi ovrhovoditelj zatraži od suda otvaranje namjenskog računa i obustavu isplate mirovine u gotovu novcu, a HZMO još izvršava obustavu na mirovini temeljem prethodno zaprimljenih osnova. Zakonom je propisano kako HZMO nastavlja izvršavati obustave ali je propisano i da će sud na prijedlog ovrhovoditelja obustaviti</p>	<p>Primljeno na znanje Primljeno na znanje.</p>

isplatu mirovine u gotovu novcu (u ovom slučaju sud bi navedeno rješenje bio dužan donijeti na prijedlog novog ovrhovoditelja, a što je u izravnoj suprotnosti sa člankom 41. prijelaznih odredaba ovog zakona) Osim što u nacrtu prijedloga zakona o izmjenama i dopunama ovršnog zakona u članku 22. prijedloga (Člankom 181. stavkom 4. i 5.) Vlada opetovano pokušava onemogućiti isplatu u gotovom novcu zaštićeni dio mirovine umirovljeniku koji nema otvoren račun u poslovnoj banci, u navedenom je članku Vlada u potpunosti "zaboravila" definirati što se dešava sa zaštićenim dijelom primanja, a "zaboravljena" je i uputa suda HZMO-u o obveznoj isplati zaštićenog dijela primanja ovršeniku u gotovom novcu, podredno obveza Agencije o otvaranju zaštićenog računa. Za pretpostaviti je da će nakon otvaranja namjenskog računa, HZMO isplatiti cjelokupnu mirovinu na račun u banci, a ovrhovoditelj će se potom naplatiti sa cijele mirovine, ostavljajući umirovljenika bez primanja (jer zakonodavac opet štiti ovrhovoditelja na uštrb ovršenika) Tako prema aktualnom prijedlogu zakona, umirovljenici sukladno zakonu o mirovinskom osiguranju koji je bilo na snazi do 2014. g. i dalje ostvaruju pravo na isplatu u gotovom novcu, osim ako ovrhovoditelj ne odluči drugačije. Ovdje je jasno kako se dopunom zakona umanjuju prava ovršenika a jasna je i nastala neravnopravnost u korist ovrhovoditelja. Nedopustivo je da ovrhovoditelj odlučuje o načinu isplate mirovine umirovljeniku, obzirom da sud, sukladno stavku 184. članku 4. na prijedlog ovrhovoditelja sud ne može odbiti prijedlog za zabranu ispunjenja novčanih obveza ovršeniku u gotovom novcu. Drugim riječima svi oni umirovljenici kojima poštar radi nepokretnosti ili udaljenosti nosi mirovinu na kućni prag, a koji imaju pravo na isplatu mirovine u gotovu novcu (pravo koje su do 2014. g. umirovljenici ostvarili temeljem zakona i koje je još na snazi) ako im netko od ovrhovoditelja odluči izvršiti mirovinu na način kako je to propisano člankom 181. stavkom 4. i 5. novog ovršnog zakona, umjesto mirovine neće dobiti ništa. Štoviše postoji realna bojazan da će umirovljenik po odluci suda, dok Agencija ne otvori zaštićeni račun, taj mjesec ostati bez cjelokupne mirovine jer je zakonodavac propisao obvezu otvaranja namjenskog računa u svrhu zaštite ovrhovoditelja, pritom zanemarujući obvezu otvaranja i zaštićenog računa ovršenika. Zaštićeni dio mirovine ne smije biti ovršen prilikom otvaranja namjenskog računa u banci, mora biti dostupan za isplatu umirovljeniku u svakom trenutku, te najbitnije, ne smije biti podložan hiru ovrhovoditelja, a Sud je dužan (kao i zakonodavac) osigurati jednakost svih strana u postupku provedbe ovrhe. Dio primanja koji je izuzet od ovrhe HZMO mora moći isplatiti primatelju mirovine u gotovom novcu (pravo koje umirovljenici ostvaruju temeljem zakona koji je bio na snazi do 2014. g.) U suprotnom se Ovršnim zakonom onemogućava zakonsko pravo na isplatu plaće (mirovine) u gotovom novcu, a HZMO čini povredu ustavnog prava jednakosti građana (ovdje umirovljenika) pred zakonom. U slučaju prisilnog otvaranja računa kod poslovne banke u RH, Sud ili mora naložiti Agenciji i otvaranje zaštićenog računa te isplatu preostalog iznosa koji je

<p>zaštićen od ovrhe na zaštićeni račun ili naložiti HZMO da preostali iznos koji je zaštićen od ovrhe korisniku mirovine isplati u gotovu novcu, Naposljetku, neshvatljiva je potreba Vlade za "prebacivanjem" ovrha na Agenciju, radi se o malom broju umirovljenika koji nema račun u banci, dok će HZMO i dalje provoditi ovrhe po već zaprimljenim ovršnim ispravama. Možda najrelevantnije, HZMO nije privatni poslodavac već javna ustanova stoga potreba za posebnim člankom kojim se "rastereduje" HZMO nema nikakva uporišta</p> <p>82 HRVATSKA JAVNOBILJEŽNIČKA KOMORA NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA OVRŠNOG ZAKONA, Članak 23. Predlaže se da se ne briše Izjava iz članka 202. OZ, uz razloge koji su već ranije navedeni, prilikom prethodnih e-savjetovanja u odnosu na OZ, posebno se ističe i sljedeće: Uredbama Europske unije normativno je reguliran bezuvjetan prijenos dijela mirovine ili plaće dužnika, korisnika kredita, u korist banke, na ime otplate kredita (Članak 123. Uredbe 575/2013). Dakle, radi se o pravnom aktu koji ima obvezujuću pravnu snagu i izravno se primjenjuje u svim članicama. Uredbom (EU) br. 648/2012 (dalje u tekstu Uredba 2019/876) i Uredbom (EU) 2020/873 Europskog parlamenta i Vijeća od 24.06.2020. o izmjeni uredbi (EU) br. 575/2013 i (EU) 2019/876 u pogledu određenih prilagodbi kao odgovora na pandemiju bolesti COVID-19 (dalje u tekstu: Uredba 2020/873) propisano je da izloženostima zbog kredita koje je kreditna institucija odobrila umirovljenicima ili zaposlenima na neodređeno vrijeme uz bezuvjetan prijenos dijela mirovine ili plaće dužnika toj kreditnoj instituciji dodjeljuje se ponder rizika od 35 % pod uvjetom da je između ostalog ispunjen sljedeći uvjet: (a) kako bi otplatio kredit, dužnik bezuvjetno ovlašćuje mirovinski fond ili poslodavca da provodi izravna plaćanja kreditnoj instituciji oduzimanjem iznosa mjesečnih plaćanja za kredit od dužnikove mjesečne mirovine ili plaće; Navedenom odredbom bankama je omogućeno da umjesto pondera rizika od 75%, dodjeljuje ponder rizika od 35%, što posljedično utječe na povećano i povoljnije kreditiranje zaposlenika i umirovljenika. Iz navedenog vidljivo je da je za ispunjenje uvjeta primjene povoljnijeg tretmana izloženosti nužno da dužnik, radi otplate kredita, bezuvjetno ovlasti mirovinski fond, odnosno svog poslodavca da u korist banke provodi izravna plaćanja, odnosno provodi mjesečne ustege s njegove mjesečne plaće ili mirovine u korist banke. Uzevši u obzir naglašenu namjeru zakonodavca da administrativno rastereti poslodavce i HZMO ukidanjem ovrhe na plaći i mirovini, smatramo da bi predloženim brisanjem zakonskih odredbi o ovrsi na plaći ili drugim stalnim novčanim primanjima, došlo do narušavanja pravne sigurnosti glede reguliranja prijena plaće ili mirovine dužnika kreditnoj instituciji na način definiran Uredbom 575/2013. Iz više navedenih razloga potrebno je razmisliti o normativnom održavanju ovog instituta ili barem njegovoj redefiniciji.</p>	<p>Primljeno na znanje Primljeno na znanje.</p>
<p>83 Pravobranitelj za djecu RH NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O IZMJENAMA I</p>	<p>Primljeno na znanje Primljeno na znanje.</p>

DOPUNAMA OVRŠNOG ZAKONA, Članak 23.

Zabrinuti smo što će, kako bi se administrativno rasteretilo poslodavce i HZMO, provedba ovrhe od strane poslodavca i Hrvatskog zavoda za mirovinsko osiguranje, od ovrhe koja nije dovela do dodatnih troškova postupaka za štetu djece kao ovrhovoditelja, sada dovesti do financijskog opterećivanja djeteta kao ovrhovoditelja. Smatramo da treba izuzeti djecu kao ovrhovoditelje od obveze plaćanja predujmova za ovrhu i naknada kojima će se umanjivati njihovo potraživanje. S tim u vezi, u članku 14. Ovršnog zakona, predlažemo uvođenje iznimke od pravila da troškove postupka u svezi s određivanjem i provedbom ovrhe predujmljuje ovrhovoditelj, odnosno predlagatelj osiguranja, na način da se predvidi predujmljivanje troškova postupka iz sredstava suda, u slučajevima kada je ovrhovoditelj ili predlagatelj osiguranja djeteta. Predlažemo da se takva obveza propiše u svim ovršnim postupcima u kojima je ovrhovoditelj djeteta (ne samo u postupcima ovrhe radi ostvarenja uzdržavanja za djeteta, već i drugih potraživanja maloljetnog djeteta, npr. isplate, ostvarenja imovinsko-pravnog zahtjeva, naknade štete i slično) te neovisno o predmetu ovrhe. Time bi se primjerice, u slučaju ovrhe na nekretnini i na plaći i mirovini, olakšala pozicija djeteta ovrhovoditelja koje u pravilu ovršni postupak pokreće upravo iz razloga jer potražuje sredstva nužna za svoje osnovne životne potrebe te u pravilu ne raspolaže dostatnim sredstvima kojima bi predujmio troškove vještaka, procjenitelja i sl. Upoznati smo i o negativnom utjecaju plaćanja mjesečnih naknada Financijskoj agenciji za obavljanje poslova provedbe ovrhe radi ostvarivanja uzdržavanja za djeteta na novčanim sredstvima ovršenika, u odnosu na drugu djecu s kojom obveznik uzdržavanja živi, što je potrebno izbjeći. Naime, saznajemo za slučajeve u kojima se provedbom ovrhe na novčanim sredstvima koju provodi Financijska agencija umanjuju iznosi uzdržavanja utvrđeni pravomoćnim i ovršnim sudskim odlukama te zaplijenjeni ovršeniku u ovršnom postupku, te se umanjene za troškove Financijske agencije uplaćuju roditelju ovrhovoditelju, na štetu djece i bez saznanja roditelja koji djeteta zastupa u ovršnom postupku radi ostvarivanja uzdržavanja. Smatramo da je takvu praksu i probleme u novom zakonu potrebno izbjeći, u provedbi ovrhe na novčanim sredstvima, plaći, mirovini i dr. Napominjemo, troškovi postupka ne smiju biti prepreka ostvarenju osnovnih prava i interesa djeteta. Nadalje, imajući u vidu intervencije koje predviđa Nacrt, podsjećamo na potrebu zaštite prava i interesa djece. Predlažemo da se svakako propiše da je od ovrhe u cijelosti izuzeta obiteljska mirovina koju ostvaruje djeteta nakon smrti roditelja. Naime, radi se o primanju koje u naravi predstavlja zamjenu za zakonsko uzdržavanje roditelja te kao takvo treba biti izuzeto od ovrhe, što za sada, nije, na štetu djece. U tom pogledu, već nam se godinama obraćaju stranke tražeći pomoć, te godinama upiremo na potrebu ovakve zakonske intervencije. Nadalje, u odnosu na primanja i naknada koje su izuzete od ovrhe u korist roditelja kao ovršenika, potrebno je i u tom slučaju predvidjeti

zaštitu prava na uzdržavanje djece, jer djeca također imaju svoje svakodnevne i egzistencijalne potrebe i njihovi interesi u odnosu na interes roditelja trebaju imati prednost. Stoga predlažemo da se kod primanja i naknadi koje su izuzete od ovrhe ovo izuzeće ne odnosi na ostvarenje tražbina po osnovi zakonskog uzdržavanja maloljetne djece i drugih potraživanja djece (osim za ona koja su vezana za dijete npr. doplatak za dijete, dar za djecu, uzdržavanje djeteta). Npr. u praksi se događaju slučajevi da kada roditelj obveznik uzdržavanja za vrijeme bolovanja ne prima plaću, već naknadu plaće koja je izuzeta iz ovrhe, dijete ne može ostvariti svoje pravo na uzdržavanje, pa makar u određenom dijelu od toga primanja. Odredbe o redoslijedu namirenja više ovrhovoditelja važećeg Ovršnog zakona nisu usklađene s konvencijskim načelom zaštite najboljeg interesa djeteta, koje propisuje članak 3. Predlažemo da u svim ovršnim i stečajnim postupcima (dakle, ne samo u ovrsi na novčanoj tražbini, već i u stečaju te ovrsi na nekretninama, pokretninama, dionicama, vrijednosnim papirima i na drugim predmetima ovrhe) bude osiguran prvenstveni red namirenja uzdržavanja maloljetnog djeteta u odnosu na druge ovrhovoditelje, a u slučaju više ovrhovoditelja radi ostvarenja uzdržavanja djece treba uvijek biti osigurano njihovo razmjerno namirenje, radi zaštite dobrobiti maloljetne djece i njihove egzistencije. Predlažemo skraćivanje roka od šezdeset dana za prijenos zaplijenjenih novčanih sredstava radi ostvarenja uzdržavanja djece. Ovaj je rok predug i ugrožava egzistenciju djece. Predlažemo da se uvede iznimka kad je u pitanju ostvarenje uzdržavanja za djecu odnosno da se maksimalno skrate rokovi za prijenos zaplijenjenog novčanog iznosa.

84	<p>Američka gospodarska komora u Hrvatskoj NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA OVRŠNOG ZAKONA, Članak 23.</p> <p>U vezi predloženog ukidanja instituta ovrhe na primanjima ovršenika, želimo naglasiti da navedeni prijedlog nije u skladu sa životnim potrebama postupka, kao ni sa zakonodavstvom i praksom EU. U slučaju ukidanja ovrhe na primanjima, vjerovnicima ostaje kao alternativa ovrha na računu, preko FINA-e, koja je za ovršenike nepovoljnija od ovrhe na primanjima iz sljedećih razloga; ž (i) ovrha preko FINA-e je zbog naknade FINA-e puno skuplja, kako za ovrhovoditelja, tako i za ovršenika (u ovrsi na plaći dužnik ne plaća dodatnu naknadu kakvu plaća za ovrhu na računu); (ii) na FINA-i se gomila velika količina predmeta i veliki zbirni iznos duga te se time uvećava slika ukupne zaduženosti društva; (iii) kod ovrhe na primanjima, ovršeniku se plijeni samo i isključivo primanje, i to njegov zakonom dozvoljen dio, dok se kod ovrhe na računu, pljeni sve što je priljev računa, a to može biti i cijela plaća (dok dužnik ne otvori zaštićeni račun) te bilo koji drugi priljev (npr, dužnik može ostati i bez kompletnog iznosa isplaćenog kredita, drugih prihoda itd). Ovo su ozbiljni razlozi nauštrb ovršenika te smatramo kako unatoč činjenici da su ovrhom na primanjima poslodavci administrativno opterećeni, navedeno rasterećenje ne bi trebalo padati na teret sudionika u postupku, kao i na uštrb slike zaduženosti društva. Ukoliko bi se ipak odlučilo o ukidanju ovrhe na primanjima, potrebno je osigurati i smanjenje naknade FINA-e za provedbu ovrhe na novčanim sredstvima. Napominjemo međutim i kako ukidanje ovrhe na plaći neće znatno umanjiti administrativnu opterećenost poslodavaca, koji će ionako trajno morati računati dio iznosa plaće koji se isplaćuje na redovan te dijela koji se isplaćuje na zaštićen račun. Jedina je razlika ta što bi se dio koji nije zaštićen, sada umjesto ovrhovoditelju, uplaćivao izravno na jedan račun ovršenika, a zaštićen na drugi. Time ističemo kako niti svrha koja se ovom izmjenom želi postići, ne bi bila ostvarena.</p>	<p>Primljeno na znanje Primljeno na znanje.</p>
----	--	--

85	<p>HUAN Hrvatska udruga agencija za naplatu potraživanja NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA OVRŠNOG ZAKONA, Članak 23. Navedeni prijedlog izmjena da se ukine ovrha na plaći nije u skladu s zakonodavstvom i praksom EU. Gotovo sve države članica EU I euro zone ima institut ovrhe na primanjima, npr; Njemačka, Češka, Slovačka, Slovenija, Bugarska, Mađarska... osim Grčke. Predloženim izmjenama, da se ubuduće sve osnove provode prema jedinstvenom prednosnom redu na novčanim sredstvima kod FINA-e, generira I sljedeće probleme: - za ovršenika i ovrhovoditelja nastaje dodatni trošak, koji nije imao do sada, jer se na FINI prilikom aktivacije mora platiti naknada, koja ovisi o visini dugovanja, dok je ovrha kod poslodavaca bez naknade - ovršeniku se prilikom ovrhe na primanjima plijeni samo nezaštićeni dio primanja, dok se kod ovrhe na računu plijeni i svaki priljev, što u konačnici dužniku predstavlja dodatno opterećenje. Također, određeni dio ovršenika nije svjestan svoga prava otvaranja zaštićenog računa pa se može dogoditi da mu primanja budu višekratno ustegnuta u cijelosti. - na FINI se gomila velika količina predmeta i veliki zbirni iznos duga. - Svrha izmjena – administrativno rasterećenje poslodavaca, na ovaj način neće biti postignuta, pošto će oni trajno morati i dalje izračunavati koji je dio plaće zaštićen, a koji nije te ga sukladno tome uplaćivati na različite račune-redovan i zaštićeni. Nema operativno ni tehnički nikakve razlike od dosadašnjeg postupanja, i do sada je poslodavac jedan dio plaće uplaćivao na poseban račun-ovrhovoditeljev, a drugi na redovan račun. Sada se samo mijenja destinacija uplate, ali pozadinski se zahtjeva ista količina administracije. Ukoliko se usvoje izmjene da se ukida ovrha na plaći, predlažemo da se smanji naknada FINE za provedbu ovrhe na novčanim sredstvima. Također, ukoliko se usvoje predložene izmjene, potrebno je osigurati kontrolu postupanja poslodavaca pošto je do sada (u zadnjih 10 godina) prilikom ovrhe na plaći, ali I kod isplate na račun, primjećeno da je prosječni mjesečni iznos ustege ovrhovoditelju oko 1.000 kn, što bi značilo da svi ovršenici u RH imaju minimalnu plaću. Navedenim se oštećuje ovrhovoditelje, a dužniku svakih odlaganjem otplate, rastu zatezne kamate. Bitno je također osigurati ispravnost postupanja poslodavaca nakon stupanja izmjena na snagu, pošto postoji opravdana bojazan da bi moglo doći do prestanka postupanja od strane poslodavaca I po ranije dostavljenim osnovama, odnosno ne postupanja po osnovama koje su u redu naplate.</p>	<p>Primljeno na znanje Primljeno na znanje.</p>
----	---	---

86	<p>Stevo Žufić NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA OVRŠNOG ZAKONA, Članak 25. Predložemo izmjenu članka 209. Ovršnog zakona na način da se banke obvežu da o provedenim ovrhama obavještavaju fizičke osobe nad kojima se ovrha provodi sa informacijom o razlozima i temelju za ovrhu, sa preciznim obračunom iznosa koji se ovršuje, sa naznakom duga i kamata, do sada isplaćenih iznosa duga putem ovrha i ostatka duga. Naime, ovi svi podaci su nužni da bi fizička osoba kojoj se ovršuju računi mogla znati sve o ovrsi i kako bi mogla kontrolirati obračun ovrhe i kako bi mogla poduzimati pravne mjere za svoju zaštitu. Sada vlada neka vrsta „samoposluge“ na računima fizičkih osoba, banke si uzimaju koliko misle da treba uzeti i za to ne daju nikakve informacije, obračune ili druge podatke da bi ovršenik uopće mogao znati sve o ovrsi koja se na njega primjenjuje.</p>	<p>Nije prihvaćen Predmetna materija regulirana je prvenstveno Zakonom o provedbi ovrhe na novčanim sredstvima. Ujedno svaka fizička i pravna osoba može pristupiti svim podacima o provedbi ovrhe osobno u poslovnicama FINA-e ili putem sustava e-građanin.</p>
87	<p>Ured pučke pravobraniteljice NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA OVRŠNOG ZAKONA, Članak 30. Prijedlogom odredbe čl. 278. predviđa se da su javni bilježnici u određivanju ovrhe na temelju vjerodostojne isprave povjerenici suda te u tom postupku imaju sve ovlasti suda, osim ako ovim Zakonom nije izrijekom drugačije propisano. U obrazloženju se navodi kako ova odredba jasnije definira okvir za postupanje javnog bilježnika, obzirom je Zakonom o izmjenama i dopunama Ovršnog zakona (NN 131/20) javnom bilježniku dana uloga povjerenika suda, a da pritom nije definirana, odnosno javnom bilježniku nije dana mogućnost da upravlja postupkom u povodu prijedloga za ovrhu na temelju vjerodostojne isprave, nego da predmet prosljeđuje sudu na daljnje postupanje. Međutim, iz predložene odredbe, kao ni iz danog obrazloženja, nije razvidno na koji se način ona ima tumačiti i primijeniti u kontekstu odredbe čl. 73.a koja se predlaže u čl. 14. Nacrta prijedloga zakona. Stoga, radi pravne sigurnosti, nastavno na mišljenje uz članak 14. Nacrta prijedloga zakona, u pogledu posebne odredbe o zaštiti potrošača u ovršnom postupku, predložemo preciznije definirati i obrazložiti odredbu prema kojoj se javnim bilježnicima u postupku ovrhe na temelju vjerodostojne isprave daju sve ovlasti suda.</p>	<p>Primljeno na znanje Primljeno na znanje.</p>

88	<p>HRVATSKA JAVNOBILJEŽNIČKA KOMORA NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA OVRŠNOG ZAKONA, Članak 31. 1. ČL. 31. KOJIM SE MIJENJA ČL. 281 u suprotnosti je s čl. 4 ČL. 4. Ovrhovoditelj je dužan po pozivu javnog bilježnika predujmiti troškove postupka u roku koji odredi javni bilježnik. Javni bilježnik će rješenjem odbaciti prijedlog za ovrhu ako troškovi postupka ne budu predujmljeni u roku. Čl. 31. Ako javni bilježnik ocijeni da je prijedlog za ovrhu dopušten i uredan, otpremit će prijedlog za ovrhu ovršeniku u roku od tri dana od primitka prijedloga za ovrhu te ga obavijestiti da može u roku od 15 dana ispuniti svoju obvezu prema ovrhovoditelju Dakle, javni bilježnik po zaprimanju prijedloga najprije poziva ovrhovoditelja da u određenom roku plati predujam. Tek po uplati predujma može poslati prijedlog za ovrhu ovršeniku uz obavijest., a ukoliko ne plati donijet će rješenje kojim će odbaciti prijedlog za ovrhu. Rok od tri dana za poziv na plaćanje, izvršavanje plaćanja, evidentiranja plaćanja a kako bi se u tom roku postupilo po čl. 31, je tehnički neizvedivo.</p>	<p>Nije prihvaćen Predloženo normativno rješenje odgovarajuće uređuje situaciju, a uz navedeno jedno od temeljnih načela ovršnog postupka je hitnost</p>
89	<p>Ured pučke pravobraniteljice NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA OVRŠNOG ZAKONA, Članak 31. Radi pravne sigurnosti i sprječavanja odugovlačenja postupka, u predloženoj odredbi čl. 281. predlažemo: - u st. 1. odrediti od kada se računa rok od 15 dana za ispunjenje obveze ovršenika prema ovrhovoditelju; - u st. 4. odrediti od kada se računa rok od 15 dana protekom kojeg će javni bilježnik donijeti rješenje o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave i dostaviti ga strankama, ako ovrhovoditelj u tom roku ne povuče prijedlog za ovrhu; - u st. 5. propisati rok u kojem će javni bilježnik, ako prijedlog za ovrhu nije dopušten ili uredan, ovrhovoditelju naložiti da ga ispravi ili dopuni u skladu s danom uputom te propisati u kojem roku je ovrhovoditelj dužan postupiti u skladu s uputom; - u st. 10. i 11. propisati u kojem roku je javni bilježnik dužan donijeti rješenja o obustavi ovrhe kada ovrhovoditelj povuče prijedlog za ovrhu, odnosno ako tijekom postupka utvrdi da je ovršenik umro prije pokretanja postupka ili da je ovršenik koji je pravna osoba prestao postojati.</p>	<p>Primljeno na znanje Primljeno na znanje.</p>
90	<p>Općinski građanski sud u Zagrebu NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA OVRŠNOG ZAKONA, Članak 31. U odnosu na članak 31. Nacrta prijedloga zakona o izmjenama i dopunama Ovršnog zakona kojim se članak 281. mijenja navodi se slijedeće. Po postojećim odredbama Ovršnog zakona, koje se ponavljaju i u ovom prijedlogu, na Općinski građanski sud u Zagrebu dolazi na tisuće predmeta zbog pitanja nenadležnosti ili radi donošenja rješenja da se prijedlog smatra povučenim. Time je sud opterećen izuzetno velikim brojem spisa što mu otežava rad na drugim predmetima, a što se može djelomično spriječiti zakonskim izmjenama. Vjerojatno isti problem postoji i na drugim sudovima. Trebalo bi uskladiti terminološki Ovršni zakon sa Zakonom o parničnom postupku i koristiti umjesto "uredan prijedlog" definiciju "Ako prijedlog za ovrhu ne sadržava sve što je potrebno da bi se po njemu</p>	<p>Primljeno na znanje Primljeno na znanje.</p>

moglo postupiti", jer je predloženo i postupanje u skladu sa Zakonom o parničnom postupku. Kada je prijedlog nedopušten, ne treba ga slati na ispravak, jer pitanje dopuštenosti nije isto što i pitanje nepotpunosti. Predloženim izmjenama se regulira i pitanje postupanja suda po prijedlogu za ovrhu kad ovršenik nema prijavljeno prebivalište u Hrvatskoj, a ne može se utvrditi ima li ga u inozemstvu. Prijedlog ide u smjeru da javni bilježnici donesu rješenje da se smatra povučenim prijedlog ako su ispunjene pretpostavke za to te da se precizira postupanje suda kada se ne može utvrditi da ovršenik ima prebivalište ili sjedište ni u Republici Hrvatskoj ni u inozemstvu, u kojem slučaju bi se prijedlog odbacio. Predložene izmjene (stavci 1.-4. ostaju kako su i predloženi, dok se stavci 10-13. pomiču za jedno redno mjesto) glase: Članak 281. (5) Ako prijedlog za ovrhu ne sadržava sve što je potrebno da bi se po njemu moglo postupiti, javni bilježnik će naložiti ovrhovoditelju da prijedlog za ovrhu ispravi odnosno dopuni u skladu s danom uputom i u tu svrhu mu vratiti prijedlog radi ispravka ili dopune. Pri tome javni bilježnik mora upozoriti ovrhovoditelja na posljedice iz stavka 6. ovoga članka. (6) Javni bilježnik će donijeti rješenje da se smatra prijedlog povučen ako ne bude vraćen u određenom roku i ispravljen u skladu s dobivenom uputom, a ako bude vraćen bez ispravka odnosno dopune, odbacit će ga. Protiv navedenog rješenja ovrhovoditelj ima pravo žalbe o kojem odlučuje nadležni sud. (7) Ako smatra da prijedlog za ovrhu nije dopušten javni bilježnik će predmet proslijediti nadležnom sudu u skladu sa člankom 287. ovoga Zakona radi donošenja odluke. (8) U slučaju iz stavka 7. ovoga članka sud će donijeti rješenje o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave ako ocijeni da je prijedlog za ovrhu dopušten i potpun. (9) Ako javni bilježnik zaprimi prijedlog za ovrhu protiv ovršenika osobe s prebivalištem ili sjedištem izvan Republike Hrvatske, smatrat će se da je zaprimio zahtjev za izdavanje platnog naloga sukladno odredbama zakona kojim se uređuje parnični postupak te neće donijeti rješenje o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave, već će predmet proslijediti nadležnom sudu u skladu sa člankom 287. ovoga Zakona radi donošenja odluke. (10) Ako javni bilježnik zaprimi prijedlog za ovrhu protiv ovršenika za kojeg ne može utvrditi da ima prebivalište ili sjedište ni u Republici Hrvatskoj ni u inozemstvu, proslijedit će predmet nadležnom sudu radi odbacivanja prijedloga.

91	<p>OWENS, HOUŠKA I PARTNERI, odvjetničko društvo d.o.o. NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA OVRŠNOG ZAKONA, Članak 31. Uvođenje obavijesti javnog bilježnika ovršeniku o tome da je protiv njega pokrenut ovršni postupak u praksi je uzrokovalo brojne probleme: • Ovrhovoditelji nemaju saznanja o trenutku odašiljanja obavijesti, pa samim time i o početku tijeka roka od 15 dana. Svakodnevno se susrećemo s brojnim pozivima ovršenika koji se interesiraju za trenutno stanje duga, na što im vrlo često nismo u mogućnosti odgovoriti jer ne znamo kada je obavijest poslana, kada protječe 15 dana te je li javni bilježnik donio rješenje o ovrshi koje ovrhovoditelju možda još uvijek nije dostavljeno. Navedeno je izuzetno bitno zbog trenutka nastanka troška ostatka javnobilježničke naknade. Konačno, slanje obavijesti običnom pošiljkom ne ostavlja iza sebe dokaz da je točno određenom ovršeniku točno određenog dana upućeno bilo kakvo pismeno. • Ovrhovoditelji, a posebno oni veliki, koji dnevno zaprimaju stotine ili tisuće uplata na svoje račune, često nisu u mogućnosti pravovremeno povući prijedloge za ovrhu. Naime, ovršenik dug po obavijesti ima pravo platiti u istom roku u kojem ovrhovoditelj mora povući prijedlog za ovrhu (15 dana od dana otpreme obavijesti). Budući da ovršenik ima pravo podmiriti dug i 15. dan od dana njezina odašiljanja, sve do ponoći, to ovrhovoditelj ni u teoriji nema vremena pravovremeno povući prijedlog za ovrhu, jer u istom trenutku protječe i njegov rok za povlačenje. Stoga se često susrećemo sa situacijama da ovršenici podmire dug posljednji dan roka, što ovrhovoditelj saznaje tek idućeg radnog dana (kad novčana sredstva budu vidljiva na njegovom računu), a javni bilježnik već istog tog dana donosi rješenje o ovrshi. • Ovršenici vrlo često ne razumiju protiv kojeg pismena javnog bilježnika mogu izjaviti pravni lijek, a protiv kojeg ne, što pogubno utječe na njihovo povjerenje u pravosudni sustav. Tako ovršenici vrlo često izjavljuju prigovore protiv samih obavijesti, a postupanje javnih bilježnika po tim „prigovorima“ nije jedinstveno. Tako jedni cijeli spis prosljeđuju nadležnom sudu na odlučivanje (time ponovno nepotrebno opterećujući sudove), a drugi takve preuranjene prigovore u potpunosti zanemaruju. Po zaprimanju rješenja o ovrshi neki ovršenici potom ne izjavljuju prigovor, smatrajući da su ga već ranije izjavili kad su zaprimili obavijest. Dakle, osim što je uvođenje predmetne obavijesti značajno produljilo postupak (za najmanje 15, a ponekad i do 70 dana), isto ga je značajno i zakompliciralo, te dovelo do dodatne opterećenosti sudova i smanjenja učinkovitosti postupka. Stoga predlažemo preciznije reguliranje obavijesti na način da se u članku 281. stavku 1. Ovršnog zakona broj „15“ zamijeni brojem „8“. Time će se ostaviti dovoljno vremena ovrhovoditelju da evidentira eventualno zaprimljenu uplatu ovršenika i o tome obavijesti nadležnog javnog bilježnika.</p>	<p>Primljeno na znanje Primljeno na znanje.</p>
----	--	---

92	<p>Ljiljana Horvat NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA OVRŠNOG ZAKONA, Članak 34. Obzirom na inflacijske učinke, potrebno je povećati iznose na primjerice 6.000,00 EUR</p>	<p>Nije prihvaćen Iznosi koji su u Ovršnom zakonu bili izraženi u kunama izražavaju se u eurima zbog uvođenja nove valute, a ne zbog usklađivanja s promjenama cijena.</p>
93	<p>HRVOJE ŠIMIĆ NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA OVRŠNOG ZAKONA, Članak 37. kazne od 10000 kn do 50000 kn treba zamjeniti iznosima 1000 EUR do 10000 EUR a iznose od 2000 kn do 10000 kn treba zamjeniti iznosima 200 EUR do 2000 EUR</p>	<p>Nije prihvaćen Iznosi koji su u Ovršnom zakonu bili izraženi u kunama izražavaju se u eurima zbog uvođenja nove valute, a ne zbog usklađivanja s promjenama cijena.</p>
94	<p>HRVATSKA NARODNA BANKA PRIJELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE, Članak 40. Člankom 40. predviđa se da će se postupci pokrenuti prije stupanja na snagu ovoga Zakona dovršiti primjenom odredaba Ovršnog zakona ("Narodne novine", br. 112/12, 25/13, 93/14, 55/16 - Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske, 73/17 i 131/20), uz iznimku u primjeni odredbi članka 6., 14., 19., 20. i 36. koje se primjenjuju i na postupke pokrenute prije stupanja na snagu ovoga Zakona. Spomenute iznimke ukazuju da će se novi članak 73.a retroaktivno primjenivati kako na ovršne postupke pokrenute prije stupanja na snagu ovog prijedloga zakona tako i na protrošačke ugovore sklopljene prije stupanja na snagu ovog prijedloga zakona. Ustav Republike Hrvatske u članku 90. stavak 4. propisuje da Zakoni i drugi propisi državnih tijela i tijela koja imaju javne ovlasti ne mogu imati povratno djelovanje. Sukladno stavku 5. citiranog članka, iz posebno opravdanih razloga samo pojedine odredbe Zakona mogu imati povratno djelovanje. Dužnost predlagatelja zakona da obrazloži posebno opravdane razloge u slučaju povratnog djelovanja pojedinih odredbi zakona propisana je i člankom 176. Poslovnika Hrvatskog sabora ("Narodne novine" 81/2013). Suprotno citiranim propisima, u obrazloženju uz članak 14. nisu navedeni razlozi koji bi opravdavali njegovo povratno djelovanje.</p>	<p>Primljeno na znanje Primljeno na znanje.</p>

95	<p>Ured pučke pravobraniteljice PRIJELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE, Članak 40. Predloženom odredbom čl. 40. st. 3. Nacrta prijedloga zakona predviđa se da će se postupak obustaviti ako je prije stupanja na snagu ovoga Zakona pokrenut postupak radi određivanja ovrhe na plaći i drugim stalnim novčanim primanjima, a do dana stupanja na snagu ovoga Zakona rješenje o ovrsi nije doneseno, ukoliko ovrhovoditelj u roku od tri mjeseca od dana stupanja na snagu ovoga Zakona ne podnese prijedlog za promjenu predmeta i sredstva ovrhe. Uvažavajući potrebu reguliranja ovih situacija, predviđenu odredbu ipak smatramo suviše otegotnom za ovrhovoditelja budući je na njega stavljen prekomjeren teret posljedica predloženih zakonskih izmjena. Stoga predlažemo da se odredbom čl. 40. st. 3. predvidi da će se u situacijama u kojima je prije stupanja na snagu ovoga Zakona pokrenut postupak radi određivanja ovrhe na plaći i drugim stalnim novčanim primanjima, a do dana stupanja na snagu ovoga Zakona rješenje o ovrsi nije doneseno, u određenom roku od dana stupanja na snagu ovoga Zakona pozvati ovrhovoditelja da podnese prijedlog za promjenu predmeta i sredstva ovrhe te da će se potom, ukoliko to ne učini u određenom roku, postupak obustaviti.</p>	<p>Nije prihvaćen Predloženo normativno rješenje odgovarajuće uređuje situaciju.</p>
96	<p>Pravobranitelj za djecu RH PRIJELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE, Članak 40. Vežano uz sadržaj stavka 3., ukazujemo da ovakvo uređenje može dovesti do posljedica na štetu djece, u čiju je korist pokrenut postupak radi određivanja ovrhe na plaći i drugim stalnim novčanim primanjima. Činjenica što do dana stupanja na snagu toga Zakona nije doneseno rješenje o ovrsi ne bi nikako smjelo dovesti do obustave postupka ako ovrhovoditelj u roku od tri mjeseca od dana stupanja na snagu ovoga Zakona ne podnese prijedlog za promjenu predmeta u sredstva ovrhe. Smatramo da će ovakvo rješenje dovesti do štetnih posljedica za prava djece i izazvati nesnalaženje među ovrhovoditeljima. Smatramo da treba naći adekvatnije rješenje za ovrhovoditelja u tome prijelaznom razdoblju, budući nije njegova odgovornost što rješenje o ovrsi nije doneseno.</p>	<p>Nije prihvaćen Predloženo normativno rješenje odgovarajuće uređuje situaciju.</p>
97	<p>HRVATSKA UDRUGA BANAKA PRIJELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE, Članak 40. Odredbom stavka 2. čl. 40. koji predstavlja prijelaznu odredbu predviđeno je da, iznimno od odredbe stavka 1. tog članka, članci 6., 14., 19., 20. i 36. primjenjuju se na postupke pokrenute prije stupanja na snagu ovog Zakona. Radi se o uspostavi neustavnog retroaktivnog djelovanja navedenih odredaba, a posebno odredbe čl. 14. odnosno prijedlog novog članka 73.a, koja se primjenjuje na sve ugovorne odnose koji su nastali u skladu s ranijim propisima pa i na one koji su nastali prije pristupanja Republike Hrvatske Europskoj uniji. S obzirom da se prema praksi Suda Europske unije, na ugovorne odnose koji su nastali prije pristupanja Republike Hrvatske Europskoj uniji ne primjenjuju odredbe Direktive Vijeća 93/13 o nepoštenim uvjetima u potrošačkim ugovorima, smatramo da je ova prijelazna odredba nezakonita.</p>	<p>Primljeno na znanje Primljeno na znanje.</p>
98	<p>HGK</p>	<p>Primljeno na znanje</p>

PRIJELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE, Članak 41.

Hrvatska gospodarska komora pozdravlja predložene izmjene Ovršnog zakona koji se odnose na provedbu ovrhe na plaći, sve u cilju administrativnog rasterećenja poduzetnika. Predloženim izmjenama Ovršnog zakona u dijelu koji se odnosi na provedbu ovrhe na plaći, predlagatelj je zauzeo koncept po kojem se ovršne isprave temeljem kojih se provode ovršne radnje na plaći imaju dovršiti prema odredbama trenutno važećih propisa, uključujući i ovršne isprave koje su kod poslodavca zavedene u očevidnik. S tim u svezi ovršne isprave za provedbu ovrhe na plaći koje su u trenutku izvršenja odnosno ovršne isprave koje su zavedene kod poslodavca u očevidniku redosljeda za plaćanje, ostaju u provedbi kod poslodavca. U odnosu na predloženi koncept, iz obrazloženja predloženih izmjena Ovršnog zakona nije vidljivo iz kojeg razloga je predlagatelj predvidio takvo zakonsko uređenje, imajući u vidu zakonodavna rješenja u istovjetnim situacijama. Upućujemo na pregled zakonskog rješenja u istovjetnoj situaciji, donošenjem Zakona o provedbi ovrhe na novčanim sredstvima (Narodne novine broj: 91/2010). Naime, spomenutim Zakonom iz 2010. godine zakonodavac je provedbi na novčanim sredstvima u cijelosti prenio u nadležnost Financijske agencije, te je u člancima 32. i 33. zakonodavac je predvidio kako sve ovršne isprave zavedene kod banaka temeljem tada važećeg Ovršnog zakona, neovisno o fazi izvršenja, prenose na Financijsku agenciju na dan 1. siječnja 2011. Predmetnim propisom je zakonodavac predvidio kako će se osnove za plaćanje izvršavati prema propisima koji su vrijedili u vrijeme pokretanja postupka, dakle identično kao i u ovom prijedlogu. Dakle, u istovjetnim situacijama zakonodavnih promjena u odnosu na način provedbe ovrhe, predlagatelj zakona iz razloga koji nisu vidljivi iz obrazloženja prijedloga, zauzima različit način uređenja provedbe ovrhe. Uspoređujući vremenski okvir dvaju propisa nedvojbeno je kako administrativni i tehnički kapaciteti Financijske agencije ne mogu biti zapreka za istovjetno uređenje. Dok je 2010. godine FINA po prvi put preuzela provedbu ovrhe na novčanim sredstvima, to je u vremenskom razdoblju od 12 godina, odnosno u ovom trenutku FINA zasigurno institucionalno, administrativno i tehnički iskustveno na višem nivou nego 2010. godine. S tim u svezi dakle, eventualne tehničke zapreke ne bi smjele biti od utjecaja. Nadalje u odnosu na postupovna pravila propisa, zadržan je istovjetan pristup, odnosno važenje pravila u trenutku pokretanja postupka. Dakle, 2010. godine postupovna pravila nisu smatrana zaprekom za prenošenje svih osnova za plaćanje sa banaka na Agenciju, neovisno o fazi izvršenja. S tim u svezi, dakle ne nalazimo potrebu da se ovršne isprave koje su trenutno u fazi izvršavanja kao i ovršne isprave koje su zavedene u očevidniku redosljeda za plaćanje kod poslodavca i dalje nastavljaju izvršavati kod poslodavca. Ne postoje dakle, ili nisu vidljive, pravne odnosno tehničke zapreke za uređenje po uzoru na Zakon o provedbi ovrhe na novčanim sredstvima iz 2010. godine, odnosno prijenos svih ovršnih isprava kod poslodavca na Agenciju

Primljeno na znanje.

neovisno o fazi provedbe. Mišljenja smo kako se takvim pristupom u provedbi ovrhe na novčanim sredstvima u potpunosti ostvaruje cilj predloženih promjena, administrativno rasterećuju poslodavci, te se smanjuje rizik nastanka odgovornosti poslodavca, što je prema našem mišljenju i smisao ovih izmjena. Slijedom navedenoga, predlažemo predlagatelju izmijeniti predloženi članak 41. na način da se sve ovršne isprave temeljem kojih se provodi ovrha na plaći ili drugom stalnom novčanom primanju prenesu na Agenciju neovisno da li poslodavac provodi ovrhu u trenutku dostave Agenciji.

99	<p>Ured pučke pravobraniteljice PRIJELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE, Članak 41. Predlagatelj navodi kako predloženom odredbom čl. 41. Nacrta prijedloga zakona uređuje provedbu ovrhe na plaći i drugim stalnim novčanim primanjima pokrenute prije stupanja na snagu ovog zakona, kao i ovrhu na temelju privatne izjave kojom je dužnik dao suglasnost da se radi naplate tražbine vjerovnika zaplijeni njegova plaća, odnosno drugo stalno novčano primanje, u prijelaznim situacijama. Sukladno čl. 41. st. 1. Nacrta prijedloga zakona, ovrha na plaći, odnosno drugim stalnim novčanim primanjima na temelju rješenja o ovrsi, odnosno privatne izjave kojom je dužnik dao suglasnost da se radi naplate tražbine vjerovnika zaplijeni njegova plaća ili drugo stalno novčano primanje, koje je poslodavac ili isplatitelj stalnog novčanog primanja zaprimio, dovršit će se prema odredbama zakona koji je bio na snazi u vrijeme kad ih je poslodavac zaprimio. Međutim, nije razvidno na koji način će se ta ovrha dovršiti, u slučaju kada poslodavac ili HZMO isplaćuje plaću/mirovinu u gotovom novcu ako, sukladno predloženoj odredbi čl. 22. Nacrta prijedloga zakona, sud zabrani ispunjenje novčanih obveza ovršeniku u gotovom novcu i naloži poslodavcu ili HZMO-u da do drukčije obavijesti suda sve novčane obveze prema ovršeniku mora ispunjavati uplatom novčanih sredstva na račun ovršenika otvoren kod banke u Republici Hrvatskoj. Naime, iz predložene odredbe čl. 41. Nacrta prijedloga zakona, kao niti iz danog obrazloženja, nije jasno kako se u tom slučaju ima namiriti ovrhovoditelj koji je prije stupanja na snagu predloženih izmjena i dopuna OZ-a, poslodavcu ili HZMO-u podnio na naplatu rješenje o ovrsi odnosno privatnu izjavu kojom je dužnik dao suglasnost da se radi naplate tražbine vjerovnika zaplijeni njegova plaća ili drugo stalno novčano primanje niti na koji način se određuje prednosni red. Stoga, radi pravne sigurnosti i zaštite prava ovrhovoditelja, smatramo potrebnim predloženu odredbu dodatno razmotriti i na odgovarajući način sveobuhvatno regulirati prijelazne situacije. Također, u svezi s predloženom odredbom čl. 41. st. 4. i 6., obzirom da se nakon stupanja na snagu predloženog Nacrta prijedloga zakona predviđa da se privatna izjava kojom je dužnik dao suglasnost da se radi naplate tražbine vjerovnika zaplijeni njegova plaća, odnosno drugo stalno novčano primanje, kao i rješenje o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave kojim je određena ovrha na plaći, odnosno drugim stalnim novčanim primanjima, a koje sadrži nalog za ispunjenje određene novčane tražbine i ima potvrdu ovršnosti, dostavlja FINA-i na izravnu naplatu prema odredbi čl. 209. OZ-a te da FINA po njima postupa kao po zadužnici, predlažemo na odgovarajući način dopuniti odredbu čl. 209. OZ-a, navođenjem ovih isprava u čl. 209. st. 1. OZ-a. Navedeno smatramo potrebnim kako bi se preciznije reguliralo postupanje FINA-e te da bi se ovršeniku, u kontekstu odredbe čl. 210. OZ-a, i u tim slučajevima omogućilo korištenje pravnih sredstava predviđenih u postupku izravne naplate tražbine koju provodi FINA.</p>	<p>Primljeno na znanje Primljeno na znanje.</p>
----	---	---

100	<p>Pravobranitelj za djecu RH PRIJELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE, Članak 41. Kad su u pitanju zapljene po pristanku dužnika (čl. 202. Ovršnog zakona), potrebno je izbjeći bilo kakvu mogućnost da se takvim izjavama šteti pravima i interesima djece. Nacrtom je potrebno onemogućiti manipulacije obveznika uzdržavanja u svrhu izbjegavanja ili ograničavanja dostupnih novčanih sredstava za potrebe ovrhe radi naplate uzdržavanja djeteta te remećenja prvenstvenog reda namirenja privilegiranog potraživanja za djecu – npr. u slučaju da ovršenik ostvaruje primanja u gotovini (plaću ili mirovinu), „radom na crno“, prijavljivanjem na minimalnu plaću i slično, uzimanjem kredita, administrativnim zabranama te izdavanjem zadužnica i bjanko zadužnica.</p>	<p>Nije prihvaćen Pitanje isplate „na crno“ i nepoštivanja propisa nije materija koja se regulira Ovršnim zakonom.</p>
101	<p>HUAN Hrvatska udruga agencija za naplatu potraživanja PRIJELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE, Članak 41. Komentar na čl. 41. st. 2.: Predloženim izmjenama se zadire u stečena prava vjerovnika koji su ovrhu pokrenuli upravo zato da ista bude provedena na primanjima ovršenika, pošto zbog takve zakonske formulacije ovrha na plaći ima prednost pred ovrhom na računu. Ovrhovoditelji moguće i ne bi pokretali ovršni postupak da su u trenutku pokretanja istog znali kako će u gore opisanim situacijama, ovrha na plaći biti naknadno onemogućena. Komentar na čl. 41. st. 6.: Budući da je predmetnom izmjenom predviđeno da će se od dana stupanja na snagu iste rješenje o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave kojim je određena ovrha na plaći, odnosno drugim stalnim novčanim primanjima, a koje sadrži nalog za ispunjenje određene novčane tražbine i ima potvrdu ovršnosti, dostavljati Financijskoj agenciji na izravnu naplatu prema odredbi čl. 209. OZ-a, postavlja se pitanje zašto za provođenja predmetnog rješenja nije predviđena provedba pred FINA-om u postupku izvansudske ovrhe na temelju čl. 284. OZ-a? Naime, provedba rješenja o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave kojim je ovrha određena općenito na imovini ovršenika regulirana je upravo čl. 284. OZ-a (izvansudska ovrha), a ne čl. 209. OZ-a (izravna naplata).</p>	<p>Primljeno na znanje Primljeno na znanje.</p>
102	<p>Darko Balog PRIJELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE, Članak 41. Prema prijedlogu u st.1. i st.3. ispada da poslodavac mora povesti sva ovršna rješenja odnosno privatne izjave koje je zaprimio što je loše rješenje i ne postiže se svrha promjene zakona. Ovdje bi moralo stajati da poslodavac eventualno nastavlja s provođenjem ovrha koje su u otplati, tj. po kojima postupa dok sve ostale koje su u redosljedju čekanja vraća ovrhovoditeljima. Naime kod nekih radnika postoji više ovršnih rješenja koji čekaju u redosljedju naplate kod poslodavca pa se ne bi postigao smisao zakona da se sve ovrhe vode na jednom mjestu što je i jedino ispravno.</p>	<p>Primljeno na znanje Primljeno na znanje.</p>

103	<p>Ljiljana Horvat PRIJELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE, Članak 41. Članak 41. prijelaznih odredaba u suprotnosti je sa člankom 22. (članak 181. stavak 4. i 5.) i otvara mogućnost za malverzaciju (provođenje ovrhe kod HZMO-a i kod FINE) Izmjenom nije jasno definirano što se dešava kada novi ovrhovoditelj zatraži od suda otvaranje namjenskog računa i obustavu isplate mirovine u gotovu novcu, a HZMO još izvršava obustavu na mirovini temeljem prethodno zaprimljenih osnova. Zakonom je propisano kako HZMO nastavlja izvršavati obustave ali je propisano i da će sud na prijedlog ovrhovoditelja obustaviti isplatu mirovine u gotovu novcu (u ovom slučaju sud bi navedeno rješenje bio dužan donijeti na prijedlog novog ovrhovoditelja, a što je u izravnoj suprotnosti sa člankom 41. prijelaznih odredaba ovog zakona) Najbitnije, ako HZMO nastavlja provoditi ovrhu nad mirovinom po već zaprimljenim osnovama, postavlja se pitanje; nad čime i koja će primanja Agencija izvršiti ako sud na prijedlog nekog novog ovrhovoditelja, u novoj ovrši, po novoj osnovi, donese odluku o prisilnoj isplati primanja na namjenski račun ?? (nad zaštićenim primanjima ili nad nezaštićenim koja je HZMO već ovršio ?!) Obzirom da banka po nalogu Suda/Agencije nema što izvršiti (jer se ovrha po staroj osnovi provodi od strane HZMO-a) odluka suda će onemogućavati HZMO u provedbi ovrhe. U suprotnom odluka suda nema smisla, osim ako banka po nalogu Suda/Agencije počne nezakonito izvršavati preostali zaštićeni dio primanja. Jednostavnije bi bilo da se sve osnove (i stare i nove prebace na FINU), da HZMO FINI uplaćuje isključivo nezaštićeni dio primanja, a FINA potom dalje odlučuje kome idu ovršena sredstva, FINA već ionako vodi bazu prednosnog reda naplate. Takvim postupkom, zaštićeni dio primanja HZMO dalje isplaćuje kao i do sada ,a SVE BEZ POTREBE INTERVENCIJE SUDA (čime se rasterećuje i sud) Time se i HZMO dodatno rasterećuje, jer ne mora provoditi ni postojeće ovrhe. Također, HZMO je javna ustanova , te na dnevnoj bazi preuzima obavijest FINA-e u elektroničkoj razmjeni podataka (informacija dostupna na poveznici; https://www.mirovinsko.hr/hr/obustave-od-mirovine/298)</p>	<p>Primljeno na znanje Primljeno na znanje.</p>
104	<p>HUAN Hrvatska udruga agencija za naplatu potraživanja PRIJELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE, Članak 43. Nije dobro rješenje da dio izmjena koje se odnose na istu materiju stupaju na snagu 1.1.2013., a drugi dio 1.9.2023. Sve izmjene koje reguliraju ovrhu na primanjima, ako se usvoje, trebale bi stupiti na snagu na isti datum, jer će inače doći do problema u praksi. Predlažemo stoga da sve izmjene stupe na snagu ili 1.1.2023., ili 1.9.2023. ili u bilo kojem trenutku u međuvremenu, samo je into da stupe na snagu na isti datum. Napominjemo da ako ovaj naš prijedlog ne bude uvažen, u ovih 9 mjeseci razlike, može doći do većih i čestih zloporaba u postupku od strane ovršenika čime će ovrhovoditeljima nastati veća šteta.</p>	<p>Nije prihvaćen Nije rečeno u čemu se sastoje zloporabe.</p>

105	<p>Renata Orlovic Zapljena po pristanku dužnika, Članak 202. Ukoliko se istim dokumentom (Izjavom o suglasnosti za zapljenu) provodi kod poslodavca ili HZMO-a redovna ustega novčanih sredstava (za vrijeme trajanje redovne otplate od strane dužnika) i prisilna ustega (nakon što dužnik postane neuredan u otplati) hoće li takve Izjave postati nevažeće i Ovrhovoditelj će morati imati dvije različite Izjave? Ili će se promjenom zakona također potpuno i ukloniti i obaveza poslodavaca da općenito provodi i redovne, dobrovoljne anuitetne ustega novčanih sredstava?</p>	<p>Primljeno na znanje Primljeno na znanje.</p>
106	<p>Ljiljana Horvat Odgovornost Agencije i banke, Članak 213. Potrebno je zaštititi i ovršenika te propisati odgovornost banke odnosno Agencije kada ovrši cjelokupan iznos primanja jer je primjerice cjelokupno primanje (dakle i zaštićeni dio) bilo isplaćeno greškom na redovan račun. Navedeno je posebice bitno u pogledu sudske odluke o otvaranju namjenskog računa za provedbu ovrhe, a o kojoj ovršenik može imati spoznaju tek nakon što je postupak već proveden.</p>	<p>Primljeno na znanje Primljeno na znanje.</p>